STREFA SPRZĘTU: NIKON D780 • CANON EOS-1D X MARK III
WYWIADY: GRZEGORZ WEŁNICKI • CHRISTIE GOODWIN

2019 PLEBISCYT fotopolis. X Digital Camera NA NAJLEPSZE PRODUKTY I WYDARZENIA FOTOGRAFICZNE ROKU

POLSKA **Digital Camera**

Największy w Polsce magazyn fotograficzny

Luty 2020 • www.digitalcamerapolska.pl

URZEKAJĄCE NADMORSKIE
KRAJOBRAZY

✓ Sprzęt ✓ Warsztat ✓ Ustawienia ✓ Kompozycja

KONKURS

LEICA STREET PHOTO
Najlepsze polskie zdjęcia uliczne ubiegłego roku

TEST

JASNE 35 MM
Porównanie ośmiu niedrogich stałek

W TYM WYDANIU

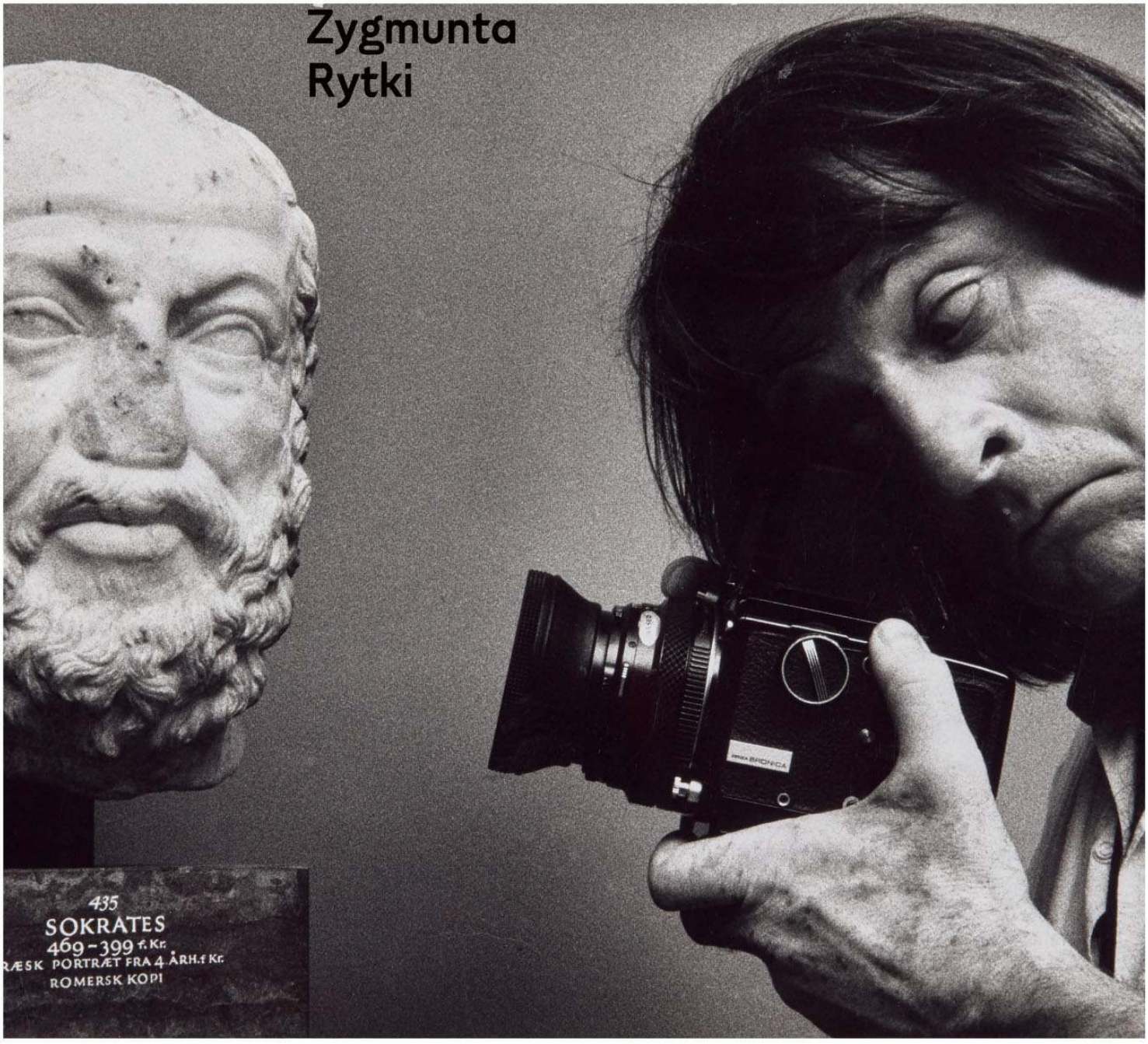
Chmura dla fotografa
Pojedynek retuszerów
6 podróżnych ministatywów
8 pomysłów na nowy projekt

NR 2 2020 19,90 zł w tym 8% VAT
ISSN 2082-1182 INDEX 267-260
9 772082 118201 02

ATZR

Archiwum Twórczości Zygmunta Rytki

zygmuntrytka.pl

Fot. Zygmunt Rytka, *Obok sztuki*, 1989

Organizatorzy:

FUNDACJA SZTUKWI ZUAL NYC

IN SITU

SOKOLOWSKO.ORG

Finansowanie:

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Dofinansowany ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Patroni medialni:

Digital Camera

fotopolis.

SZUM

Digital Camera

Miesięcznik **Digital Camera Polska** wydawany jest przez Wydawnictwo AVT:
AVT-Korporacja Sp. z o.o.
ul. Leszczynowa 11, 03-197 Warszawa

Redakcja

Redaktor naczelny
Maciej Zieliński
e-mail: maciej.zielinski@digitalcamerapolska.pl

Redaktor prowadzący
Krzysztof Mularczyk
e-mail: krzysztof.mularczyk@digitalcamerapolska.pl

Współpracują:
Monika Szewczyk-Wittek, Marcin Grabowiecki, Rafał Gasiński, Julia Kaczorowska, Joanna Kinowska, Maciej Luśtyk, Piotr Kalisz

Kontakt do redakcji
e-mail: redakcja@digitalcamerapolska.pl
tel. (22) 257 84 13

Skład
Dorota Zieniewicz

Korekta
Karolina Mierzyńska, Renata Struzik

Tłumaczenia
Hobby Media

Zdjęcie na okładce
Getty Images/iStockphoto/Sara Winter

Reklama
• **Katarzyna Gutkowska** (szef działu)
e-mail: katarzyna.gutkowska@avt.pl
tel. (22) 257 84 84

PR i Promocja
• **Maciej Zieliński** (szef działu)
e-mail: maciej.zielinski@digitalcamerapolska.pl
• **Wojciech Marciniak**
e-mail: wojciech.marciniak@avt.pl

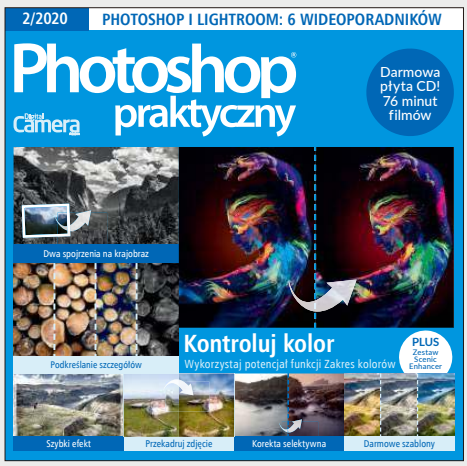
Prenumerata
tel. (22) 257 84 22, fax (22) 257 84 00
e-mail: prenumerata@avt.pl

FUTURE jest znakiem towarowym Future Publishing Limited, należącym do grupy Future plc. Wykorzystano na licencji.

Artykuły w tym wydaniu są tłumaczone i reprodukowane z miesięcznika Camera
Tytuły prawne należą do Future Publishing Limited, grupy Future plc, UK 2009.
Wykorzystano na licencji. Wszystkie prawa zastrzeżone.
Wszystkie ceny podane w magazynie Camera, o ile nie zostały uzyskane od polskiego dystrybutora, są cenami uśrednionymi, zebranymi z ofert uznanych sklepów, w tym internetowych, na terenie Polski (w przypadku braku ofert polskich, są to ceny przeliczone z cen brytyjskich).

Więcej informacji dotyczących tego i innych tytułów wydawanych przez grupę Future plc, zamieszczono na stronie http://www.futureplc.com. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam i ogłoszeń zamieszczonych w numerze.

KURS PHOTOSHOPA I LIGHTROOMA NA CD
Kolejna część kursu z każdym wydaniem Digital Camera!

Witajcie!

Canon EOS RP to najlepszy Waszym zdaniem amatorski aparat systemowy na rynku. Zajrzyjcie na stronę 17, by poznać pełne wyniki naszego plebiscytu na najlepsze produkty i wydarzenia fotograficzne roku!

Polska linia brzegowa to prawie 770 kilometrów okazji fotograficznych. Są tu miejsca kultowe jak gdyńska torpedownia czy stawa Młyny w Świnoujściu, ale również setki nadal nieodkrytych, czekających na ujęcie w kadrze. I choć wyprawa na wybrzeże kojarzy się raczej z letnim wypoczynkiem, to właśnie teraz, poza sezonem może okazać się najbardziej inspirująca. Puste plaże wolne od turystów, słońce, które późno wschodzi i wciąż wcześnie znika, nie wyrywając nas z łóżka w środku nocy, i nastrojowa „niepogoda", która zachęca do twórczego działania i artystycznych poszukiwań…

Czy udało mi się Was namówić? Skoro macie w rękach najnowsze wydanie *Digital Camera Polska*, prawdopodobnie nie było to nawet konieczne. Skoczcie więc na stronę 52 i sprawdźcie nasz obszerny poradnik, w którym znajdziecie wszystko, co musicie wiedzieć, zanim wyruszycie: korzystając z doświadczenia zawodowców, podpowiadamy, jak spakować się na tak wymagający plener oraz jak ustawić swój aparat, gdy będziecie już na miejscu!

Czekamy na Wasze zdjęcia (wrzucajcie je na www.galeria.digitalcamerapolska.pl). Najlepsze z nich opublikujemy w dziale HotShots!

Miłej lektury!

Maciej Zieliński
Redaktor naczelny

Spis treści

NR 113
LUTY 2020

PLUS
Zestaw Scenic Enhancer

6 **Leica Street Photo 2019** _ Nasze ulubione zdjęcia z tegorocznej edycji konkursu

115 **Photoshop praktyczny** _ Przewodnik po cyfrowej edycji zdjęć

106 **Test grupowy** _ Osiem kompaktowych i niedrogich obiektywów 35 mm, które znakomicie sprawdzą się w fotografii ulicznej

Warsztat i inspiracje

6 **Hotshots**
Najlepsze, naszym zdaniem, zdjęcia z tegorocznej edycji konkursu Leica Street Photo

14 **Recenzje**
Nowe na półce – najciekawsze książki i albumy fotograficzne

16 **Zdjęcie miesiąca**
Dave Zdanowicz opowiada o swoim niezwykłym zdjęciu wodospadu

17 **Plebiscyt 2019**
Wyniki plebiscytu na najlepsze produkty i wydarzenia fotograficzne ubiegłego roku

24 **Fotoprojekty**
Kreatywne projekty, które pozwolą Ci rozwinąć swój talent

38 **Akademia Fotografii**
Kulisy studyjnej sesji reklamowej

42 **Grzegorz Wełnicki**
Rozmawiamy o „Eternal", nowym projekcie polskiego dokumentalisty

52 **Temat numeru**
Dowiedz się, jak fotografować nadmorskie krajobrazy

64 **Christie Goodwin**
Brytyjska fotografka opowiada o współpracy z największymi gwiazdami estrady

72 **Akademia Digital Camera**
Wszystko, co musisz wiedzieć o pracy z filmowym formatem 4K

78 **Wasze pytania**
Pomagamy i rozwiązujemy Wasze fotograficzne problemy

82 **Jeden na jeden**
Dwoje naszych Czytelników próbuje swoich sił w fotografowaniu krajobrazu w Parku Narodowym Dartmoor

88 **Oko w oko**
Warsztaty filmowania dzikiej przyrody z Matthew Williamsem-Ellisem

115 **Cyfrowa ciemnia**
Praktyczny przewodnik po Photoshopie i Lightroomie

130 **Fotograficzny omnibus**
Ile naprawdę wiesz o fotografii?

Strefa sprzętu

98 **Canon EOS-1D X Mark III**
Nasze pierwsze wnioski na temat ergonomii i szybkości działania nowej reporterskiej lustrzanki

100 **Chmura dla fotografa**
Sześć najlepszych usług internetowych do przechowywania zdjęć i filmów

102 **Nikon D780**
Pierwsze wrażenia z fotografowania najnowszą pełnoklatkową lustrzanką Nikona

104 **Ministatywy**
Porównujemy sześć modeli, które zmieszczą się w Twojej fotograficznej torbie

106 **Obiektywy do „streeta"**
Testujemy osiem pełnoklatkowych stałek o klasycznej ogniskowej 35 mm

ZAPRENUMERUJ DCP
I ZGARNIJ PREZENT **Więcej na str. 71**

22 **Fotoprojekty** _ Nasz comiesięczny cykl pełen inspiracji i kreatywnych pomysłów

52 **Temat numeru** _ Zacznij robić jeszcze lepsze zdjęcia morskich pejzaży dzięki wskazówkom oraz poradom naszych ekspertów

42 **Grzegorz Wełnicki** _ O pracy nad intrygującym projektem „Eternal" rozmawiamy z młodym dokumentalistą

W tym numerze gościmy...

Grzegorz Wełnicki
Dokumentalista

W swoich pracach łączy wiele nurtów fotograficznych: od fotoreportażu i dokumentu aż po fotografię kreacyjną. W wywiadzie opowiada nam o swoim projekcie wykonanym w Indiach.
Strona 42

Christie Goodwin
Fotografka

Christie Goodwin jest brytyjską fotografką, która pracuje w branży od ponad 35 lat. Dziś współpracuje z największymi gwiazdami rocka i muzyki pop.
Strona 64

Matthew Williams-Ellis
Fotograf

Fotograf dokumentalny i krajobrazowy, prowadzi warsztaty i organizuje foto-wyprawy. Wraz z Johnem Alexandrem nagrywa filmy podróżnicze z cyklu Photo Escapes.
Strona 88

Dave Zdanowicz
Fotograf krajobrazu

Niedawno opublikował swój trzeci album zawierający zdjęcia inspirowane krajobrazami w jego rodzinnym Yorkshire. Przybliżył nam historię jednego ze swoich zdjęć.
Strona 16

Mateusz Luzar
Fotograf

Wykładowca Akademii Fotografii w Warszawie i Krakowie. Na co dzień zajmuje się szeroko pojętą fotografią reklamową, ale specjalizuje się w still-life'ie i portrecie.
Strona 38

Andrew James
Nasz „wszystkowiedzący" człowiek

Gubisz się w technicznych zawiłościach? Nasz ekspert od spraw beznadziejnych rozwiąże każdy problem!
Strona 78

Hotshots

Nasze ulubione zdjęcia z tegorocznej edycji konkurs Leica Street Photo

Szymon Lewiński
„Zdjęcie zostało zrobione w wakacje na sopockim molo. Zaciekawił mnie starszy mężczyzna, który miał śmieszną zabawkę w dłoni. Zacząłem krążyć koło niego, czekając aż wydarzy się coś ciekawego".

i

Aparat	Canon EOS 5D Mark IV
Obiektyw	Canon EF 24–105 mm f/4L IS USM
Parametry ekspozycji	ISO 400; 1/250 s; f/8; 24 mm

Michał Leja
„Lizbona, Alfama. Dwie kobiety stojące na schodach prowadzących do świątyni. Moją uwagę, poza nietuzinkową urodą, przyciągnął ich szept. Modliły się w skupieniu i zadumie przed kościołem, który był zamknięty. Podszedłem bliżej, usiadłem na schodach i starałem się nie przeszkadzać. Zauważyły mnie, zaakceptowały i szeptały dalej…".

i

Aparat	Nikon Z7
Obiektyw	Nikkor Z 24–70 mm f/4 S
Parametry ekspozycji	ISO 100; 1/640 s; f/5,6; 41 mm

Michał Medyński
„Zdjęcie przedstawia parę odpoczywająca w trakcie jednego z wesel, na których fotografowałem zabawę. Wyróżnienie w tej edycji to zupełny przypadek. Nie dość, że na sam ślub poszedłem w zastępstwie, to w dodatku żałowałem wyboru zdjęć zaraz po dodaniu ich do galerii konkursowej. Wydawało mi się, że mam kilka lepszych ujęć, które mógłbym zaproponować. Jak widać, myliłem się".

i

Aparat	Fujifilm X-T2
Obiektyw	Fujinon XF 18 mm f/2 R
Parametry ekspozycji	ISO 2000; 1/60 s; f/2; 18 mm

Janusz Sytek
„Podwoziliśmy syna na spotkanie z przyjaciółmi, kiedy minęliśmy w pośpiechu intrygujące nogi. W drodze powrotnej, ścigając się z zapadającym zmierzchem, zatrzymałem się przy drodze, by sfotografować tę surrealistyczną kompozycję. Cieszyłem się, że gospodarz nie przykrył słomy odwrotną stroną plandeki".

Aparat	Nikon Z7
Obiektyw	Nikkor Z 24–70 mm f/4 S
Parametry ekspozycji	ISO 64; 1/50 s; f/8; 70 mm

Mariusz Pietranek
„Fotografia została wykonana podczas obozu wakeboardowego w wakeparku Hipnotics w Turcji. Obsługa obiektu wyjątkowo dba o utrzymanie czystości parku. Wykorzystałem moment niecodziennej sytuacji. Ulotności tej chwili dodatkowo dodały falujące na wietrze bańki mydlane wypuszczane przez bawiące się dzieci".

Aparat	Sony A7S II
Obiektyw	Sony Carl Zeiss T* FE 24–70 mm f/4 ZA OSS
Parametry ekspozycji	ISO 100; 1/250 s; f/5,6; 35 mm

Wojtek Ryziński
„Podczas podróży po zachodnim wybrzeżu Irlandii, gdzieś w hrabstwie Galway, zobaczyłem scenę, która spowodowała u mnie szybsze bicie serca: trzy piękne konie oraz suszące się w tle pranie. Zatrzymałem się i wykonałem kilka ujęć obiektywem 50 mm, ale nie były zbyt udane. Dwa konie podeszły bliżej, a ja w tym czasie zmieniłem obiektyw na 23 mm. Po kilku klatkach skoncentrowałem się tylko na koniu białym. Brakowało mi jeszcze czegoś na pierwszym planie. Cofnąłem się o krok, a wietrzna irlandzka pogoda zrobiła resztę".

Aparat	Fujifilm X-T3
Obiektyw	Fujinon XF 23 mm f/2 R WR
Parametry ekspozycji	ISO 160; 1/750 s; f/8; 23 mm

Roman Gieszczyk
„Zdjęcie zrobiłem na punkcie widokowym wrocławskiego Sky Tower podczas upalnego czerwca, kiedy to miasto tłumnie odwiedzają mieszkańcy z okolicznych miejscowości. Widok po horyzont, pamiątkowe medale i chwila odpoczynku na 49. piętrze".

i

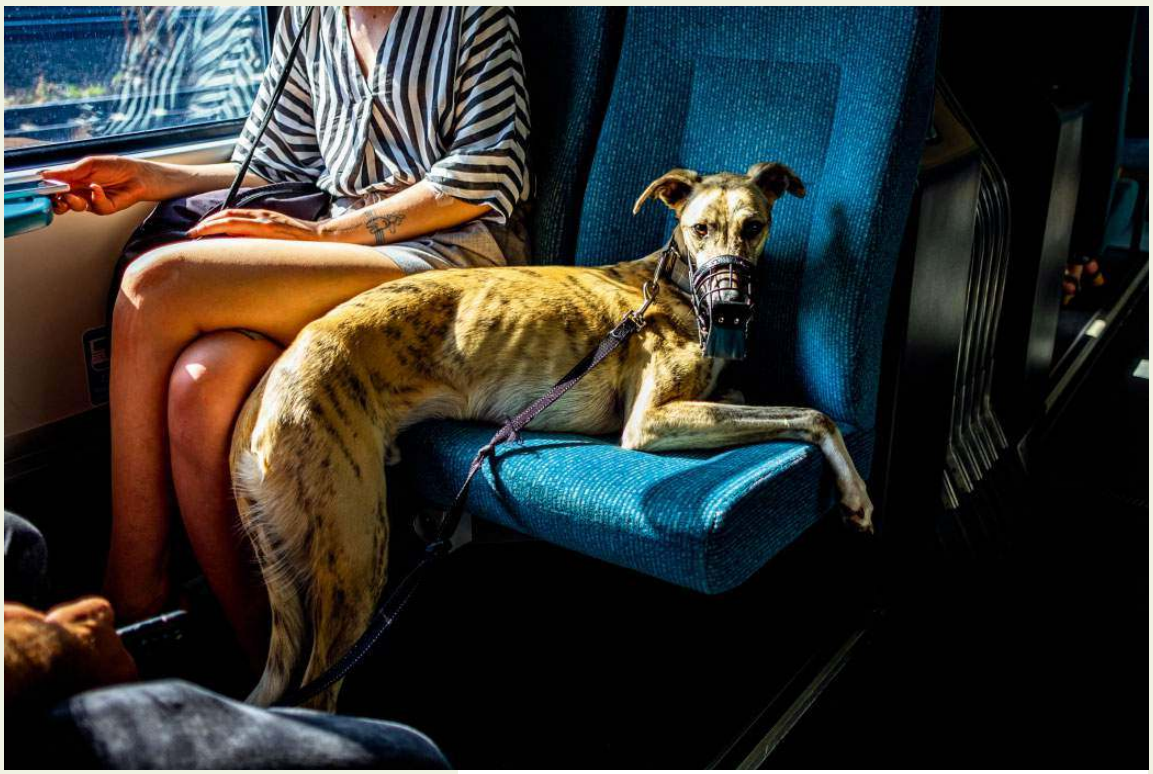
Aparat	Ricoh GR2
Parametry ekspozycji	ISO 100; 1/125 s; f/4; 18 mm

Po prawej
Wojtek Ryziński
„Jest to moje ulubione zdjęcie z projektu „Love Carrick!", serii poświęconej małemu irlandzkiemu miasteczku Carrick-on-Suir. Przez rok dokumentowałem tam życie codzienne, udowadniając, że nie trzeba fotografować w wielkich metropoliach, aby znaleźć udane kadry uliczne. Widoczny na zdjęciu pub był jednym z miejsc, które w ciągu roku zmieniły się najbardziej. Na tym zdjęciu udało mi się uchwycić proces tworzenia muralu".

i

Aparat	Fujifilm X-T3
Obiektyw	Fujinon XF 23 mm f/2 R WR
Parametry ekspozycji	ISO 160; 1/550 s; f/8; 23 mm

Mateusz Balcerzak
„Zdjęcie powstało podczas wizyty w Trójmieście. Wysoka, szczupła kobieta z psem zwróciła moją uwagę już na peronie. Uśmiechnąłem się do siebie, widząc ich podobieństwo. Gdy w pociągu usiedli kilka rzędów dalej, widząc siedzące zwierzę, poprosiłem o możliwość zrobienia zdjęcia".

Aparat	Fujifilm X-T1
Obiektyw	Fujinon XF 23 mm f/2 R WR
Parametry ekspozycji	ISO 200; 1/420 s; f/2; 23 mm

WYBÓR DIGITAL CAMERA

Eamonn Doyle: *Made in Dublin*

Doyle to urodzony w 1969 roku rodowity Dublińczyk. Studiował malarstwo i fotografię, ale po dyplomie przez kolejne dwie dekady działał głównie w branży muzycznej jako wydawca i producent (jest twórcą m.in. Dublin Electronic Arts Festival). Do fotografii powrócił w 2008 roku. Debiutancki album, który trafił na półki w 2014 roku, przyniósł mu natychmiastowy rozgłos, a przez Martina Parra został okrzyknięty nawet najważniejszą „streetową" książką dekady.

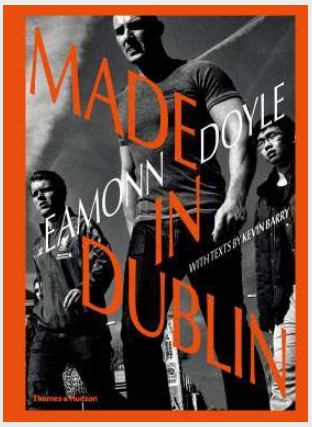
W kolejnych latach, własnym sumptem wydał jeszcze dwa, wyprzedane już dziś w całości albumy: *ON* oraz wielokrotnie nagradzany *End*. Składające się na nie zdjęcia zaprezentowano wspólnie po raz pierwszy na festiwalu we francuskim Arles już w 2016 roku, ale dopiero teraz doczekały się całościowej publikacji.

Wspólnym mianownikiem wydanej przez Thames & Hudson dużej monografii zatytułowanej *Made in Dublin* jest oczywiście ulica i próba ukazania na zdjęciach tętna jego rodzinnego miasta. Nie jest to jednak reportaż społeczny i monokulturowy Dublin, jaki znamy z książek Jamesa Joyce'a: krążąc bez przerwy po tych kilku ulicach ścisłego centrum, Doyle chce i – jak sam twierdzi – może stworzyć uniwersalny portret współczesnej i nowoczesnej aglomeracji.

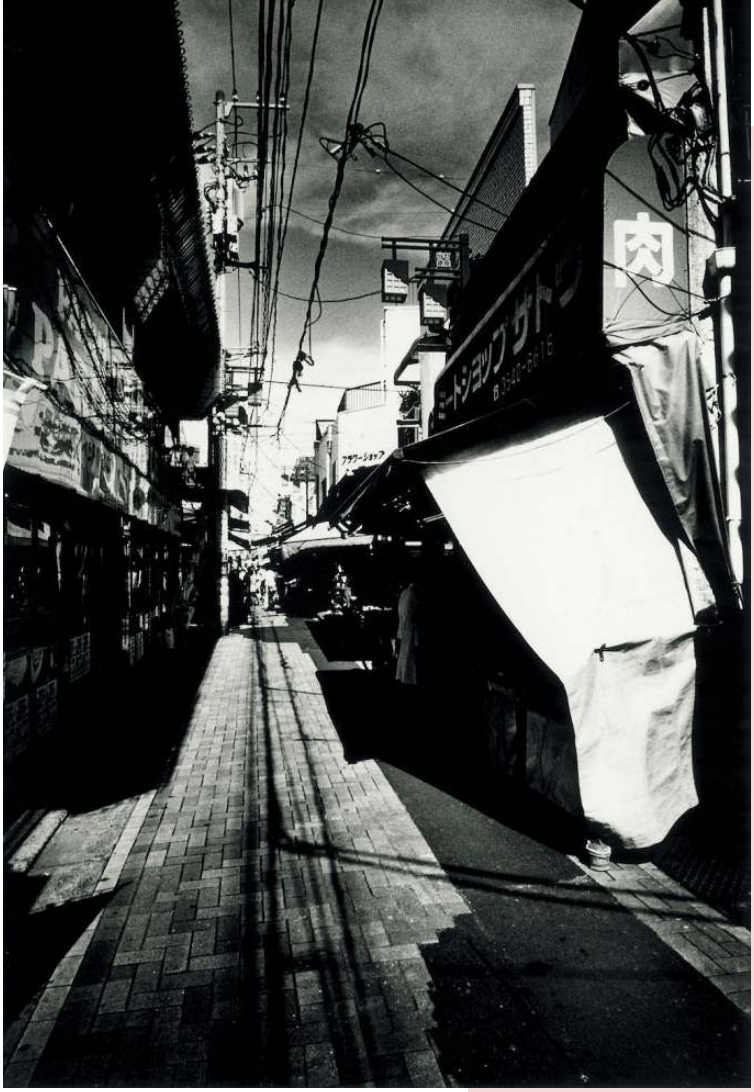
Kolejne cykle znacznie różnią się pod względem stylistycznym. Wyraźnie widać tu zmianę fascynacji i inspiracji fotografa. Pierwsza część to typowa „gra w kolory", zabawa w podchody, zdjęcia wykonywane z góry, zza pleców niczego niespodziewających się przechodniów.

ON przeciwnie – kadrowane z biodra podchwycone kadry, gdzie tłem dla mocno kontrastowych, czarno-białych ujęć jest często niebo. *End* to powrót do koloru, ale tym razem poszukiwanie ciekawych faktur, materiałów, geometrycznych wzorów i ostro ciętych, znikających w głębokich cieniach podekspozycji kształtów. Całość wzbogacają krótkie opowiadania pisarza Kevina Barry'ego, który próbuje zgadnąć i dopowiedzieć historię mieszkańców Dublina, bohaterów zdjęć Doyla…

Maciek Zieliński

Stron: 272
Oprawa: twarda
Wydawnictwo: Thames & Hudson
Format: 21,9 x 30,3 cm
Cena: 179 zł

WYBÓR BOOKOFF

Daido Moriyama: *How I Take Photographs*

Przede wszystkim wyjdź na zewnątrz – takie przesłanie dla fotografów daje w swojej książce Daido Moriyama. To dwuznaczna rada. Z jednej strony jest to zwykłe stwierdzenie faktu, że nie da się robić fotografii ulicznej, siedząc w domu, a z drugiej, że warto wyjść poza siebie i zatopić się w zewnętrznym świecie pełnym zwykłych niezwykłych ludzi.

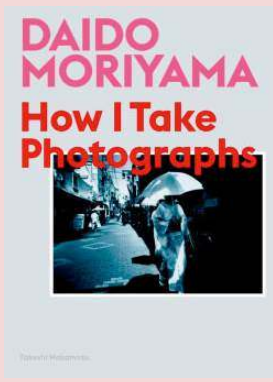
Moriyama umie to robić, jak mało kto. Choć od jego debiutu *Japan: A Photo Theatre* minęło już przeszło 50 lat, to nadal jest aktywnym twórcą. Zaczynał w Osace i szybko stał się rozpoznawalny dzięki awangardowo-surowym, rozmazanym zdjęciom, które w ubiegłym roku doprowadziły go do zdobycia prestiżowej nagrody Hasselblad Foundation International Award.

Ogromny dorobek Moriyamy stawia go w zasłużonej roli mentora współczesnych fotografów. Warto poczytać, co ma do powiedzenia, bo często są to słowa, które wychodzą poza ramy fotografii. Po prostu patrz i nie myśl za dużo – tak można streścić jego filozofię. Samą fotografię uliczną porównuje do spotkania z obcymi, z uwiecznieniem tego, co nieznane.

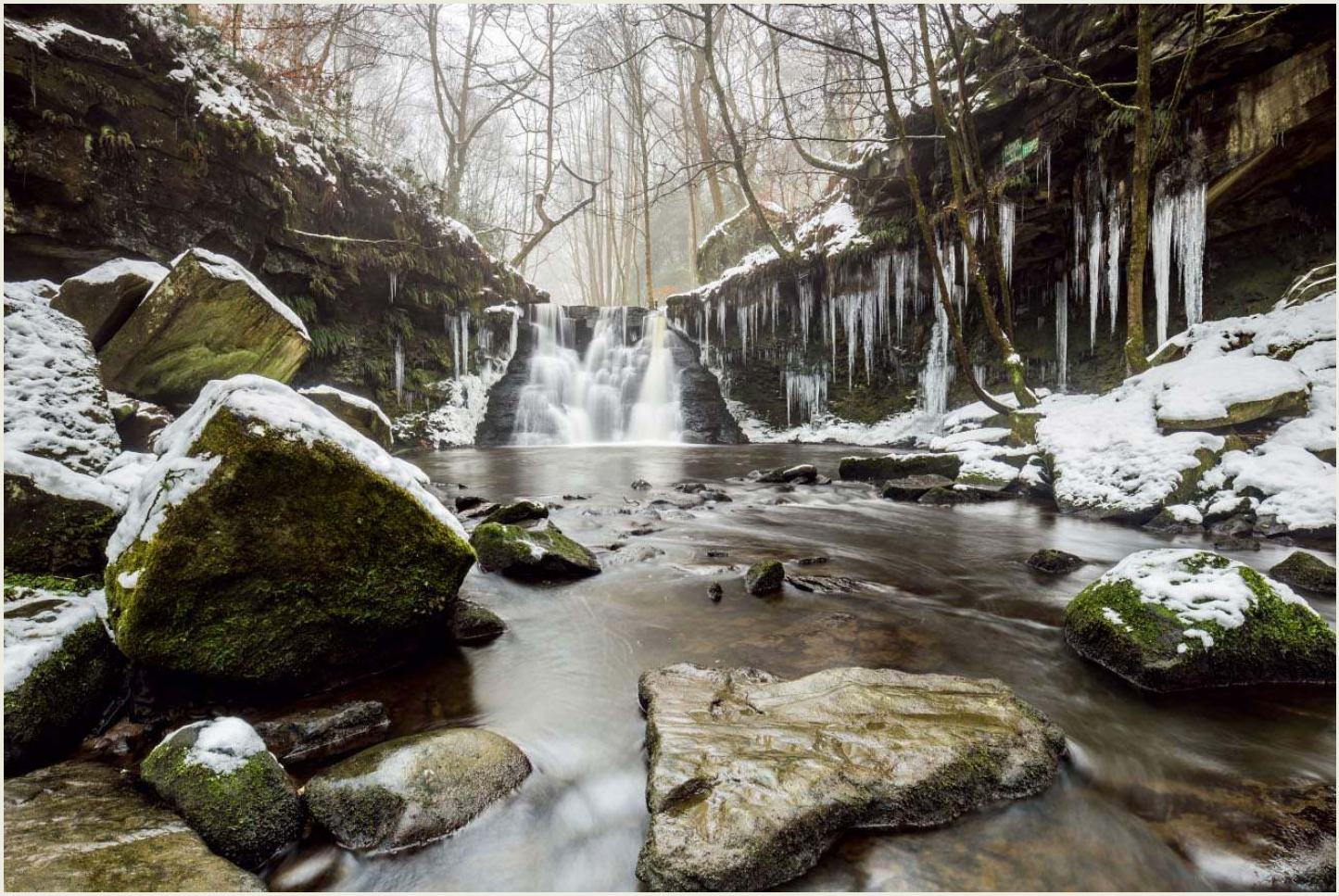
W taką wędrówkę w nieznane po ulicach Japonii zabiera nas w towarzystwie redaktora Takeshi Nakamoto. Inspirujący album zawiera nie tylko zdjęcia artysty, lecz także jego uwagi na temat ich powstawania. Chętnie dzieli się tajnikami pracy fotografa, ale przyznaje, że daleki jest od konceptualizacji swojej twórczości, na którą nie nakłada filtra swoich przemyśleń. Jego fotografie są tym, czym są. Dopiero odbiorca, jeśli chce, może nadać im znaczenie.

How I Take Photographs to najważniejsza obok *Magnum Streetwise* książka z fotografią uliczną wydana w ostatnim czasie. Szybko stała się bestsellerem, a zainspirowane tym wydawnictwo postanowiło wydać całą serię książek, w której fotografowie będą opowiadać o swojej pracy. W marcu wyjdzie pierwsza część – *Joel Meyerowitz: How I Make Photographs.*

Piotr Kalisz

Stron: 208
Oprawa: miękka
Wydawnictwo: Laurence King
Format: 14,7 x 20 cm
Cena: 79 zł

Zdjęcie miesiąca

Jak Dave Zdanowicz sfotografował ten wodospad

Dave Zdanowicz
Fotograf krajobrazowy

Tytuł: Zamarznięty wodospad Goit Stock
Aparat: Canon EOS 6D
Obiektyw: Canon 16–35 mm f/4 z ogniskową ustawioną na 17 mm
Parametry ekspozycji: 2 s, f/13, ISO 100

www.davezphotography.co.uk

Mieszkający w Yorkshire fotograf Dave Zdanowicz opublikował niedawno swój trzeci album zawierający zdjęcia inspirowane miejscami położonymi w jego rodzinnym hrabstwie. Tym razem powstały one we współpracy z jego ojcem Paulem.

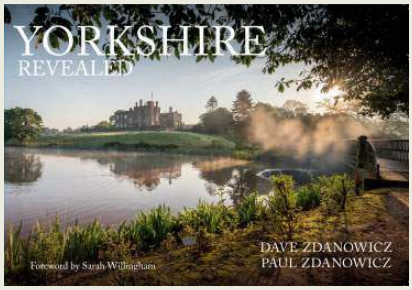
Dave i Paul mieszkają w Bradford, ale aby sfotografować najlepsze widoki, podróżowali do wielu oddalonych miejsc rozsianych po całym hrabstwie. Wcześniej fotografowali już w niektórych z tych lokalizacji, ale nieustannie szukają nowych miejsc i sposobów ich uwiecznienia.

Dave uważa, że spośród zdjęć zamieszczonych w albumie największą siłę wyrazu mają obrazy jego ojca, ale wspomina, że jedną z jego ulubionych fotografii jest wykonane przez niego w 2018 roku ujęcie wodospadu Goit Stock.

„Przybyliśmy do Haworth wcześnie rano i okazało się, że miejscowość przykryta jest śniegiem. Stwierdziliśmy więc, że trzeba jak najlepiej wykorzystać pogodę i udaliśmy się na spacer do wodospadu Goit Stock. Mieliśmy nadzieję, że jego część zamarzła i nie zawiedliśmy się – niektóre sople były nawet większe ode mnie.

Aby uzyskać długi czas ekspozycji i dzięki temu dodatkowo podkreślić zimowy wygląd tej sceny, użyłem sześciostopniowego neutralnego filtra szarego marki Hoya". ●

Album „Yorkshire Revealed" został wydawany nakładem Amberley Publishing
www.amberley-books.com

2019 PLEBISCYT

fotopolis. X Digital Camera POLSKA

NA NAJLEPSZE PRODUKTY I WYDARZENIA FOTOGRAFICZNE ROKU

PARTNER PLEBISCYTU:

FOTOFORMA PO PROSTU FOTOGRAFUJ

Już po raz 15. serwis *fotopolis* zorganizował plebiscyt, którego celem jest wyłonienie najlepszych produktów, wydarzeń i publikacji fotograficznych minionego roku. Po raz trzeci współorganizatorem przedsięwzięcia był magazyn *Digital Camera Polska*. Oto jego wyniki.

W podzielonym na 12 kategorii plebiscycie rywalizowało w sumie 115 produktów, wydarzeń i publikacji. Kolejnym znakiem czasu było bez wątpienia połączenie w tym roku kategorii poświęconych już nie tylko aparatom, lecz także obiektywom – lustrzankowym i tym dedykowanym bezlusterkowcom. Postępująca marginalizacja segmentu lustrzanek i niemal zupełny brak premier największych graczy przekonało nas, że ujęcie konstrukcji obu typów pod wspólnym szyldem również w tym roku jest jak najbardziej uprawnione.

Dostrzegając dalszy rozwój peryferyjnych dziedzin fotografii, kontynujemy również kategorie „Smartfon fotograficzny" oraz „Z powietrza i w ruchu". Telefony z wbudowanym aparatem stanowią dziś najliczniejszą i najpopularniejszą grupę aparatów i – nie mamy co do tego złudzeń – w nowej dekadzie trend ten będzie się tylko rozwijał.

Oczywiście nie zapominamy, że sprzęt stanowi jedynie narzędzie do kreowania wyjątkowych fotografii i wyrażania myśli artystycznej, dlatego też jak zawsze wyróżniamy także najlepsze wydarzenia oraz publikacje fotograficzne. Przewróćcie stronę, by przekonać się, które marki, wydawnictwa i instytucje zasłużyły w tym roku na laury czytelników.

AMATORSKI APARAT SYSTEMOWY

CANON EOS RP

Przystępny cenowo, wszechstronny bezlusterkowiec z pełnoklatkową matrycą 26 Mp, superszybkim systemem AF, odchylanym, dotykowym ekranem i filmami 4K.

FUJIFILM X-T30

Wiele cech topowego X-T3 w lżejszym i tańszym wydaniu. Poprawiony AF czy filmy 4K – to jeszcze większe możliwości w stylowym i ergonomicznym body.

SONY A6600

To możliwości zaawansowanych korpusów A7, zamknięte w mniejszym, poręczniejszym body. Król szybkości i świetny start dla ambitnych filmowców.

PROFESJONALNY APARAT SYSTEMOWY

SONY A7R IV

Pierwszy bezlusterkowiec z sensorem 60 Mp. Usprawniono niemal wszystko: od ergonomii, przez wydajność stabilizacji, AF i trybu seryjnego, po wizjer OLED i tryb 4K.

FUJIFILM GFX100

Czy średni format może być tak szybki i poręczny jak małoobrazkowy bezlusterkowiec? Fujifilm udowadnia, że tak, i to pomimo rekordowej rozdzielczości 100 Mp.

SONY A9 II

Model zaprojektowany dla reporterów, fotografów sportu i przyrody. Druga generacja to poproawione wysokie ISO, lepsze uszczelnienia i rozwinięte funkcje łącznościowe.

AMATORSKI OBIEKTYW SYSTEMOWY

TAMRON 28–75 MM F/2,8 DI RXD

Świetna alternatywa dla drogich zoomów f/2,8, teraz również w wersji z mocowaniem E. Nowa generacja to świetna korekcja wad optycznych i solidne wykonanie.

CANON RF 24–240 MM F/4–6,3 IS USM

Wyjątkowo uniwersalny, 10-krotny zoom do systemu EOS R ma zastąpić co najmniej kilka obiektywów. Oferuje prawdziwy szeroki kąt i naprawdę solidne zbliżenie.

NIKKOR Z 85 MM F/1,8 S

Stosunkowo jasna, a do tego kompaktowa i świetnie wykonana portretówka. Ostrzy szybko, cicho i precyzyjnie, a do tego jej cena nie zwala z nóg.

PROFESJONALNY OBIEKTYW SYSTEMOWY

NIKON NIKKOR Z 58 MM F/0,95 S NOCT

Rekordowo jasna (i droga) stałka dla bezlusterkowców Nikon Z. Dwa kilogramy metalu i szkła. Olbrzymi, ciężki zaskakująco ostry następca kultowego Nocta 58 mm f/1,2.

CANON RF 85 MM F/1,2L USM DS

Wersja DS najjaśniejszej pełnoklatkowej portretówki z silnikiem AF wyposażona została w specjalne powłoki, które gwarantują jeszcze przyjemniejsze oddanie nieostrości.

SIGMA 35 MM F/1,2 DG DN ART

Najjaśniejsze 35 mm z mocowaniem Sony E i L-Mount ma dostarczać ponadprzeciętne osiągi również z wysokorozdzielczymi matrycami 50 Mp.

APARAT KOMPAKTOWY

SONY RX100 VII

Najnowsza odsłona tego niepozornego kompaktu to rozwiązania zaczerpnięte z reporterskiego korpusu Sony A9 oraz funkcje skierowane do twórców wideo.

LEICA Q2

Jeszcze wygodniejsze body, podwojona rozdzielczość matrycy i sprawdzona stałka 28 mm f/1,7. Q2 to idealny aparat do fotografii ulicznej, w rozsądnej, jak na Leikę, cenie.

CANON POWERSHOT G5X MARK II

Zaprojektowany od podstaw, wyposażony w 1-calową matrycę i jasny zoom, a także tryb filmowy i wysuwany wizjer elektroniczny – całkiem nieźle jak na kieszonkowca!

AKCESORIA

MANFROTTO ADVANCED 2

Druga generacja to przede wszystkim nowy system przegród Slim-Tech, który zapewnić ma maksymalne bezpieczeństwo przy jednoczesnym wyszczupleniu całej konstrukcji.

LOWEPRO PHOTO ACTIVE

Propozycja dla fotografów, których częścią pracy jest aktywność w terenie. Nowa konstrukcja sprawia, że to idealny plecak na jednodniowe wypady ze sprzętem.

FUJIFILM INSTAX MINI LINK

Najnowsza przenośna drukarka pozwoli wydrukować zdjęcia ze smartfona i aparatu na filmie natychmiastowym, a do tego oferuje szereg funkcji „społecznościowych”.

OŚWIETLENIE

QUADRALITE V1

Duża moc, bogactwo funkcji i przystępna cena. V1 to nie tylko ciekawa i tania alternatywa dla modelu Profoto A1, lecz także najlepszy Speedlite w ofercie producenta.

PROFOTO A1X

Druga generacja A1 to dłuższy czas pracy, szybsze przeładowanie pomiędzy błyskami, wygodna obsługa czy wreszcie kompatybilność z bezlusterkowcami Sony.

YONGNUO YN200

Odpowiedź na popularne ostatnio kompaktowe lampy o dużej mocy. Tańsza wersja Quadralite Reporter 200 TTL zamyka „studyjne możliwości" w małym korpusie.

SMARTFON FOTOGRAFICZNY

IPHONE 11 PRO

Trzy aparaty, usprawniony system przetwarzania obrazu, tryb nocny i imponujące możliwości filmowe – iPhone 11 wraca do gry o miano lidera rynku.

HUAWEI P30 PRO

3 aparaty, 10-krotny zoom, osobny sensor ToF i ponadprzeciętne rezultaty w słabym świetle czynią z P30 wyjątkowo mocnego pretendenta do tytułu smartfona roku.

XIAOMI MI NOTE 10

5 obiektywów, duża główna matryca i rekordowe 108 Mp. Chiński flagowiec wyrasta na coraz mocniejszego konkurenta dla wiodących producentów.

Z POWIETRZA I W RUCHU

DJI MAVIC MINI

Rozwija pomysł miniaturowego, drona „dla każdego", jest przy tym na tyle zaawansowany, by zaspokoić wymagania także nieco bardziej wymagających użytkowników.

GOPRO HERO8

Opcjonalny mikrofon i lampa, usprawniony system stabilizacji, lepsza jakość filmów i jeszcze większa odporność mają sprawić, że GoPro odskoczy konkurencji.

FEIYU TECH AK4500

Udźwig 4,6 kg, modułowa budowa, dotykowy ekran i zdalne sterowanie odłączanym uchwytem. To poważna alternatywa dla modeli z górnej półki.

MONITORY I EDYCJA

EIZO COLOREDGE CS2740

4K, 99% pokrycie gamutu Adobe RGB, funkcję pivot i złącze USB-C z możliwością ładowania - bardzo atrakcyjną propozycją dla fotografów z chudszym portfelem.

BENQ SW270C

2,5K oraz najlepsze technologie w konkurencyjnej cenowo formie. Złoty środek dla fotografów, którzy oczekują wzorowej wierności odwzorowania obrazu.

BENQ PD2720U

27-calowy, matowy panel IPS 4K ze wsparciem HDR10, 100% pokryciem sRGB, Adobe RGB i Rec.709 oraz 96% krycie DCI-P3. I dla fotografów i dla filmowców.

WYDARZENIA

„TADEUSZ ROLKE. FOTOGRAFIE WARSZAWSKIE" – WYSTAWA W DSH

Zdjęcia z początków kariery. Czarno-białe fotografie reporterskie, portrety ludzi filmu i sceny oraz fotografie modowe.

MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL FOTOGRAFII W ŁODZI (FOTOFESTIWAL)

Od lat przyciąga niesamowitą energią i zaskakuje prezentacjami w niezwykłych przestrzeniach pofabrycznej Łodzi.

„ZDOBYĆ KSIĘŻYC" – WYSTAWA W DOMU SPOTKAŃ Z HISTORIĄ

100 zdjęć z programów Mercury, Gemini i Apollo - nie tylko eksploracja Księżyca, lecz także cały proces, który do niej doprowadził.

PUBLIKACJA

„UKRAINE RUNS THROUGH IT" – JUSTYNA MIELNIKIEWICZ

Bohaterowie jej zajęć mierzą się nie tylko z konfliktem w granicach własnego państwa, lecz także z chaosem i propagandą.

„MECHANIZM. POLSKA 1988-2019" – MARIUSZ FORECKI

Jacy byliśmy? Jak wyglądał nasz kraj, a jak żyje się teraz? „Mechanizm" to fotograficzna opowieść, o tym jak zmieniała się Polska.

„LAND" – LORENZO CASTORE

Zapis ostatniego pobytu Castore na Śląsku: już nie hałdy dominują w tutejszym pejzażu, ale miasto, aglomeracja, w której przeszłość miesza się z nowoczesnością.

Foto projekty

Osiem inspirujących i kreatywnych pomysłów do wypróbowania od zaraz!

Dan Mold

1 | ZACHODY SŁOŃCA

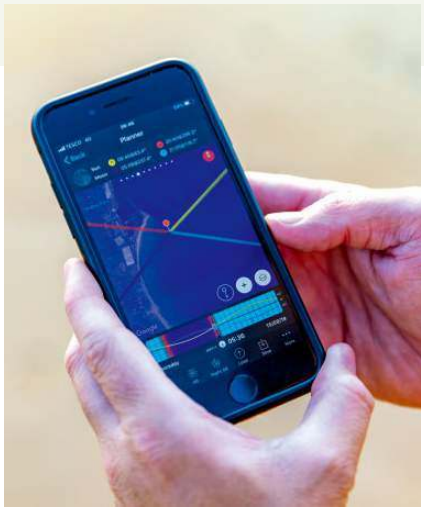
Uchwyć skrzący się zachód słońca

Dan Mold wyjaśnia, jak zrobić zdjęcie z zachwycającym efektem gwiazdki

Od dawna wiadomo, że fotografowanie w porze „złotej godziny", czyli czasie tuż po wschodzie lub przed zachodem słońca, pozwala uchwycić krajobraz skąpany w miłej dla oka ciepłej poświacie jak ze snu. Możesz jednak dodać takiemu obrazowi spektakularności sprawiając, aby widoczne na nim słońce przyjęło wygląd promieniejącej gwiazdy. W tym artykule pokażę Ci, jak sprawdzić, gdzie zajdzie lub wstanie słońce, i skąd najlepiej je sfotografować. Ponieważ patrzenie na nie przez wizjer może uszkodzić oczy, nauczysz się także, jak bezpiecznie komponować obraz ze słońcem w kadrze.

W tworzeniu efektu gwiazdy dużą rolę odgrywają ustawienia aparatu. Musisz przymknąć przysłonę do wartości rzędu f/22: pozwala to wyolbrzymić rozbłysk i zamienić rozchodzące się światło w wąskie, podłużne promienie, co jest przydatne, gdy chcesz umieścić na obrazie tak jasne źródło światła.

Efekt rozbłysku jest wywoływany przez światło załamujące się w narożnikach listków przysłony obiektywu aparatu dokładnie w momencie, gdy słońce zaczyna stykać się z linią horyzontu. Jeśli masz przysłonę z pięcioma listkami, uzyskasz gwiazdkę z pięcioma promieniami, a jeśli ma ona ich osiem, to promieni też będzie osiem i tak dalej. Jest to zabawna technika, którą można wypróbować bez względu na konstrukcję mechanizmu przysłony w obiektywie, więc zrób to następnym razem, gdy będziesz miał okazję fotografować o tej magicznej porze rano lub wieczorem.

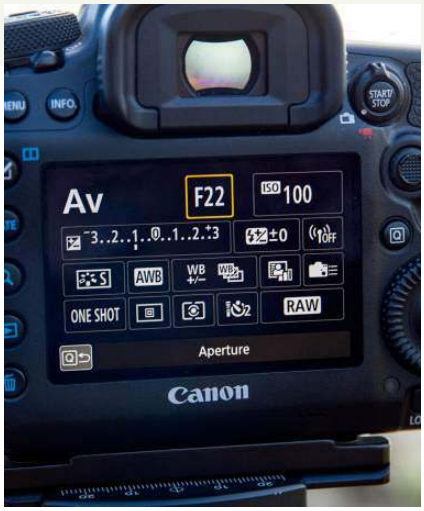
1 Sprawdź słońce

Aby móc sfotografować słońce, musisz najpierw wiedzieć, gdzie będzie ono wschodzić lub zachodzić. Można to określić za pomocą aplikacji takich jak PhotoPills lub The Photographer's Ephemeris, które pokazują, pod jakim kątem będzie do Ciebie docierało światło wschodzącego lub zachodzącego słońca o dowolnie wybranych godzinie i miejscu na świecie. Może to znacznie ułatwić Ci zaplanowanie i skomponowanie zdjęcia krajobrazowego w trakcie oczekiwania na wschód lub zachód słońca.

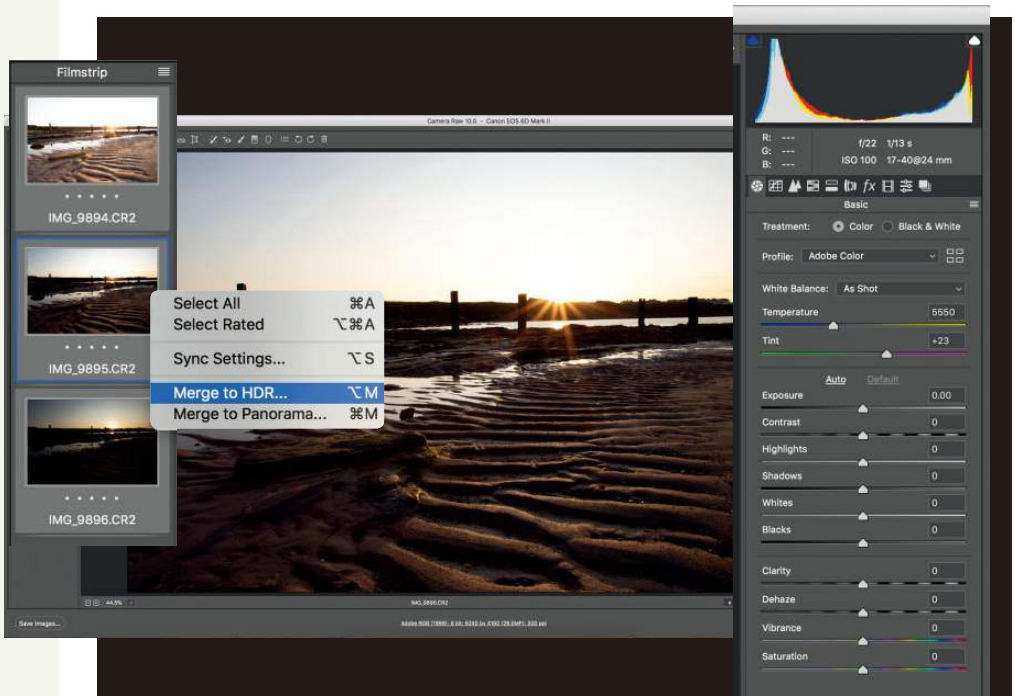
2 Skomponuj kadr

Jasne słońce może łatwo uszkodzić Twoje oczy, więc nigdy nie powinieneś patrzeć na nie bezpośrednio ani nawet przez optyczny wizjer aparatu skierowanego w jego stronę. Zamiast tego użyj trybu podglądu obrazu na żywo, aby wykadrować scenę na tylnym wyświetlaczu i jeszcze przed rozpoczęciem się wschodu lub zachodu słońca upewnij się, że kompozycja ma odpowiednią siłę wyrazu, ostrość ustawiona jest we właściwym punkcie, a aparat pewnie zamocowany na statywie.

3 Przymknij przysłonę

Upewnij się, że zapisujesz zdjęcie i jako plik RAW, i jako JPEG. Przełącz aparat w tryb preselekcji przysłony i ustaw mały otwór względny obiektywu np. f/22 (im mniejszy otwór przysłony, tym silniejszy efekt rozbłysku). Ustaw czułość matrycy na najniższą natywną jej wartość (zwykle ISO 100) i włącz tryb samowyzwalacza, aby uniknąć poruszenia aparatem podczas naciskania spustu migawki. Następnie, gdy tylko zobaczysz na tylnym wyświetlaczu, że słońce dotyka linii horyzontu, zrób zdjęcie.

Poszerz zakres tonalny

W przypadku tego zdjęcia połączyłem ze sobą kilka ujęć o różnej wartości ekspozycji, dzięki czemu udało mi się ukazać na fotografii całą gamę odcieni – od głębokich cieni do jasnych świateł – w konsekwencji kolorystyka i tonalność obrazu są znacznie bogatsze. Włącz w aparacie tryb automatycznego bracketingu ekspozycji i ustaw go tak, aby pozwolił Ci zarejestrować trzy zdjęcia, z których jedno będzie o 2 EV jaśniejsze, a drugie ciemniejsze od trzeciego, zarejestrowanego z „normalną" ekspozycją. Otwórz wszystkie trzy zdjęcia w Camera Raw i wybierz opcję Scal do HDR, aby utworzyć pojedynczy plik zawierający zwiększoną ilość informacji o obrazie.

Użyj osłony

Ideą tej techniki jest uchwycenie niesamowitego efektu rozchodzących się od słońca promieni, w momencie gdy zaczyna się ono stykać z linią horyzontu. Aby zwiększyć nieco przejrzystość obrazu i uniknąć wyprania go z kolorów, możesz założyć na obiektyw osłonę przeciwsłoneczną. Alternatywnie, aby uzyskać podobny rezultat, możesz także zwiększyć wartość suwaka Usuwanie zamglenia podczas edytowania „surowego" pliku w ACR lub Lightroomie.

Claire Gillo

2 | KRAJOBRAZ

Fotografuj w szare dni

Zrób zaskakująco wyraziste ujęcia mimo niepogody

Wydaje się, że niektórzy fotografowie unikają robienia zdjęć w czasie „złotej godziny" i zamiast tego wolą je rejestrować, kiedy jest szaro i pochmurno. Przyjrzyj się pracom znakomitych fotografów, takich jak Neil Burnell (www.neilburnell.com) i Paul Sanders (www.discoverstill.com), w których portfolio znajduje się mnóstwo takich właśnie obrazów uchwyconych przy miękkim i łagodnym oświetleniu.

Zdjęcia zarejestrowane w szare dni zawdzięczają wiele ze swojej magii odpowiedniemu sposobowi ich przetworzenia. W oprogramowaniu do edycji możesz wyregulować kontrast i tonalność oraz modyfikować wygląd obrazu, nadając mu własny styl. Jeśli masz zdjęcie, które skopiowane wprost z aparatu wygląda pod względem tonalnym całkowicie płasko, to znacznie łatwiej jest nad nim pracować niż próbować miejscowo rozjaśniać lub przyciemniać obraz, który ma mnóstwo świateł i cieni. Dlatego płaskie światło świetnie nadaje się do fotografii.

Wystarczy wówczas wprowadzić jedynie podstawowe poprawki, takie jak konwersja do czerni i bieli, korekta ekspozycji, kontrastu oraz cieni i świateł. Przydatne może się okazać również dokonanie lokalnych korekt w wyodrębnionych obszarach.

1 Płaskie światło

Mgliste, szare, ponure dni stanowią świetną okazję do fotografowania, ponieważ światło wówczas jest płaskie i miękkie. Rzecz polega na tym, aby przy takim oświetleniu uchwycić wyodrębniony z tła obiekt, np. drzewo. Włączenie w obręb kadru widocznych na pierwszym planie żółtych kwiatów stworzyło w przypadku tej sceny dodatkowy element zainteresowania.

2 Minimalizm

Nie musisz umieszczać na swoim zdjęciu wykonywanym w szary dzień wielu elementów, aby było ono udane. Wykorzystanie w kompozycji zdjęć robionych w tego typu warunkach pustej przestrzeni może pomóc stworzyć intrygujące i zagadkowe obrazy. Zrób, na przykład, takie zdjęcie, jak to przedstawiające molo w Clevedon leżącym niedaleko Bristolu.

3 Zbliżenia

Istnieje wiele zalet fotografowania w warunkach atmosferycznych, w których występuje lekki deszcz i mgła: jedną z nich jest wilgoć, która osiada na liściach. Na przykład doskonałym tematem do wykonywania zbliżeń są pajęczyny pokryte kropelkami wody. Do robienia tego typu zdjęć nie potrzebujesz żadnej specjalistycznej optyki, wystarczy standardowy obiektyw.

3 | FOTOGRAFIA ARTYSTYCZNA

Leśny kolaż

Jo Stephen kompiluje kolekcję obrazów, aby stworzyć z nich klimatyczny plakat

Jo Stephen

Jo Stephen jest pasjonatką historii naturalnej i działaczką na rzecz ochrony przyrody. „Na moich fotografiach uwieczniam dziką przyrodę i krajobrazy Dorset, gdzie mieszkam" – mówi. „Kiedyś pracowałam jako hutnik dmuchacz szkła i myślę, że obecnie wpływa to na abstrakcyjny styl niektórych z moich obrazów".

Nie istnieją szczególne zasady, których Jo przestrzega przy wykonywaniu swoich fotomontaży. „Wiele z nich przedstawia wybrane gatunki zwierząt, takie jak motyle" – mówi. „Często ich tematem są też jakieś miejsca, sfotografowane w różnych porach roku albo stanowią one połączenie krajobrazów i zdjęć makro wykonanych w tej samej okolicy". **www.jostephen.photography**

1 Celowe poruszanie

Jo wykonuje zdjęcia, celowo poruszając aparatem i nie używając przy tym żadnych filtrów. Zaczyna od ustawienia czasu otwarcia migawki na 1/10 s, a następnie ewentualnie koryguje tę wartość wyjściową. Czasami również łączy ze sobą obrazy na etapie edycji. Tworzy to marzycielski i eteryczny efekt, który jest impresjonistyczny i artystyczny. „Przyglądanie się przyrodzie przez obiektyw jest jak głęboka medytacja" – mówi. „Czas zatrzymuje się dla mnie w takich chwilach i to właśnie w tym stanie odprężenia jestem najbardziej kreatywna".

2 Z bliska

Jo używa obiektywu makro 90 mm f/2,8. „Rzadko wychodzę z domu z gotowym pomysłem w głowie, ponieważ każdą taką sesję traktuję jak spotkanie. Używam obiektywu makro 90 mm f/2,8 w połączeniu z korpusem Sony A58 do wykonywania niemal wszystkich moich prac. Lubię fotografować z szeroko otwartą przysłoną".

3 Tworzenie fotomontażu

Istnieje wiele programów do projektowania, w których można to zrobić. Jo używa Adobe InDesigna, ale możesz skorzystać w tym celu z Photoshopa lub Photoshopa Elements, w których stosunkowo łatwo jest robić tego typu kolaże. Aby stworzyć szablon do fotomontażu w Photoshopie, utwórz nowy dokument o pożądanej wielkości. Oblicz, jakie powinny być wielkości Twoich ramek: na przykład, jeśli cały plakat ma mieć układ 3 rzędy x 3 kolumny i szerokość 3000 px, a Ty chcesz, by poszczególne zdjęcia dzieliła odległość 100 pikseli, to ich rozmiary będą musiały wynosić 867 pikseli na szerokość i wysokość. Wywołaj polecenie Widok > Nowy układ linii pomocniczych i zdefiniuj taki ich układ, aby pola miały odpowiednią wielkość i dzieliły je właściwe odstępy. Teraz użyj narzędzia Zaznaczanie prostokątne, aby utworzyć ramki i rozmieścić je zgodnie z układem prowadnic szablonu. Zaimportuj zdjęcia. W panelu Warstwy umieść warstwy z obrazem powyżej kształtu, do którego chcesz je dopasować. Kliknij zdjęcie prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie Utwórz maskę przycinającą. Następnie dostosuj rozmiar i położenie fotografii w ramce na tej warstwie.

Stwórz odbicie

Claire Gillo pokazuje, jak zbudować sztuczny pejzaż miejski z odbiciem

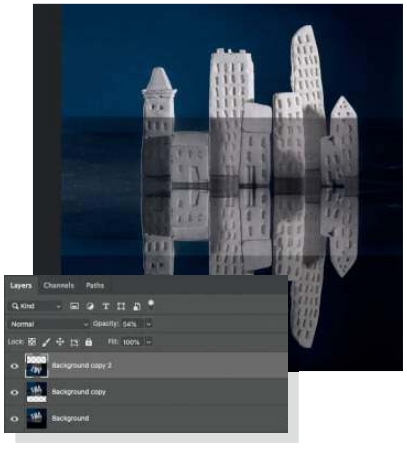

Zabawnym projektem, który można zrealizować w deszczowy dzień, jest zbudowanie makiety miasta, sfotografowanie jej, a następnie dodanie do zdjęcia jego odbicia w Photoshopie. Można zrobić je z ustawionych na sobie nakrętek i śrub, a nawet zaimprowizować z pasków zszywek, które będą wyglądały jak drapacze chmur. Ja wykorzystałam w swojej aranżacji rzeźby z gipsu.

Aby oświetlić makietę miasta, użyłam dwóch zewnętrznych lamp błyskowych z gorącą stopką. Flesz emitujący główne światło znajdował się z przodu, po prawej stronie aparatu, a tworzący oświetlenie konturowe po przeciwnej, lewej stronie i umieszczony z tyłu.

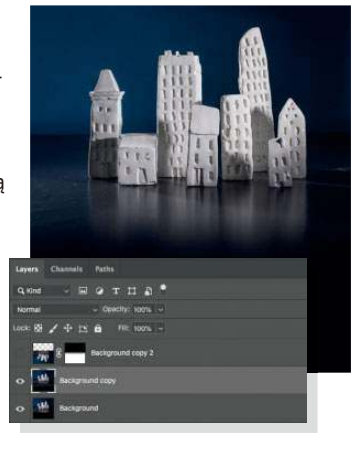
1 Obróć kopię

Otwórz obraz i dwukrotnie skopiuj warstwę Tło. Po zaznaczeniu górnej warstwy wywołaj polecenie Edycja > Przekształć > Odbij w pionie. Zmień wartość Krycia górnej warstwy na 45% i użyj narzędzia Przesuwanie, aby zmienić położenie odwróconej warstwy, tak aby znalazła się ona w miejscu, w którym powinno być widoczne odbicie. Teraz chwyć Kadrowanie i ustaw proporcję 1:1. Przytnij obraz tak, byś był zadowolony z kompozycji.

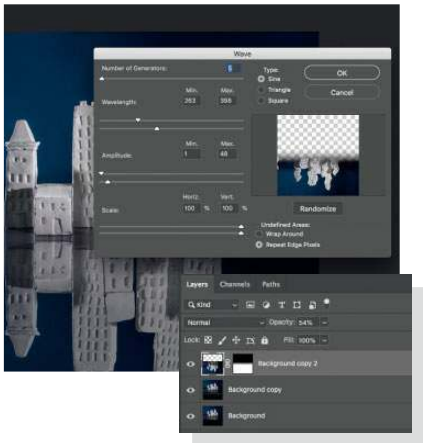
2 Efekt zanikania

Dodaj maskę warstwy do górnej warstwy. Po zaznaczeniu maski chwyć Gradient i wybierz wzór Od koloru narzędzia do przezroczystości, ustawiając czarny jako kolor pierwszego planu. Przytrzymując [Shift], narysuj krótką linię, aby zmiękczyć ostrą linię krawędzi obrazu tak, by się rozmyła. Ukryj górną warstwę. Chwyć Kroplomierz i pobierz ciemnoniebieski kolor z tła sceny. Użyj Gradientu na następnej warstwie znajdującej się bezpośrednio poniżej i (przytrzymując [Shift]) narysuj linię wychodzącą od dołu kadru, aby pokryła się ona z ostrą krawędzią zdjęcia.

3 Zrób kilka fal

Odkryj i zaznacz górną warstwę. Teraz powyginamy odwrócony obraz kopii makiety tak, aby wyglądał jak odbicie miasta w falującej tafli wody. Aby to zrobić, wywołaj polecenie Filtr > Zniekształcenie > Fala... Pobaw się z ustawieniami, aby stworzyć delikatnie zygzakowaty efekt. Następnie wywołaj polecenie Filtr > Rozmycie > Rozmycie gaussowskie i ustaw niewielką wartość Promienia (7–8 px), aby zmiękczyć efekt falowania.

4 Ostatni szlif

Użyj narzędzia Stempel po bokach zdjęcia, aby zamalować miejsce, w którym filtr tworzący falowanie zniekształcił górną warstwę. Dodaj kolejną warstwę; za pomocą narzędzia Gradient namaluj krótką linię u dołu obrazu, aby odbicie wyglądało tak, jakby zanikało. Utwórz kopię obrazu ze scalonych warstw. Na koniec rozjaśnij i przyciemnij miejscowo obraz w wybranych obszarach, aby nadać mu ostateczny wygląd.

5 | ZDJĘCIA ABSTRAKCYJNE

Rozkoszuj się magią makrofotografii

Dan Mold tworzy niezwykłe zdjęcia, wykonując mocne zbliżenia zwykłych przedmiotów

Istnieje cały miniaturowy świat, który tylko czeka, by go ożywić za pomocą obiektywu makro. Tego rodzaju specjalistyczna optyka jest w stanie ustawić ostrość na znacznie krótszą odległość niż standardowe obiektywy, pozwalając tym samym ukazać misterne szczegóły, które w innym wypadku byłyby niewidoczne. W tym projekcie pokażę Ci, jak stworzyć niesamowite abstrakcyjne zdjęcia za pomocą tylko dwóch zwykłych przedmiotów znajdujących się w każdym gospodarstwie domowym.

Powszechnie wiadomo, że olej i woda niezbyt dobrze się ze sobą mieszają, więc wykorzystamy tę ich dziwną cechę, aby zawiesić kropelki oleju w wodzie i sfotografować je, tworząc wyjątkowo abstrakcyjne obrazy.

Mocne nasycenie kolorów naprawdę zwiększa siłę wyrazu takich fotografii, więc użyjemy przezroczystego szklanego naczynia, co pozwoli nam oświetlić je ze wszystkich stron, aby krople dosłownie zaczęły lśnić. Umożliwi nam to także umieszczenie pod naczyniem arkusza kolorowego papieru, kartonu lub nawet tkaniny, dzięki czemu powstałe obrazy będą jeszcze bardziej się wyróżniać i przyciągać wzrok.

W przypadku wykonywania zdjęć tą metodą dobrym pomysłem jest użycie statywu, aby można było precyzyjnie ustawić ostrość i wykadrować ujęcie. Ułatwia to także uniknięcie zarejestrowania poruszonych zdjęć spowodowanego drganiami aparatu podczas fotografowania przy naturalnym oświetleniu.

Bardzo przydatny będzie również specjalistyczny obiektyw makro, ponieważ będziemy chcieli ustawić ostrość na bardzo małą odległość, aby móc sfotografować krople oleju z bardzo niewielkiego dystansu w celu ciasnego wypełnienia nimi kadru. Jeżeli nie masz jednak optyki makro, zawsze możesz spróbować fotografować za pomocą odwróconego zwykłego obiektywu. Rzecz polega na użyciu standardowego szkła, a nie obiektywu makro, np. stałoogniskowej jasnej (f/1,8) „pięćdziesiątki", i przystawieniu go do aparatu odwrotną stroną, co pozwala uzyskać większą skalę odwzorowania.

Pomocny może być przy tym specjalny adapter odwrotnego mocowania obiektywu, który pozwoli Ci uwolnić ręce. To świetny sposób wykonywania makrofotografii, jeśli masz ograniczony budżet i nie możesz sobie pozwolić na zakup kolejnego obiektywu. Na następnej stronie zobaczysz, jak zaaranżowałem mój plan zdjęciowy…

Dan Mold

1 Wyczyść pojemnik

Aby uzyskać taki efekt, będziesz potrzebował szklanego naczynia. Dobrze sprawdzają się do tego rodzaju zastosowań naczynia żaroodporne marki Pyrex: są obszerne, więc dają dużą swobodę kadrowania bez ryzyka uwiecznienia na zdjęciu boków naczynia. W przeszłości używałem również szklanej zlewki z kawiarni, która także całkiem nieźle się do tego nadawała. Bez względu na to, jaki pojemnik wybierzesz, upewnij się, że nie ma on na spodzie wytłoczonego logo: prawdopodobnie pojawiłoby się ono na Twoich zdjęciach.

2 Płyn do mycia naczyń

Jednym ze sposobów na wyróżnienie swoich abstrakcyjnych zdjęć kropli oleju pływających w wodzie jest dodanie do niej odrobiny płynu do naczyń. Zamieszaj, a następnie cierpliwe zaczekaj, aż znikną bąbelki i dopiero wówczas nalej do naczynia tłuszczu. Ten dodatkowy krok sprawi, że Twoje krople oleju będą miały ciemniejszy, bardziej wyraźny obrys, dzięki czemu staną się nieco bardziej trójwymiarowe i będą wyglądały tak, jakby wystawały z płaskiego zdjęcia.

Zacznij od dodania paru kropel; jeśli bąbelki nadal będą wymagały silniejszego podkreślenia konturu, zawsze możesz dodać ich jeszcze kilka.

DODAJ ODROBINĘ PŁYNU DO MYCIA NACZYŃ I DELIKATNIE ZAMIESZAJ

3 Obiektywy makro do zadań specjalnych

Venus Optics Laowa 60 mm f/2,8 Macro 2:1

Pierwszy na świecie obiektyw makro łączący dwukrotną skalę odwzorowania z możliwością ostrzenia na nieskończoność. Można więc go wykorzystywać nie tylko do dużych zbliżeń już z odległości 18,5 cm, ale także do fotografii portretowej czy reportażowej, gdzie wykorzystamy jego duży otwór względny.

Venus Optics Laowa 15 mm f/4 Macro

To niezwykłe połączenie szerokiego kąta widzenia z maksymalną skalą odwzorowania 1:1 przy minimalnej odległości ostrzenia 12,2 cm. Co więcej, wbudowany mechanizm shift (+/- 4 mm) umożliwia korekcję perspektywy przydatną w fotografii architektury, w której proste linie mają kluczowe znaczenie. Tak innowacyjne połączenie pozwala tworzyć zdjęcia z pogranicza makrofotografii, fotografii krajobrazowej i architektury.

Venus Optics Laowa Probe 24 mm f/14 Macro 2:1

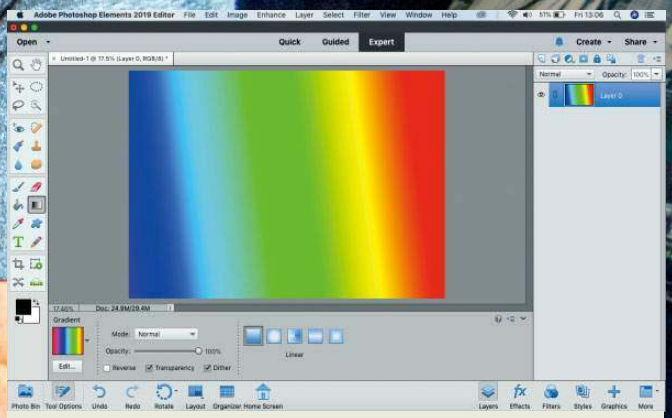
Z tym obiektywem odkryjesz świat makrofotografii z nieznanej dotąd strony. Ekstremalne połączenie krótkiej ogniskowej i dwukrotnego odwzorowania zaowocowało niezwykle oryginalną konstrukcją, która mierzy 41 cm długości i ostrzy już od 20 mm. Wbudowana pierścieniowa lampa LED oraz w pełni uszczelniony tubus to dodatkowe atuty, które pozwolą tworzyć niepowtarzalne ujęcia, także pod wodą.

4 Użyj statywu

Ustawianie ostrości może być dość trudne, gdy fotografujesz w zbliżeniu małe obiekty z ręki. Zwiększa to również ryzyko zarejestrowania poruszonych zdjęć na skutek drgań samego korpusu.

Aby wyeliminować oba te problemy, rób zdjęcia aparatem zamocowanym na statywie, co pomoże Ci precyzyjnie skomponować kadr i dostroić ostrość. Rozstaw statyw w taki sposób, aby móc fotografować płyn w szklanym pojemniku prostopadle z góry – jeśli będziesz robił zdjęcia pod kątem, tylko część kropel oleju będzie ostra.

5 Kolorowe tło

Umieszczony pod szklanym naczyniem arkusz papieru o wyrazistym kolorze sprawi, że krople oleju będą wyglądały bardziej żywo. Możesz naprawdę użyć do tego celu wszystkiego, co wpadnie Ci w ręce, na przykład kolorowej tkaniny lub obrusu. Ja postanowiłem stworzyć własne tło za pomocą Photoshopa, następnie wydrukowałem je i umieściłem pod szklanym pojemnikiem.

Aby zrobić to samemu, otwórz Photoshopa CC lub Elements. Wywołaj polecenie Plik > Nowy > Pusty dokument; ustaw Szerokość na 29,7 cm, a Wysokość na 21 cm, aby stworzyć projekt w formacie kartki papieru A4. Chwyć narzędzie Gradient z Przybornika i kliknij okienko Edytora gradientów na pasku właściwości narzędzia. W wyświetlonym oknie wybierz Ustawienie domyślne Widmo i kliknij OK. Teraz pozostaje Ci już tylko wywołać polecenie Plik > Drukuj i wydrukować obraz.

6 Zrób zdjęcie

Ustaw ostrość na jak najmniejszą odległość i przesuwaj kolumnę centralną w górę i w dół, aż bąbelki staną się ostre jak brzytwa. Następnie zablokuj działanie autofokusa, przełączając obiektyw w tryb ogniskowania ręcznego. Teraz włącz w aparacie tryb ekspozycji ustawianej manualnie. Wybierz czas otwarcia migawki wynoszący ok. 1/125 s, co powinno być czasem wystarczająco krótkim, aby zamrozić ruch bąbelków w naczyniu, i ustaw przysłonę f/8, aby zapewnić rozsądną głębię ostrości i uzyskać ostry obraz. Na koniec podnieś czułość matrycy do wartości ISO 800, włącz samowyzwalacz z dwusekundowym opóźnieniem i zrób zdjęcie próbne. Jeśli będzie zbyt jasne, obniż nieco czułość, jeśli za ciemne – zwiększaj ją aż do uzyskania idealnej ekspozycji.

Dan Mold

Claire Gillo

6 | PORTRETY

Sfotografuj superbohatera

Claire Gillo pokazuje, w jaki sposób odpowiednia poza i właściwa lokalizacja mogą pomóc podkreślić charakter portretowanej osoby

To zdjęcie przedstawia triathlonistkę Sally Gillo i zostało zarejestrowane mniej więcej trzy tygodnie po ukończeniu przez nią pierwszego Ironmana, w jakim brała udział. Ideą tego zdjęcia było zrobienie wyrazistego portretu zawodniczki, który podkreślałby nie tylko jej siłę fizyczną, lecz także odporność psychiczną.

Burzowe niebo i wzburzone morze dodają zdjęciu wrażenia dramatyzmu, ale także nawiązują do wyjątkowej siły Sally i wytrzymałości, jakimi emanuje cała jej postać. Chociaż modelka zajmuje stosunkowo mało miejsca w kadrze, stanowi na zdjęciu główny punkt zainteresowania i wyróżnia się z tła, ponieważ jest mocno oświetlona.

Aby maksymalnie wykorzystać tę lokalizację, zdecydowałam się użyć obiektywu szerokokątnego i rozjaśnić sylwetkę sportsmenki błyskiem flesza. Efekt oświetleniowy, na jakim mi zależało, polegał na uzyskaniu głębokich cieni, nie tylko mających podkreślać muskulaturę zawodniczki, lecz także stworzyć wrażenie dramatyzmu i dodać zdjęciu atmosfery.

1 Ustawienia aparatu

Po przybyciu na miejsce najpierw przełącz aparat w tryb manualny. Ustaw czas otwarcia migawki na 1/250 s (aby zsynchronizować go z błyskiem lampy), a następnie dostosuj pozostałe dwa parametry tak, by niedoświetlić scenę o jeden stopień przysłony. Pomoże Ci to podkreślić fakturę chmur na niebie. W przypadku tego ujęcia przysłona była ustawiono na f/14, a czułość matrycy na ISO 200.

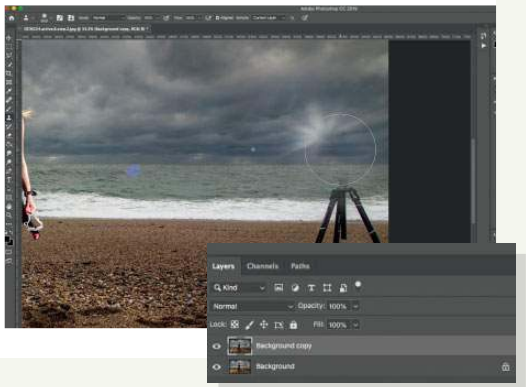
2 Użyj lampy

W przypadku tego rodzaju planu zdjęciowego konieczne będzie użycie flesza z pełną mocą. Ponieważ chciałam stworzyć głębokie cienie, umieściłam lampę z boku mojej modelki. Zdecydowałam, że usunę statyw z kadru na etapie postprodukcji, ponieważ aby uzyskać pożądany efekt, źródło światła musiało być umieszczone bardzo blisko Sally. Zrób kilka zdjęć próbnych, aby sprawdzić, czy temat jest oświetlony tak, jak chcesz.

3 Edycja

Jeśli chodzi o sposób przetworzenia obrazu, skup się na uwydatnieniu nastroju sceny. Wzmocnij kontrast i zwiększ przejrzystość. Możesz dokonać pewnych selektywnych korekt na twarzy, aby wydobyć ją z cienia. Wreszcie sięgnij po narzędzie Stempel. Przytrzymaj wciśnięty klawisz [Alt] i wybierz miejsce, z którego pobierzesz próbkę, a następnie zamaluj i usuń lampę ze statywem.

2-4/04 2020 Łódź

FILM VIDEO FOTO

ATLAS ARENA

NOWE MIEJSCE
NOWE MOŻLIWOŚCI

Organizator: MAKiS Miejska Arena Kultury i Sportu

Patronat honorowy: Prezydent Miasta Łodzi Hanna Zdanowska; ZPAF Łódź; Szkoła Filmowa w Łodzi; Łódzkie Towarzystwo Fotograficzne

Patronat medialny: Digital Camera; Foto-Video; Świat Druku; fotopolis.; Optyczne.pl; WP fotoblogia; UFO; Fotografia Masterclass; Eska; Fotograficzny Program Bez Nazwy; Film&TV Kamera; Fototesty; 16 Rybnicki Festiwal Fotografii; WP

www.filmvideofoto.pl

1 Dobrze się przygotuj

Adriana radzi, aby w chłodniejszych miesiącach odpowiednio się ubrać: założyć dobre buty turystyczne i ciepłą kurtkę. Pogoda w takich lokalizacjach potrafi się błyskawicznie załamać, więc nie ryzykuj. Zadbaj też o to, by mieć w plecaku mapę, butelkę wody i jedzenie, no i oczywiście także aparat!

2 Ostrość to podstawa

Aby mieć pewność, że pierwszy plan i tło na jej zdjęciu będą ostre i wyraźnie widoczne, Adriana ustawiła przysłonę f/9. W przypadku tego typu ujęć kluczowe jest użycie małego otworu względnego obiektywu w celu uchwycenia najdrobniejszych detali faktur.

3 Spakuj tylko najpotrzebniejsze rzeczy

Podczas górskich wędrówek nie będziesz chciał dźwigać na plecach całego swojego sprzętu. Adriana zdecydowała się robić zdjęcia przy użyciu uniwersalnego obiektywu 24–105 mm podpiętego do jej Canona EOS 60D. To zdjęcie zostało zrobione z ogniskową ustawioną na 35 mm. W przypadku fotografowania krajobrazów najlepiej sprawdza się optyka typu zoom z zakresem ogniskowych odpowiadających z jednej stron obiektywowi szerokokątnemu, a na drugim końcu – krótkiemu teleobiektywowi.

Zwierzęta w krajobrazie

Fotografka **Adriana Benetti Longhini** opowiada, dlaczego uwielbia być blisko natury

Umieszczenie zwierzęcia (lub kilku) na pierwszym planie ujęcia pejzażowego pozwala dodać do obrazu kolejny plan i to właśnie zrobiła w przypadku widocznej fotografii Adriana Benetti Longhini. Adriana od zawsze uwielbia góry. Urodziła się w Arusha w Tanzanii u podnóża góry Meru. Po wielu latach życia w Afryce (m.in. w RPA) wróciła do Asiago w północnych Włoszech, skąd pochodzą jej przodkowie. „Wielką miłością darzę Europę i różnorodność piękna jej krajobrazów" – mówi. „To właśnie do inspiruje mnie do rejestrowania magicznego światła i dzielenia się z resztą świata tym, co widzą moje oczy".

To zdjęcie Adriana zrobiła w górach Pale di San Martino w Dolomitach. Po stromej wspinaczce mającej na celu dotarcie do tego zapierającego dech w piersiach punktu widokowego, Adriana zastała tam stado owiec, które postanowiła uwiecznić na pierwszym planie na tle tej idyllicznej górskiej scenerii. „Zawsze lubiłam mgłę oraz deszczową pogodę i zwykle wychodzę z domu, kiedy panują takie właśnie warunki atmosferyczne. Jestem też absolutnie przekonana, że nie należy przejmować się tym, czy dane miejsce jest bardzo znane i było już wielokrotnie fotografowane, czy też nie – po prostu pójdź tam, zrób swoje i przywieź do domu wyjątkowy obraz.

W fotografii nie podążam za modą i nie kopiuję niczyjego stylu, jestem za to przekonana co do tego, że należy pozostawiać odwiedzone miejsca niezmienione".

www.facebook.com/AdrianaBenettiLonghiniPhotography

4 Zmieniające się światło

Sposób, w jaki w nieprzewidywalnych warunkach pogodowych oświetlona jest scena, ciągle się zmienia, dlatego musisz cały czas kontrolować poziom czułości matrycy i czas otwarcia migawki (w przypadku fotografowania z ręki), aby mieć pewność, że wykonane przez Ciebie zdjęcie będzie ostre. Podnieś czułość matrycy do ISO 400 traktując tę wartość jako punkt wyjścia, by móc później odpowiednio go dostosować, zwiększając lub zmniejszając wrażliwość sensora na światło.

5 Prosta edycja

Aby maksymalnie wykorzystać potencjał tkwiący w zarejestrowanym obrazie, zapisuj zdjęcia w formacie RAW i dostosuj później ustawienia ekspozycji na etapie postprodukcji. W przypadku takiego ujęcia jak to wzmocnij kontrast i zwiększ odrobinę przejrzystość, aby poprawić widoczność szczegółów faktur scenerii. Dodanie winiety pomoże z kolei skierować wzrok oglądających na centralną część fotografii.

Adriana Benetti Longhini

Ci wspaniali muzycy

Fotograf **Robin Pope** dzieli się wskazówkami, dzięki którym będziesz mógł uchwycić kulminacyjny moment każdego wydarzenia

W wielu fotografów potrafi wskazać chwilę, w której narodziła się ich pasja do tej dziedziny sztuki, zaś w przypadku Robina Pope'a było to w Nowym Jorku w 2011 roku. „Natknąłem się tam na fotografa o nazwisku Greg Schmigel" – mówi. „Robił zdjęcia uliczne za pomocą iPhone'a. Kiedy ponownie znalazłem się w Wielkim Jabłku, zainspirowało mnie to do wyjścia na ulice".

Od tego czasu fotografia dała Robinowi okazję uczestniczenia w wielu ekscytujących wydarzeniach – od koncertów muzycznych światowych gwiazd po wielkie imprezy sportowe. Dokumentuje także bieżące wydarzenia społeczne, takie jak protesty przeciwników brexitu czy aktywistów, starających się zwrócić uwagę na problem zmian klimatycznych, zdarzyło mu się także robić zdjęcia na jednym czy dwóch ślubach. Tym, co wyróżnia go, jako fotografa, jest jego umiejętność uchwycenia właściwego momentu.

To zdjęcie zostało zrobione w londyńskiej O2 arena w 2018 roku i przedstawia piosenkarkę Florence Welch z zespołu Florence and the Machine. „Fotografowanie muzyków grających na żywo zawsze jest dobre, a jeszcze lepsze, kiedy lubisz danego artystę" – mówi Robin. „Florence Welch jest niesamowitą osobowością do fotografowania, ale po scenie porusza się tak szybko, że cały czas musisz być w pogotowiu, aby móc zrobić ten jeden idealny obraz, ponieważ zazwyczaj akredytowani fotografowie mogą robić zdjęcia tylko w trakcie trzech pierwszych piosenek, po czym muszą opuścić sektor przeznaczony dla prasy".

www.robinpope.co.uk

1 Bądź gotów

Jeśli nie możesz dostać akredytacji i znaleźć się w miejscu pod sceną, poszukaj innych sposobów na ukazanie wydarzenia: użyj obiektywu szerokokątnego, aby sfotografować artystę występującego na scenie i rzeszę jego fanów lub skorzystaj z teleobiektywu i zrób zbliżenia poszczególnych muzyków.

2 Chroń słuch

Zawsze miej przy sobie zatyczki do uszu. Kiedy znajdujesz się blisko głośników, musisz pamiętać o tym, aby chronić swój słuch. Zatyczki takie pomagają też skoncentrować się na wykonywanej pracy, ponieważ mniej rozprasza Cię wówczas hałas.

3 Najpierw zbierz informacje

Dowiedz się, jak wygląda sala koncertowa i gdzie znajduje się sektor przeznaczony dla fotoreporterów. Czasami będziesz musiał robić zdjęcia zza stołu mikserskiego, więc ważne jest, abyś miał przy sobie odpowiedni obiektyw. Obejrzyj zdjęcia innych fotografów z poprzednich koncertów, aby zobaczyć, na jakie wpadli pomysły.

4 Bądź punktualny

Przybądź na czas i fotografuj wtedy, kiedy trzeba. Postaraj się pojawić już wtedy, kiedy gra zespół poprzedzający występ głównego artysty: nigdy nie wiadomo, czy nie okażą się oni kiedyś wielką gwiazdą, a Ty będziesz miał już ich świetne zdjęcia.

5 Dobrze poznaj swój aparat

Ponieważ podczas koncertu wszystko dzieje się bardzo szybko, ważne jest, byś dokładnie wiedział, jak działa Twój aparat i jak zmieniać konkretne ustawienia, abyś nie przegapił żadnej chwili. Podczas występu zespołu nigdy nie trać czasu na przeglądanie zdjęć na wyświetlaczu aparatu. Pstrykaj, pstrykaj i pstrykaj, a następnie dokonaj selekcji najlepszych ujęć dopiero po koncercie.

Robin Pope

Mateusz Luzar
Fotograf reklamowy

Na co dzień zajmuje się szeroko pojętą fotografią reklamową, ale specjalizuje się w still life i portrecie.

Zaczynał jako asystent, przez kilka lat prowadził własne studio fotograficzne w Krakowie.

Obecnie mieszka i pracuje w Warszawie.

W jego portfolio odnajdziemy kampanie dla wielu znanych marek. Współpracuje z agencjami reklamowymi i klientem indywidualnym.

Od 5 lat wykładowca Akademii Fotografii w Warszawie i Krakowie.

www.matlu.eu

STUDIO

Patrząc w gwiazdy

Oprawki okularów to wdzięczny, ale wymagający temat. Niełatwo też oprzeć się pokusie schematycznego działania i zaprezentować je w sposób kreatywny. My mamy pewien pomysł…

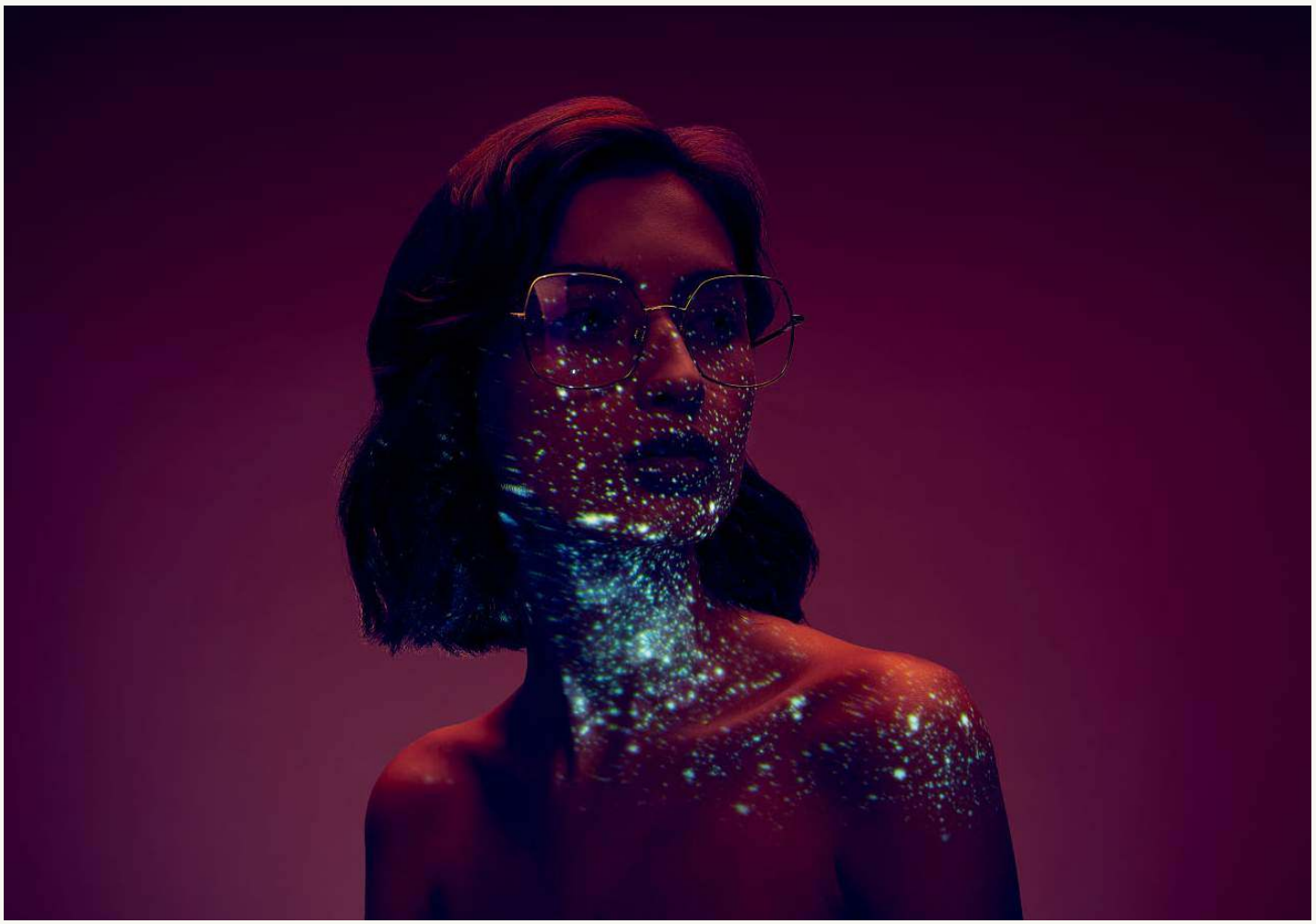
Sesja dla *Digital Camera* zawsze jest w Akademii Fotografii wielkim wydarzeniem. Zastanawiamy się, czego nowego możemy nauczyć Czytelników, i jak przekonać nieprzekonanych, że fotografia nie gryzie i uchyla swoje drzwi nawet tam, gdzie popularnie twierdzi się, że wstęp mają tylko profesjonaliści.

Pomysł

W tym miesiącu wzięliśmy na tapetę dwie rzeczy: schematy i przezroczystości. Jakie schematy? Otóż takie, jakie często narzuca nam klient. Okulary? Najczęściej w high-key! Temu właśnie schematycznemu myśleniu postanowiliśmy się oprzeć. Pora wyjaśnić przezroczystości – jest to temat, którego początkujący fotografowie często się boją, ponieważ odbicia wzbudzają w nich nieprzyjemne dreszcze na myśl o długotrwałej i żmudnej postprodukcji. W zrealizowanej przez nas sesji postanowiliśmy rozprawić się z dwoma mitami jednocześnie!

Do sesji wykorzystaliśmy oprawki użyczone nam do sesji przez firmę Muscat. Mieliśmy już okulary, czyli przezroczystości, przyszedł czas by zabrać się za niecodzienną koncepcję sesji.

W opozycji do większości dotychczasowych reklam postanowiliśmy zrobić sesję w estetyce low-key z wykorzystaniem rzutnika. Tak, rzutników mamy w Akademii Fotografii bardzo dużo, więc dlaczego by nie wykorzystać ich do sesji? Obrazem wyświetlanym na twarzach modelek miały być zdjęcia głębokiego kosmosu wykonane przez teleskopy orbitujące wokół naszej planety. Chciałem, aby okulary zostały dostrzeżone przez widza dopiero w drugiej kolejności, po uważnym zbadaniu delikatnie zarysowanej sylwetki wyłaniającej się z ciemności. Sesja, w której nie jestem uzależniony od briefu klienta, ale dostaję wolną rękę, jest moją ulubioną sytuacją zdjęciową. Nareszcie mogę przemycić własne pomysły i zaskoczyć klienta. Z mojego doświad-

czenia wynika, że właśnie w takich sytuacjach obie strony najczęściej są zadowolone.

Przygotowanie sesji

Zaczęliśmy od rozwieszenia tła. Staraliśmy się dobrać je tak, aby pasowało do światła na twarzy i okularach. Aby dopasować kolory, użyliśmy koła barw. W Internecie można znaleźć wiele szybkich ściągawek, ale jednym z najlepszych rozwiązań jest Adobe Color Wheel, które pozwoliło nam szybko znaleźć barwy dopełniające. Największą trudnością okazało się zgranie dwóch źródeł światła: błyskowego i ciągłego z rzutnika. Błysk oświetlał tło oraz postać.

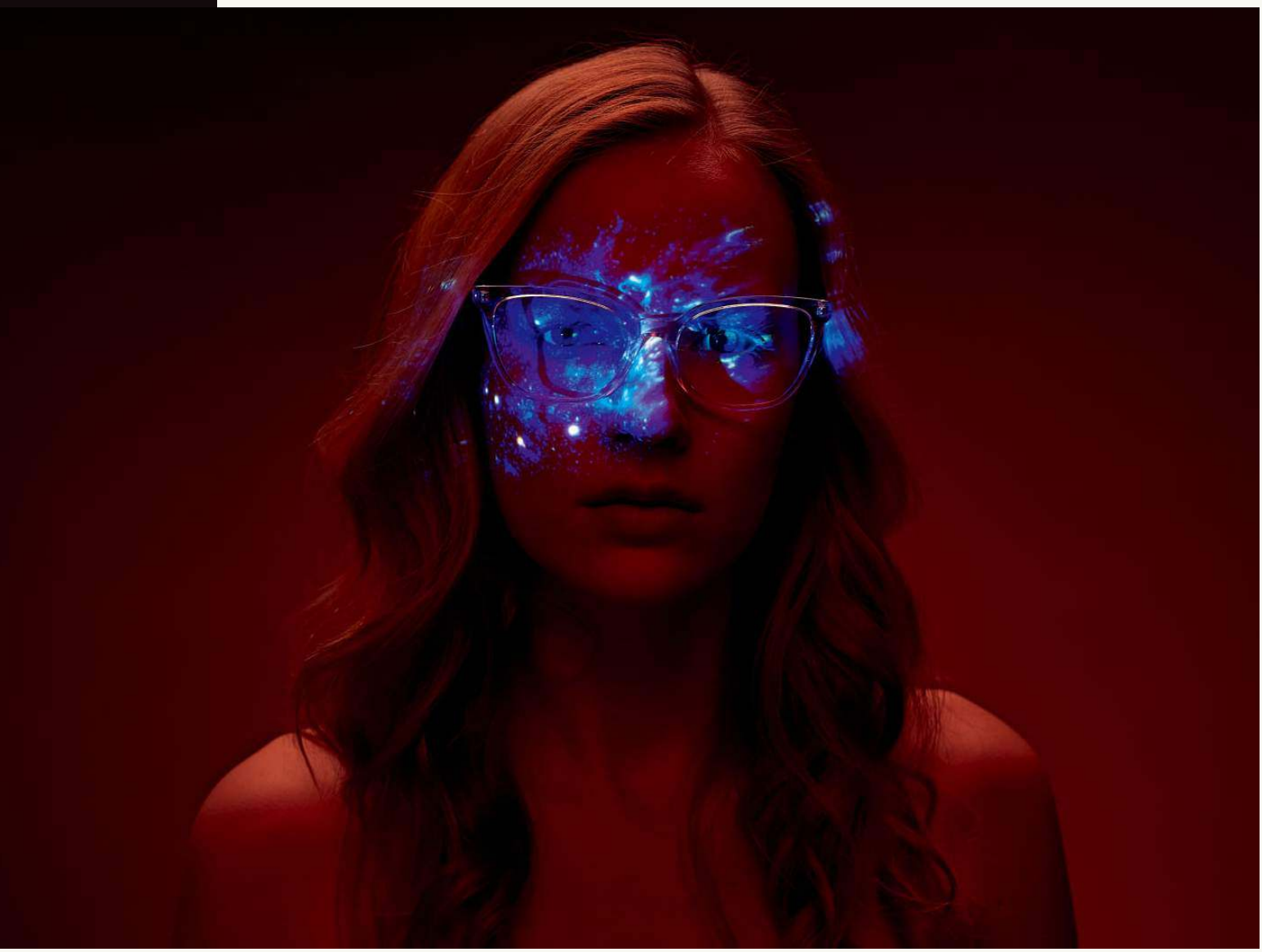
Światło padające na twarz i okulary było natomiast generowane z rzutnika. Do oświetlenia postaci użyłem małego softboksa zamontowanego na boomie, który świecił na włosy i ramiona nadając postaci ciekawą plastykę. Kolejny mały softbox świecił z poziomu podłogi na tło, zapewniając przyjemny gradient na tle za modelką. Trzecia lampa świeciła w sufit przed modelką tak, aby delikatnie rozbić światłem cień na przodzie postaci. Wszystkie lampy miały też zamontowane folie efektowe, nadające światłu odpowiednie zabarwienie. Założenie było takie, że postać musi być oświetlona światłem w kolorze tła, a wisienką na torcie będzie obraz odległych galaktyk wyświetlany na twarzy i okularach. Tym razem Photoshop przydał się nie tylko po sesji, lecz także w jej trakcie. Obrazy po odpowiedniej obróbce i nadaniu pożądanego koloru były wyświetlane na postaci modelki. Chciałbym podziękować swoim asystentom, którzy przy każdym ruchu modelki musieli operować rzutnikiem, aby nie zgubić ostrości wyświetlanych gwiezdnych obrazów.

Postprodukcja

Ograniczona została do absolutnego minimum. Zawsze powtarzam moim studentom, że dobrze przygotowana sesja uwalnia od wielogodzinnego ślęczenia przed monitorem. Użycie rzutnika sprawiło, że punkt odbicia był minimalny i obraz praktycznie bez

przeszkód przechodził przez przezroczystość szkła, rysując piękne mapy gwiazdozbiorów na twarzy modelki. Użycie większych źródeł światła z pewnością dałoby o sobie znać w trudnym do wyretuszowania odbiciu. Delikatnie poprawiłem tylko włosy i kontrasty na sylwetce. Zdjęcie było gotowe po kilku minutach pracy z komputerem.

Podsumowując, uważam, że nie zawsze sprzęt decyduje o sukcesie. Liczy się pomysł i jego rzetelne, dokładne wykonanie. Rzutnik czy latarka potrafią zdziałać cuda. Spróbujcie sami!

Fotograf: Mateusz Mat-lu Luzar/ Akademia Fotografii
Produkcja: Adrian Norbert Cuper/ Akademia Fotografii
Modelki: Julia Włodarska (ig: @bastet_xx)
Karolina Szlupowicz (ig: @vrogini)
Makijaż/włosy:
Natalia Zapart (ig: @ruda_maupa)
Asystent i światło: Szymon Boczek

do -90%

od 8 lutego

Sprawdź na
www.bookoff.pl

bookoff

Grzegorz Wełnicki

O zmieniającym się rynku mediów, nowej fali reportażu, niesieniu pomocy za sprawą fotografii i pracy nad projektem „Eternal" rozmawiamy z Grzegorzem Wełnickim

Rozmawia: Maciek Luśtyk

Na następnej stronie:
Na przeciwległym, do Manikarnika Ghat, brzegu Gangesu rzeka wyrzuca pozostałości nietkniętych kremacją szczątków. Ci, których jadem zabije kobra, trędowaci, ciężarne kobiety, dzieci oraz Sadhu nie są objęci świętym rytuałem spalenia. Tych nie trzeba już oczyszczać ogniem. Tych niesie swoim prądem Ganges i wyrzuca na puste nabrzeża poza wzrokiem miasta. Waranasi 2016.

O Twoich wyjazdach do Azji słyszę już od czasów Suffitu (działająca w latach 2011–2015, otwarta pracownia i galeria sztuki na warszawskim Żoliborzu, przyp. red.). Od początku wiązałeś te wyjazdy z fotografią, czy raczej była to odskocznia od codziennej pracy?

Na przestrzeni ostatnich 10 lat odwiedzałem Azję wielokrotnie. Moje wyjazdy zawsze były związane z pracą fotograficzną (autorskie projekty, research, praca komercyjna), nigdy z turystyką. W 2014 roku postanowiłem zobaczyć, jak żyłoby mi się na innym kontynencie i przeprowadziłem się do Wietnamu. W wyniku zdarzeń losowych musiałem jednak dość niespodziewanie wrócić do Polski. Kilka lat później napisał do mnie mój przyjaciel Piotr Zbierski, mówiąc, że jedzie do Indii kontynuować jeden ze swoich materiałów fotograficznych. Zapytał, czy nie chciałbym jechać razem z nim. Tak znalazłem się w Indiach. Początkowo miałem w głowie zupełnie inną koncepcję tego, co chciałbym tam realizować, do momentu aż zatrzymałem się w Waranasi. Ten moment zatrzymania w drodze pozwolił mi poświęcić więcej czasu na obserwację procesu kremacji na Manikarnika Ghat. To, co zwróciło moją uwagę, to osoby, które pilnują płomieni. Okazało się, że wszyscy pracujący w ten sposób ludzie należą do najniższej hinduskiej kasty tzw. Nietykalnych.

Co sprawiło, że ostatecznie zainteresowałeś się tym tematem?

Tematem ludzi wykluczonych zajmuję się od początku. Ten kierunek wynika z mojego przekonania, że każdy z nas jest równie ważny, że każda historia ludzka ma znaczenie, a ja mogę być tej historii „wizualnym opowiadaczem". Potem natomiast pojawiła się chęć pogłębiania wiedzy o śmierci za pomocą fotografii, a to z kolei ma związek z odejściem mojego ojca. Bo przecież śmierć to temat fundamentalny, a im więcej o niej rozmawiamy, tym lepiej żyjemy.

Powyżej:
Siv Shiv Kumar.
„Mam 13 lat, na Manikarnice pracuję od trzech, może czterech. Rodziny przynoszą ciała obwinięte w jedwabne szarfy. Przed kremacją zdejmują je i wyrzucają gdzie popadnie. Moja praca polega na bieganiu między stosami płonących ciał tak aby zebrać jak najwięcej jedwabiu. Trzeba reagować szybko, inni też zbierają a wałęsające się po Ghacie krowy potrafią zjeść twoją zdobycz. Pracuję razem z bratem, wołają na niego Kallu co znaczy czarny, to przez kolor jego skóry". Waranasi 2017.

Powyżej po prawej:
Gavinda
„Mam 60 lat, na Manikarnice pracuję od dawna. Przedtem sprzedawałem Sari, ale zarobki były na tyle małe, że musiałem zrezygnować. Wtedy było to około piętnastu Rupii miesięcznie, tymczasem za palenie ciał można było zarobić aż 20 rupii dziennie. Jestem już stary a praca na Manikarnice jest ciężka, na szczęście pomaga mi mój syn Rohan. Waranasi 2017.

Trudno było Ci nawiązać kontakt z Nietykalnymi?
Okazało się, że nawiązanie kontaktu nie było tak trudne, jak mogłoby się wydawać. Złożyło się na to kilka czynników. Przede wszystkim samo Waranasi (święte miasto Indii, przyp. red.) odwiedzane jest nie tylko przez niezliczoną liczbę hinduskich pielgrzymów w celach religijnych, lecz także przez tysiące zagranicznych turystów. Mieszkańcy najzwyczajniej przywykli już do obecności ludzi „z zewnątrz", choć do wielu podchodzą z uzasadnioną rezerwą. Ponadto podczas kolejnego wyjazdu, tym razem z przyjacielem Janem Wężem, mieliśmy niesamowite szczęście poznać Yogiego – młodego, biegle władającego językiem angielskim mężczyznę z kasty Nietykalnych, który kiedyś pracował na palenisku. Tak się złożyło, że Yogi akurat był w trakcie przerwy świąteczno-wakacyjnej w szkole i mógł poświęcić swój czas na pracę z nami. Wprowadził nas w swój świat Nietykalnych: krewnych, przyjaciół, znajomych. Tylko dzięki jego pomocy ten materiał mógł powstać w tej formie, w której jest oglądany.

Na początku w tłumaczeniu miała nam pomagać zupełnie inna osoba: człowiek, który zajmował się sprzedażą drewna na palenisku. Należał on do wyższej kasty i widziałem, jak ciężko przychodziło mu czasem wyzbycie się „kastowego" myślenia. Na przykład, gdy siadaliśmy w okręgu, aby porozmawiać, on siadał nieco bokiem, żeby nie siedzieć z Nietykalnymi w jednej linii. Jego obecność niejednokrotnie wprowadzała naszych rozmówców w zakłopotanie, więc o pełnym zaufaniu w takiej relacji nie mogło być mowy.

Zastanawiałem się właśnie, jak ci ludzie podchodzili do obecności fotografa. W końcu dzisiaj zdjęcia indyjskiej biedy stały się swego rodzaju turystyczną sztampą. Nie obawiali się, że po prostu wykorzystujesz ich sytuację?
Oczywiście widziałem, że niektórzy z nich są rozczarowani. Osoby takie jak ja (z aparatami) przychodzą i zapewne będą do nich przychodzić jeszcze długo. Nie oszukujmy się, w większości przypadków nic to dla nich nie zmieniło, stąd też ich rozczarowanie. Stanąć przed aparatem nigdy nie jest łatwo. Jednak, kiedy zaczynasz poznawać swoich bohaterów i dajesz im poznać także siebie,

Kanahiya – Kallu
„Nie wiem dokładnie ile mam lat – 17 może 18, moja mama twierdzi, że około piętnastu. Wiem jednak, że sześć lat temu zachorowałem i w konsekwencji tego straciłem wzrok w prawym oku. Rok później musiałem podjąć się pracy na Manikarnice. Powód jak u wszystkich biednych – w rodzinie brakowało pieniędzy na życie.
Zbieram jedwabne szarfy razem z bratem. Jeden kawałek wart jest czasem jedną, czasem pięć Rupii w zależności od stopnia zniszczenia materiału. Skupują je muzułmanie, zabierają do swoich szwalni i naprawiają tak aby mogły wrócić na sklepowe półki".
Waranasi 2017

Grzegorz Wełnicki

Dokumentalista

Rocznik 86. Ukończył studia fotograficzne na Wydziale Operatorskim w PWSFTViT w Łodzi.

Jego prace były wyróżniane w wielu konkursach fotograficznych m.in. Newsweeka, BZ WBK Press Photo, a w 2018 roku zdobył prestiżową nagrodę International Photographer of the Year i wyróżnienie Photographic Museum of Humanity.

Wystawiał m.in. w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu, Galerii Pauza w Krakowie, Faktycznym Domu Kultury w Warszawie, Lookout Gallery w Warszawie, Galerii Koło ZPAF w Warszawie oraz wielu innych.

W październiku 2013 roku odbyła się premiera głośnej książki Eli, Eli autorstwa Wojciecha Tochmana (wydawnictwo Czarne), do której realizował projekt fotograficzny.

W swoich pracach łączy wiele nurtów fotograficznych: od fotoreportażu i dokumentu, aż po fotografię kreacyjną, co umożliwia mu przenikliwe ujęcie interesującego go tematu, jakim jest wielowymiarowość istoty człowieka i jego historii.

gdy jeszcze przed sięgnięciem po aparat wyjaśniasz im swoje intencje, to ten żal przestaje być skierowany ku tobie. To porozumienie stanowi solidny filar zaufania. Oni widzą, że chcesz dobrze, ale rozumieją też jak ten system działa, jak rzadko udaje się pomóc. Ja sam mogę mieć tylko nadzieję, że taki materiał jak mój coś zmieni.

W tym konkretnym przypadku udało się nam jednak sprzedać dwa portrety Kallu. Mówię nam, bo uważam, że jest on tak samo mój, jak i moich bohaterów. Zarobione w ten sposób pieniądze zostały wykorzystane na spłacenie długu zaciągniętego na poczet operacji usunięcia guza. Można więc powiedzieć, że Kallu zarobił na operację swoim portretem. To niewątpliwie budujący moment, w którym fotografia zaczyna mieć realny wpływ na losy bohaterów.

Wyjątek od reguły?
Oby jak najwięcej takich wyjątków. Może kiedyś staną się regułą.

Pokazujesz Indie nieco inaczej, niż do tego przywykliśmy. Trudno z takim materiałem dotrzeć do odbiorcy?
Jeśli poruszasz tematy istotne i podchodzisz do nich profesjonalnie, to prędzej czy później zostaną one zauważone. Żyjemy w czasach, w których publikuje się najwięcej zdjęć w historii. Większość z nich niestety nie ma żadnego znaczenia, są po nic. Jest i druga strona tego zjawiska. Dostępność fotografii powoduje obniżenie kosztów jej produkcji. Tym sposobem ludzie o wspaniałej wrażliwości, talencie oraz umiejętnościach mają możliwość realizowania swoich śmiałych, wyjątkowych, ciekawych pomysłów, co przekłada się na uwrażliwianie odbiorców. Czy trudniej więc dotrzeć do odbiorcy? Wydaje mi się, że nigdy nie było łatwiej niż w obecnie.

Oczywiście, ludzie oglądają codziennie tysiące zdjęć na Instagramie. Ale czy przekłada się to na zainteresowanie?
Wiesz, wcześniej większość ludzi wcale nie oglądała fotografii (*śmiech*). Na Instagramie jest dużo wartościowego materiału, wystarczy tylko klikać w odpowiednie profile. Czy wiąże się to z większym zainteresowaniem? Jeśli znajdziesz odpowiednią formę wizualną, pojawia się duża szansa, że czyjś kciuk podczas scrollowania zatrzyma się na dłuższą chwilę nad twoją pracą.

No właśnie. Patrząc na stronę wizualną „Eternal", odnoszę wrażenie, że to projekt zarówno dokumentalny, jak i artystyczny. Od początku tak go traktowałeś?
„Eternal" jest pierwszym interdyscyplinarnym projektem, jaki zrobiłem. Oprócz klasycznej

Po prawej:
Manikarnika Ghat
Waranasi 2017

Powyżej:
Lingam
Niezliczona liczba świątyń stanowi jeden z dowodów o najwyższej dla Hinduizmu skali świętości miasta Waranasi. Ukryte w przyświątynnych zaułkach rzeźby o jajowatej formie posadowionej na płaskim postumencie to Lingamy-uosobienia, które oddają cześć najświętszej parze: Bogu Shivie oraz jego żonie Shakti. Waranasi 2017.

fotografii, przygotowałem też dwa obiekty: popiół z wiecznego paleniska oraz kawałek drewna, na którym płonęło ciało. Oba elementy związane są zarówno z Nietykalnymi, jak i z samą Manikarniką. Popiół pochodzi z paleniska, z którego podejmuje się „pierwszy" ogień służący do podpalenia stosu z ciałem. Drewno, natomiast, po rytuale spalenia jest zabierane przez Nietykalnych do domów i wykorzystywane powtórnie do ugotowania jedzenia.

Pobrałem również próbkę wody z Gangesu, płynącego u stóp Manikarniki. Używając specjalistycznego mikroskopu, dzięki uprzejmości Instytutu Medycyny Doświadczalnej i Klinicznej im. M. Mossakowskich PAN w Warszawie, stworzyłem wideo przedstawiające obiekt znaleziony w wodzie. Od początku myślałem nad wprowadzeniem nowych elementów do mojej twórczości. Uchylę rąbka tajemnicy: ostatnio zainteresowałem się także możliwościami, jakie daje VR.

„Transhumanizm to pojęcie mało znane polskiemu społeczeństwu, a jeżeli już, to niesłusznie kojarzone z bajkami o przyszłości”

Wielu uważa, że VR to technologia równie martwa jak telewizory 3D. Widzisz dla niej miejsce w sztuce?
Jak dla mnie VR to przyszłość. Daje nam wielkie możliwości poznawcze. Pamiętam, jak kilka lat temu w ramach festiwalu „Przemiany” w Centrum Nauki Kopernik w Warszawie pokazywany był projekt VR-owy, umożliwiający wejście w rolę osoby chorej na demencję. Pozwoliło mi to lepiej zrozumieć, na czym polega choroba, w jaki sposób postrzega się otoczenie, jak rozbudować empatię w stosunku do ludzi, których dotyka ten problem (zarówno chorych, jak i ich bliskich). Takie doświadczenie zostawia w pamięci ślad. Jeżeli więc przez sztukę rozumiemy rzeczy, które kształtują naszą wrażliwość, to tak – VR ma w niej swoje miejsce.

Jak długo w ogóle pracowałeś nad projektem „Eternal”?
Proces robienia zdjęć trwał ok. 3 miesiące. W samych Indiach spędziłem około pół roku. Nie mnie oceniać czy to długo, czy krótko. Wiesz, niektórzy pracują nad projektami 10 lat, a inni zamykają się na 2 dni w studiu i to również jest wystarczające (*śmiech*).

Przyjąłem, że „Eternal” będzie prologiem do bardziej rozbudowanego projektu. Po powrocie z Indii na ponad 2 lata skupiłem się na pracy w Polsce. Poruszając tematykę martwego ciała oraz transhumanizmu, zacząłem obserwować, w jakim punkcie my – jako Polska, jako Polacy – jesteśmy, jeśli chodzi o te tematy.

I gdzie jesteśmy?
Polskie prawo dotyczące pochówku jest przestarzałe. Od wprowadzenia go pod koniec lat 50. XX wieku niewiele się niestety zmieniło. Debata publiczna w tym kontekście to konieczność w obliczu zmian społeczno-kulturowych, które zaszły od tego czasu. Transhumanizm natomiast to pojęcie mało znane polskiemu społeczeństwu, a jeżeli już, to niesłusznie kojarzone z bajkami o przyszłości.

Myślisz, że w tym temacie jest w ogóle szansa, by coś zmienić w Polsce?
Moim zdaniem najwyższy czas dać ludziom

Po lewej:
Meer Ghat
Czarne korzenie wielkiego drzewa obsypane czerwonym proszkiem znaczą wejście do dzielnicy zamieszkiwanej w większości przez kastę Nietykalnych. Jej granice wyznacza z jednej strony brzeg Gangesu zwany Meer Ghat podczas gdy wejście od miasta sąsiaduje ze świątynią króla małp – Hanumana. Waranasi 2017

„Fotografia newsowa często wykonywana jest za pomocą telefonu i publikowana natychmiastowo w socialmediach. Który fotoreporter za tym nadąży?”

większy wybór odnośnie do tego, co stanie się z ich ciałem po śmierci. Mówię tutaj o możliwości rozsypania lub zabrania przez bliskich prochów czy też zasadzeniu drzewa na specjalnie spreparowanych szczątkach. Dzisiejszy świat oferuje wiele możliwości, dlaczego nie mielibyśmy z nich korzystać? Osobiście wolałbym usiąść pod drzewem, wyrastającym z bliskiej mi osoby, posłuchać śpiewu ptaków, zjeść obiad na kocu i cieszyć się miłymi wspomnieniami, bez tych płyt z marmuru i tanich, sztucznych kwiatów.

Problem w tym, że dziś mało kto chce zajmować się śmiercią. Żyjemy szybko, marginalizujemy starość.
Pobudzanie ludzi do dyskusji na tematy tabu, to jedno z ważniejszych zadań artystów.

Kiedy wyjeżdżasz realizować projekt, znikasz na 2–3 miesiące. Jak łączysz to z pracą zawodową? Wszyscy wiemy, jak działa polski rynek. Gdy raz i drugi ktoś nie będzie Cię w stanie złapać, szybko Twoje miejsce zajmie ktoś inny.

Na wyjazdach staram się żyć ekonomicznie, czyli tanio. Noclegi w bardzo skromnych hostelach, jedzenie na ulicy. Nie jestem tzw. wziętym fotografem komercyjnym. Przyznam, że ostatni czas był dla mnie łatwiejszy, bo realizowałem materiał w Polsce, mogłem więc pracować zarobkowo w tzw. międzyczasie. W przypadku długich wyjazdów muszę myśleć do przodu, odkładać pieniądze. Na polskim rynku panuje zwyczaj płacenia za pracę po kilku miesiącach (choć bywa różnie), więc pieniądze spływają akurat jak wrócisz (*śmiech*). Najchętniej jednak w ogóle odciąłbym się od komercji.

To w ogóle możliwe?
Komercja komercji oczywiście nierówna. W tym wszystkim jednak mogę i staram się dokonywać wyborów zgodnych z moimi przekonaniami. Jeśli zlecenie burzy moje poczucie uczciwości, to po prostu je odrzucam. To komfort, który oczywiście ma swoją cenę i jest nią stabilność finansowa. Za to wiem, że są rzeczy, bez których można żyć, a materialne dobra nie stanowią dla mnie wyznacznika szczęścia. Generalnie uważam, że powinniśmy żyć i pracować bardziej świadomie.

Czy właśnie z takiej potrzeby wzięła się agencja RATS, której jesteś członkiem?
RATS to agencja, której w Polsce bardzo brakowało. Korzystając z naszych zasięgów, umiejętności i znajomości chcemy dawać ludziom głos, starać się wynajdywać rozwiązania pomocowe, rozmawiać z organizacjami pozarządowymi, używać nowego rodzaju storytellingu. Pragniemy trafiać do ludzi, którzy chcą coś zmienić, a jednocześnie w niesieniu pomocy mają większe doświadczenie od nas. Pamiętaj, że mamy teraz możliwości globalnych zmian w formie mikropomocy i ten system się sprawdza. Każdy może za sprawą niewielkich kwot pieniędzy dorzucić się, by stworzyć coś dobrego w wielkiej skali.

Stawiamy się w roli swoistego przekaźnika informacyjnego. Powoli wchodzimy także w przestrzeń publiczną. Na przykład w grudniu w przejściu podziemnym przy Metrze Świętokrzyska można było zobaczyć długie telebimy, a na nich pierwszy projekt zrealizowany we współpracy z PAH-em. W ramach tego przedsięwzięcia Agata Grzybowska, Karol Grygoruk i Filip Skrońc pojechali do Kurdystanu i zrealizowali materiał „War. My home”. Za stronę graficzną odpowiedzialny był Michał Dąbrowski, również członek naszej grupy. Mam nadzieję, że na tego typu współpracę będą miały odwagę również inne NGO-sy.

No właśnie. Ktoś to musi jeszcze kupić.
W dużej mierze nastawiamy się na granty. Ale tak czy siak w Polsce jest aktualnie spore zainteresowanie tematami społecznymi, a my mamy doświadczenie wywodzące się z fotografii reporterskiej, prasowej i dokumentalnej. Więc jest to dobry moment dla naszego działania i standardów, które proponujemy.

Tej prawdziwej fotografii prasowej ostatnio u nas mało…
Być może stało się to przez lub dzięki social mediom, bo informacja jest dziś przekazywana 1:1. Fotografia newsowa często wykonywana jest za pomocą telefonu i publikowana natychmiastowo w socialmediach. Który fotoreporter za tym nadąży? Jaki byłby w tej konkurencji sens? Wiele międzynarodowych i prestiżowych konkursów tworzy kategorie „mobile photography”. Fotografowie prasowi dużo częściej niż kiedyś siłą rzeczy dotykają tematów długoterminowych.

Myślisz, że telefony zabiją fotografię newsową?
Absolutnie nie. Fotografia prasowa przechodzi ewolucję, ale nie umiera. Smartfony wyłącznie dają większej grupie ludzi możliwość rejestracji zdarzeń, bycia świadkami, widzami, bohaterami. Co więcej, to daje możliwość obejrzenia wydarzeń z perspektywy ludzi „nieskażonych" redakcyjnym myśleniem.

Kompozycja, ekspozycja, perspektywa to już nie jest wiedza „tajemna", zarezerwowana dla garstki wybrańców – wystarczy kilka darmowych tutoriali na YouTubie. Moim zdaniem to jest siła Internetu i czasów, w których przyszło nam żyć.

Tylko czy taka forma motywuje do robienia czegoś więcej?
Świadomych ludzi na pewno tak. To od ciebie zależy, co chcesz światu pokazać: śmiesznego kotka czy protest na ulicach Warszawy.

Dziękuję za rozmowę. ●

Powyżej:
Rozkładające się ciało bawołu w wodach Gangi. Waranasi 2017

PARTNER PUBLIKACJI:

focus NORDIC

NADMORSKIE KRAJOBRAZY

Zacznij robić jeszcze lepsze zdjęcia morskich pejzaży dzięki wskazówkom i radom naszego eksperta

W iele z moich najbardziej owocnych wypraw fotograficznych wiązało się z uwiecznianiem właśnie spektakularnych nadmorskich krajobrazów lub jezior - przyznaje zawodowy fotograf krajobrazu Verity Milligan.

Woda stanowi naturalny pierwszy plan, zwłaszcza jeśli fotografujesz w czasie złotej godziny – rano lub wieczorem – spodziewając się nastrojowego, kolorowego nieba lub oczekując możliwości pojawienia się tworzącej atmosferę mgły. Ponadto, w zależności od warunków pogodowych i pływów, masz możliwość wykorzystania tafli wody jako lustra i uchwycić efektowne odbicia otaczającej ją scenerii. W tym artykule przedstawię kilka technik, których używam do uwieczniania wody, niezależnie od tego, czy fotografuję w głębi lądu, czy na wybrzeżu.

SPIS TREŚCI:

STRONA 54 Gradientowy filtr szary
STRONA 56 Neutralny filtr szary
STRONA 58 Kołowy filtr polaryzacyjny
STRONA 60 Sztuka kompozycji
STRONA 62 Tryby fotografowania

CO WARTO WRZUCIĆ DO TORBY
UPEWNIJ SIĘ, ŻE JESTEŚ DOBRZE PRZYGOTOWANY DO SESJI

GADŻETY, KTÓRE UŁATWIĄ CI PRACĘ W TERENIE

1 Zabierz powerbank

Wyruszając w plener nie wolno nam zapomnieć o dostępie do prądu. Rozładowany telefon to nie tylko brak map i pomocnych aplikacji fotograficznych – to też brak łączności w sytuacjach awaryjnych. **NASZ WYBÓR:** Energizer UE5007.

2 Zrób to inaczej

Zimowe wybrzeże, to świetny temat na nastrojowe artystyczne zdjęcia. Zabierz jednorazówkę na film lub aparat natychmiastowy jako alternatywę dla cyfrowego sprzętu. Z czasem, może się to przerodzić w ciekawy projekt! **NASZ WYBÓR:** Polaroid OneStep2.

3 Zadbaj o pamięć

Komunikat „błąd karty" to koszmar każdego fotografa. Na nośnikach nie warto oszczędzać – wybieraj szybkie, pojemne i sprawdzonej marki. Aha, lepiej kupić kilka mniejszych 64 GB niż jedna 265 GB! **NASZ WYBÓR:** Lexar Pro 1667X SDXC UHS-II U3 (V60) R250/W90.

4 Gdzie statyw nie może...

Sprawdzi się Gorillapod. Stabilne unieruchomi aparat na skałach, konarach, i wszędzie tam gdzie rozstawienie dużego trójnogu nie będzie możliwe. Warto mieć w bagażniku! **NASZ WYBÓR:** Joby GORILLAPOD 3K PRO KIT.

DLACZEGO TO ZDJĘCIE DZIAŁA
Fairy Pools, Wyspa Skye

Pierwszy plan: Na pierwszym planie jest wiele rzeczy, które mogą zainteresować oglądających, szczególnie kolor wody.

Tło: Obraz został wykadrowany w taki sposób, aby w głębi sceny widoczne były imponujące pokryte śniegiem góry, co dodaje scenerii spektakularności.

Ruch: Wydłużyłam czas otwarcia migawki tak, aby rozmyć ruch płynącej wody i wykorzystać jako dodatkowy element narracji.

Atmosfera: W celu podkreślenia dramatyzmu groźnego nieba widocznego nad wodospadem użyłam gradientowego neutralnego filtra szarego o miękkiej krawędzi przejścia.

f/14 | 0,8 s | ISO 100

WSKAZÓWKA
ZAPISUJ W RAW
Zawsze fotografuję w trybie RAW. Pozwala mi to uzyskać maksymalną szczegółowość obrazu rejestrowanych zdjęć i daje mi większą kontrolę nad wyglądem fotografii na etapie postprodukcji. Co prawda, objętość plików z obrazem jest wówczas większa, ale opłaca się to robić dla lepszego ostatecznego rezultatu.

1 RÓWNOWAŻENIE EKSPOZYCJI

Zakładany na obiektyw filtr gradientowy może pomóc Ci poradzić sobie z typowym problemem, czyli próbą jednoczesnego prawidłowego naświetlenia jasnego nieba i ciemnego pierwszego planu

Nasze oczy są cudownie doskonałe. Możesz oglądać zachód słońca i widzieć cały szeroki zakres tonalny tej sceny. Niestety aparaty już tego nie potrafią. W takich przypadkach przydatny jest gradientowy neutralny filtr szary. Stosowanie go ma na celu zachowanie szczegółów w obszarze nieba i jednoczesne umożliwienie poprawnego naświetlenia pierwszego planu. Oznacza to, że możesz uniknąć sytuacji, w której niebo jest za jasne lub pierwszy plan zbyt ciemny.

Filtr taki może być szczególnie przydatny, kiedy w czasie złotej godziny zwiększa się znacznie dynamika tonalna sceny. Użycie gradientowego neutralnego filtra szarego podczas fotografowania wody pozwala poprawnie naświetlić pierwszy plan bez prześwietlania nieba. Kiedy fotografuję w głębi lądu, wolę używać gradientowego neutralnego filtra szarego z miękką linią podziału, zaś jeśli mam do czynienia z wyraźną linią horyzontu, taką jak na wybrzeżu, filtr o ostrej linii podziału sprawdza się zdecydowanie lepiej.

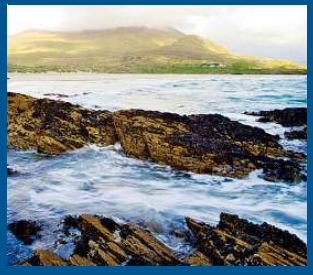
PRZYDATNY SPRZĘT **FILTRY OPTYCZNE**

Filtr optyczny to najlepszy przyjaciel fotografa krajobrazu. Idealny do wydłużania czasu naświetlania (szary ND), równoważenia ekspozycji pierwszego planu i nieba (gradientowy ND), czy gaszenia odblasków i podbijania kontrastu (polaryzacyjny). To efekty, których nie podrobisz w Photoshopie!

NASZ TYP: NiSi Kit Starter III 100mm System V6 to idealny zestaw na początek. Zawiera holder mocowania, trzy filtry (CPL, ND1000,GND8), wygodny pokrowiec oraz zestaw do czyszczenia optyki.

BEZ FILTRA GND

Z FILTREM GND

JAK UŻYWAĆ FILTRA GRADIENTOWEGO

NAJPIERW WYKADRUJ SCENĘ

1 Ważne jest, by przed nałożeniem filtrów skomponować zdjęcie, aby można było ocenić ekspozycję i zdecydować, jakiego rodzaju nasadki należy użyć. Gdy nie widać wyraźnej linii horyzontu, wybieram filtr o gęstości 0,3 lub 0,6 z miękką lub średnio twardą linią podziału.

WYCZYŚĆ FILTR

2 W zależności od tego, gdzie ostatnio filtr był używany, może okazać się, że wymaga wyczyszczenia. Nie ma nic gorszego niż zapomnieć o sprawdzeniu, czy na filtrze nie ma żadnych zabrudzeń lub kropel wody, a następnie stwierdzenie, że zarejestrowane zdjęcie jest rozmazane i miękkie.

WSZYSTKO MUSI BYĆ WYRÓWNANE

3 Umieść płytkę z gradientem w uchwycie filtra i zwróć uwagę na położenie linii przejścia pomiędzy jej połowami: ciemniejszą i przezroczystą. Nie chcesz przecież popełnić błędu i źle dopasować położenia filtra do linii dzielącej scenę na ciemniejszą i jaśniejszą część.

DLACZEGO TO ZDJĘCIE DZIAŁA

Zatoka Trzech Klifów, Południowa Walia

Światło: Zastosowanie gradientowego neutralnego filtra szarego oznaczało, że mogłam dobrać ekspozycję dla ciemniejszego pierwszego planu bez szkody dla świateł w górnej części obrazu.

Atmosfera: Użycie gradientowego neutralnego filtra szarego dodało dramatycznego wyglądu wspaniałemu porannemu niebu.

Ruch: Wydłużenie czasu otwarcia migawki sprawiło, że udało mi się rozmyć ruch chmur, co pozwoliło stworzyć na pojedynczym zdjęciu wrażenie upływu czasu.

Pierwszy plan: Chociaż na niebie sporo się dzieje, to wyrazisty pierwszy plan zwiększa jeszcze dodatkowo estetyczne wrażenia u oglądających.

2 KONFIGURACJA SPRZĘTU

Pejzaże morskie mogą wyglądać zupełnie inaczej, jeśli zostaną sfotografowane z zastosowaniem długiego czasu otwarcia migawki

Jednym z narzędzi o najbardziej wszechstronnym zastosowaniu podczas fotografowania wody, jest neutralny filtr szary. Jest to gruby kawałek szkła lub plastiku, który ma często kwadratowy lub prostokątny kształt dopasowany wielkością do szerokości przeznaczonego na niego uchwytu. Zadaniem neutralnego filtra szarego jest wydłużenie czasu, przez jaki światło będzie docierać do matrycy.

Neutralny filtr szary pozwala uchwycić upływ czasu na pojedynczym zdjęciu. Długie czasy ekspozycji, jak powszechnie wiadomo, mogą mieć wartość wynoszącą od kilku sekund do wielu minut, w zależności od stopnia przyciemnienia używanego filtra i pory dnia.
Rezultaty stosowania tej techniki fotografowania mogą być twórczo bardzo satysfakcjonujące, zwłaszcza jeśli szukasz pomysłu na to, by Twoje fotografie czymś się wyróżniały.

Neutralne filtry szare mogą być szczególnie przydatne podczas fotografowania zbiorników wodnych, zwłaszcza morza. Wydłużenie czasu naświetlania podczas fotografowania na wybrzeżu pozwala ukazać na zdjęciu ruch, co może nadać obrazowi artystyczny charakter. Dłuższe ekspozycje zamieniają płynącą wodę w mleczne smugi, wyglądające jak mgła, podczas gdy krótsze czasy otwarcia migawki mogą wprowadzić do obrazu miły dla oka ziarnisty „szum" oddający wrażenie załamywania się fal.

NIEZBĘDNY SPRZĘT SZEROKA STAŁKA

By zapewnić sobie maksymalną jakość nie tylko w centrum ale i na krawędziach kadru, wybierz obiektyw o małej ogniskowej. Oto nasze trzy typy w różnych cenach:

ZEISS BATIS 18 MM F/2,8
Profesjonalny pełnoklatkowy obiektyw ceniony również przez fotografów architektury i nocnego nieba. Kompaktowy i lekki ale solidny i uszczelniony. Wyświetlacz OLED przyda się po zmroku. Cena: 5999 zł

TAMRON 20 MM F/2,8 DI III OSD M1:2
Idealny dla użytkowników aparatów Sony. Obsługuje autorskie technologie w tym korekcję geometrii, winiety i aberracji. Świetne powłoki i uszczelniona konstrukcja. Wysoka jakość w przystępnej cenie (1990 zł).

SAMYANG 20 MM F/1,8 ED AS UMC
Świetne budżetowe rozwiązanie. Jasny, wytrzymały, dobrze skorygowany pod względem optycznym. Manualne ustawianie ostrości w krajobrazie nie będzie żadnym utrudnieniem. Cena: 1680 zł

JAK UŻYWAĆ NEUTRALNEGO FILTRA SZAREGO

NAJPIERW SKOMPONUJ KADR

1 Podobnie jak w przypadku korzystania z gradientowego filtra szarego, przed zamocowaniem neutralnego filtra musisz wykadrować scenę, abyś mógł zdecydować, jakiej gęstości nasadki chcesz użyć. Moje ulubione to filtry x6 i x10. Po zamocowaniu płytki w uchwycie trudniej będzie Ci skomponować kadr.

UMIEŚĆ FILTR JAK NAJBLIŻEJ PRZEDNIEJ SOCZEWKI

2 Jeśli używasz systemu filtrów mocowanych w uchwycie, upewnij się, że neutralny filtr szary znajduje się w gnieździe najbliższym przedniej soczewce obiektywu. Może to oznaczać, że będziesz musiał zmienić kolejność ułożenia poszczególnych płytek, ale dzięki temu podczas długiej ekspozycji zmniejszy się ryzyko przedostania się do obiektywu światła z boku.

KONTROLUJ CZAS NAŚWIETLANIA

3 Zalecam fotografowanie w trybie bulb, w którym możesz samodzielnie kontrolować czas otwarcia migawki za pomocą pilota lub, jak w moim przypadku, ekranu dotykowego. Dostępnych jest wiele aplikacji ułatwiających pracę i pozwalających obliczyć odpowiednią długość ekspozycji w zależności od warunków, w jakich wykonuje się zdjęcie.

DLACZEGO TO ZDJĘCIE DZIAŁA

The Small Beach, Wyspa Harris

Kompozycja: Istnieje sporo linii wiodących, które prowadzą wzrok oglądających od pierwszego planu w głąb kadru.

Nastrój: Cały obraz utrzymany jest w odcieniach koloru niebieskiego: od turkusowej barwy morza po granatowe niebo.

Ruch: To była naprawdę długa ekspozycja, trwająca ok. 6 minut, więc rozmycie ruchu morza i fal opływających skały jest znaczne.

Tło: Wyrazisty jest nie tylko pierwszy plan, uwagę zwraca także widoczne w tle pasmo górskie obramowujące obraz w jego górnej części.

3 WYKORZYSTAJ FILTR POLARYZACYJNY

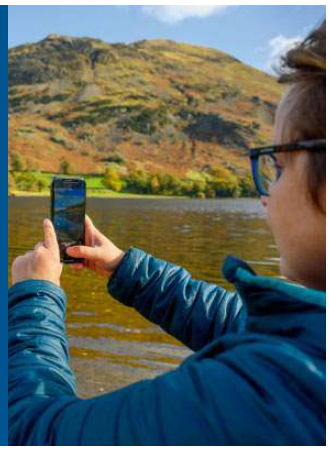
Zapanuj nad odbiciami, nasyć kolory, zajrzyj pod taflę wody

Kiedy planujemy fotografować wodę, automatycznie myślimy o neutralnych filtrach szarych jako o narzędziach, które pomogą nam tworzyć atrakcyjne, artystyczne obrazy. Ale w moim zestawie fotograficznym znajduje się też inne narzędzie, które uważam za równie niezbędne: jest nim kołowy filtr polaryzacyjny.

Wiele osób uważa, że polaryzator służy do wzmacniania koloru niebieskiego nieba. Chociaż z pewnością tak jest, ma on również znaczący wpływ na wygląd wody. Filtr ten może zintensyfikować widoczność odbicia w wodzie poprzez zmniejszenie stopnia odbijania się światła od jej powierzchni. Po prostu pokręć polaryzatorem i sprawdź, jak wpływa on na wygląd fotografowanej sceny, gdy go obracasz, aż uda Ci się uzyskać pożądany efekt.

WSKAZÓWKA UŻYJ NAJPIERW TELEFONU

Używanie aparatu w telefonie do oceny kompozycji przed rozstawieniem statywu i zamocowaniem na nim aparatu może być bardzo rozsądnym działaniem, ponieważ pozwala uniknąć konieczności ciągłego zmieniania miejsca ustawienia trójnogu.

WAŻNY SPRZĘT STATYW

Silny wiatr, piach, słona woda – na wybrzeżu fotografujemy w wyjątkowo trudnych warunkach, dlatego statyw należy wybrać bardzo świadomie. Mała waga nie zawsze będzie tutaj atutem, zwróć też uwagę na obecność kolców które wbijesz w piach i możliwość mocowania nisko nad ziemią.

NASZ TYP: Sirui W-2204 + K-20 II to statyw zaprojektowany do pracy w plenerze. Jego największe zalety to wodoodporne karbonowe nogi, wygodne w obsłudze zaciski i głowica kulowa z poziomnicą w zestawie.

DLACZEGO FILTR POLARYZACYJNY?

WZMACNIA WIDOCZNOŚĆ ODBICIA

1 Korzystanie z kołowego filtra polaryzacyjnego może pomóc Ci stworzyć wyraźniejsze odbicie. Czasami będzie to wymagało złamania zasad kompozycji obrazu, ale może być bardzo efektowne.

TŁUMI ODBLASKI

2 Alternatywnie, w zależności od tego, co fotografujesz, kołowy filtr polaryzacyjny może pomóc Ci ograniczyć powstawanie refleksów na wodzie lub otaczających ją skałach.

ZWIĘKSZA NASYCENIE KOLORÓW

3 Filtry polaryzacyjne pomagają wzmocnić intensywność barw, co może pomóc stworzyć naprawdę efektowny obraz, jeśli chcesz nadać swojemu zdjęciu nieco większą siłę wyrazu.

PODKREŚLA SZCZEGÓŁY

4 Jeśli fotografujesz fale, kołowy filtr polaryzacyjny może być przydatny w celu uwydatnienia detali oraz tekstury morskiej piany i wprowadzić w ten sposób do obrazu nieco więcej dramatyzmu.

DLACZEGO TO ZDJĘCIE DZIAŁA

Hamnoy, Lofoty

Równowaga kolorów: Obraz jest zrównoważony kolorystycznie dzięki wykorzystaniu dwóch głównych intensywnych, jasnych barw: błękitu morza i czerwieni ścian domów.

Pionowy format: Uważam, że zdjęcia krajobrazowe mogą mieć większą siłę oddziaływania, gdy zostaną uchwycone w orientacji pionowej: daje to możliwość wkomponowania w kadr wyrazistego pierwszego planu.

Światło: Zimą w Norwegii światło zawsze pada pod niskim kątem. Tutaj po prostu oświetla ono szczyty gór, dodając obrazowi dynamiki.

Polaryzacja: Użycie kołowego filtra polaryzacyjnego pomogło uwypuklić niektóre szczegóły na pierwszym planie, a także sprawić, by kolory były bardziej nasycone.

4 KOMPONUJ UJĘCIA PO MISTRZOWSKU

Czasami nie chodzi o to, co umieścisz w kadrze, ale o to, co z niego wykluczysz

Kompozycja jest jednym z najważniejszych aspektów fotografowania zbiorników wodnych i morskich pejzaży. Warunki oświetleniowe i pogoda mogą mieć również bardzo duże znaczenie, ale jeśli nie masz dobrego wyczucia, jak dopasować do siebie elementy na zdjęciu, gotowy już obraz może być pozbawiony siły oddziaływania i rozczarowujący.

Kluczowe znaczenie ma w tym przypadku wybór obiektywu. Fotografowanie z użyciem ultraszerokokątnego szkła może sprawiać na początku pewne problemy, Taka optyka zachęca niejako do umieszczenia w kadrze wszystkiego, co się widzi, ale często o sile wyrazu fotografii decyduje nie to, co zdecydujesz się na zdjęciu uchwycić, lecz to, co postanowisz pominąć.

Zastanów się, które elementy sceny są dla Twojego obrazu ważne i powinny zostać na nim przedstawione, a które nie. Jeżeli chcesz sprawić, aby zdjęcia miały jak największą siłę oddziaływania, warto zastanowić się, czy możesz włączyć w obręb kadru jakiś ciekawy pierwszy plan, który poprowadzi wzrok oglądających w głąb obrazu. Kompozycja zdjęcia musi być przekonująca.

NIEZBĘDNY SPRZĘT PLECAK CZY TORBA?

Wszystko zależy od tego jak dużo sprzętuzabierasz. Jeśli starasz się być mobilny i wędrujesz na lekko, lepszym rozwiązaniem może być torba. Jeśli jednak lubisz mieć ze sobą wszystko, co może Ci się przydać, wtedy lepiej wrzucić to na plecy! Oto nasze najlepsze propozycje:

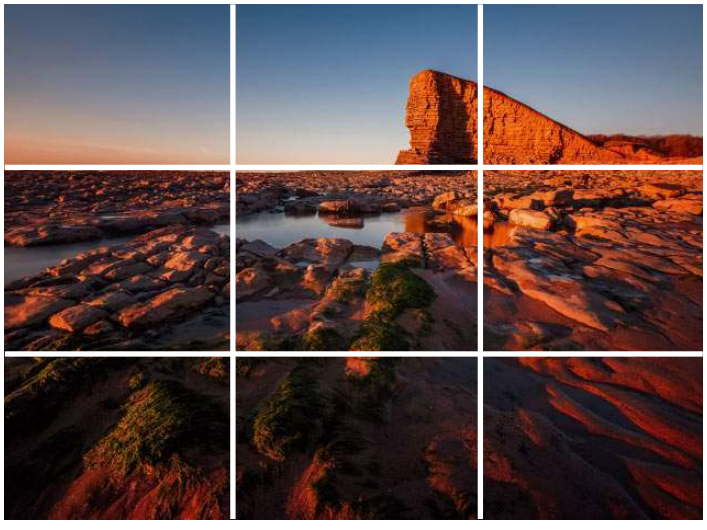
LOWEPRO PROTACTIC BP 450 AW II
Druga generacja to większa i ochrona, bardziej adaptacyjne wnętrze i cztery punkty dostępu. Lekka ale wytrzymała konstrukcja z kompozytową powłoką zapewnia doskonałą ochronę a osłona All Weather AW zabezpiecza plecaka w najtrudniejszych warunkach pogodowych.

LOWEPRO M-TREKKER SH 150
Niskoprofilowa torba na ramię do bezlusterkowców. Pomieści kompaktowy zestaw: aparat z zamontowanym standardowym obiektywem oraz dodatkowy zoom, a także mały statyw (jak JOBY GorillaPod) i drobne akcesoria. Posiada również specjalny wewnętrzny rękaw na tablet.

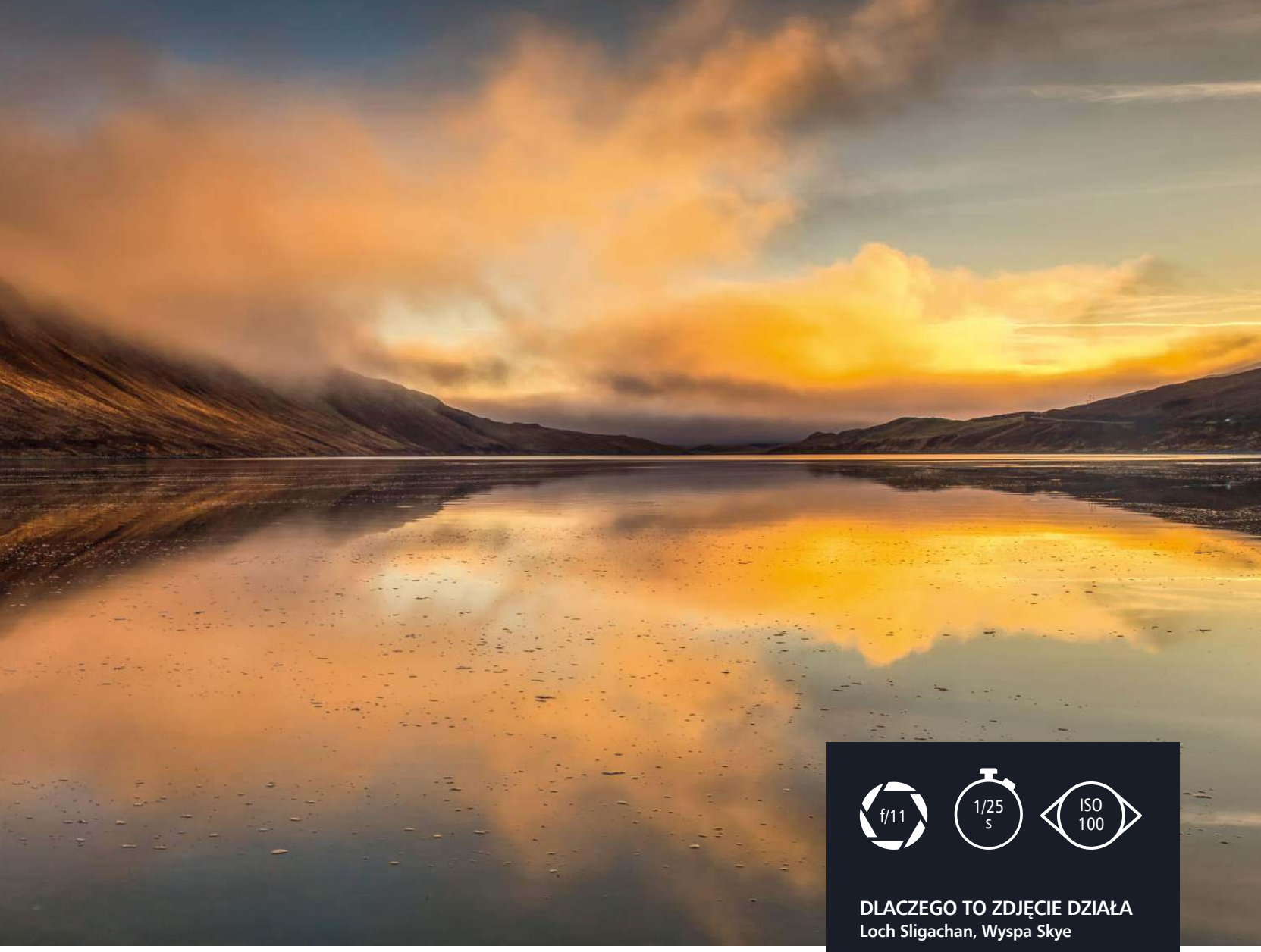

SZTUKA KOMPOZYCJI

REGUŁA TRÓJPODZIAŁU

1 Reguła trójpodziału opiera się na wyobrażeniu sobie dwóch poziomych i dwóch pionowych linii dzielących kadr na dziewięć równych prostokątów (3x3). Istotne elementy obrazu powinny zostać rozmieszczone wzdłuż linii trójpodziału lub w punktach, w których się one przecinają. To prosta, ale dająca świetne rezultaty metoda.

f/11 | 1/25 s | ISO 100

DLACZEGO TO ZDJĘCIE DZIAŁA
Loch Sligachan, Wyspa Skye

Łamanie zasad: Wbrew regule trójpodziału, która mówi, że linia horyzontu nie powinna przechodzić przez środek obrazu, w tym przypadku postanowiłam podzielić nią zdjęcie dokładnie na pół.

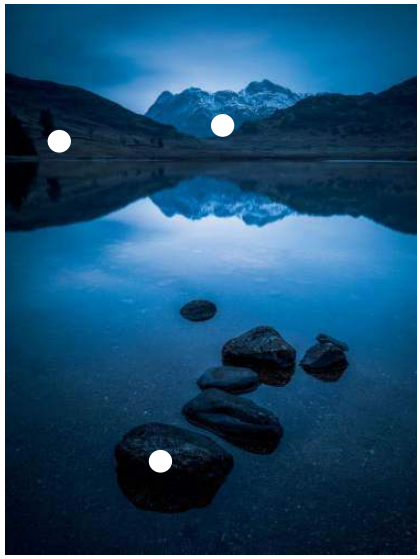
Odbicia: Powodem umieszczenia horyzontu w centrum kadru była chęć uchwycenia jak największej części odbijającego się w wodzie spektakularnego porannego nieba.

Dramatyzm: Zastosowanie gradientowego filtra umożliwiło mi zarejestrowanie kolorów i szczegółów w obszarze nieba oraz wzmocnienie intensywności odbijających się w wodzie barw.

Testowanie lokalizacji: Nie planowałam wykonania tego ujęcia i nie wiedziałam, co mam zamiar fotografować tamtego poranka. Wyjście w teren bez gotowego planu oznaczało, że miałam okazję uwiecznić miejsce, które jest rzadko fotografowane.

ZŁOTA PROPORCJA
2 Zastosowanie złotej proporcji, uważanej często za umożliwiającą uzyskanie silniejszej kompozycji niż reguła trójpodziału, opiera się na wzorze matematycznym, którym można opisać miłe dla oka, estetyczne fotografie.

TRZY PUNKTY
3 Sprawienie, aby Twój obraz miał trzy główne punkty zainteresowania, może być szczególnie ciekawym zabiegiem kompozycyjnym, przyciągającym uwagę oglądających i pozwalającym im stopniowo odkrywać obraz.

5 DOBIERZ PARAMETRY EKSPOZYCJI

Kontroluj ustawienia w wybranym trybie fotografowania, aby używać aparatu w sposób twórczy i kreatywny

Aparat jest potężnym narzędziem oferującym możliwość wyboru rozmaitych trybów pracy i kontrolowania różnych ustawień, które mają wpływ na ostateczny wygląd obrazu. W tej części powiem Ci, kiedy najlepiej jest korzystać z trybu preselekcji przysłony, a kiedy należy pójść o krok dalej i zdecydować się na fotografowanie w trybie manualnym, aby uzyskać jeszcze większą kontrolę nad twórczym kształtowaniem obrazu.

WSKAZÓWKA **AKTYWNY PUNKT AF**

Zdecyduj, na którym elemencie sceny chcesz ustawić ostrość.
Ma to wpływ na sposób dobierania parametrów ekspozycji przez światłomierz aparatu. Jeśli używasz gradientowego filtra, upewnij się, że zogniskowałeś obiektyw gdzieś na pierwszym planie, aby uzyskać zrównoważoną ekspozycję w całym kadrze.

WSKAZÓWKA **UŻYJ TRYBU MANUALNEGO**

Fotografowanie w trybie ręcznym oznacza, że masz pełną swobodę wyboru ustawień wielkości otworu przysłony i czasu otwarcia migawki. Może to być szczególnie przydatne, gdy fotografujesz w słabym świetle, ponieważ oznacza, że masz pełną kontrolę nad ekspozycją i może zapobiec nadmiernej jej kompensacji przez aparat i prześwietleniu świateł.

PRZYDATNY SPRZĘT **LORNETKA**

Obserwuj otoczenie. Wypatruj mocnych elementów pierwszego planu i lepszych punktów obserwacyjnych. Jeśli masz miejsce w swojej torbie, koniecznie wrzuć do niej solidną i odporną na warunki atmosferyczne lornetkę.
NASZ WYBÓR: Focus Aquafloat 7x50 Waterproof Compass
Posiada duże pole widzenia a wysoki parametr jasności oznacza, że świetnie sprawdzi się również po zmierzchu. Ważnym atutem jest wodoodporność i oczywiście, niewygórowana jak za sprzęt tej klasy cena (739 zł).

CO WYBRAĆ?

PRIORYTET PRZYSŁONY

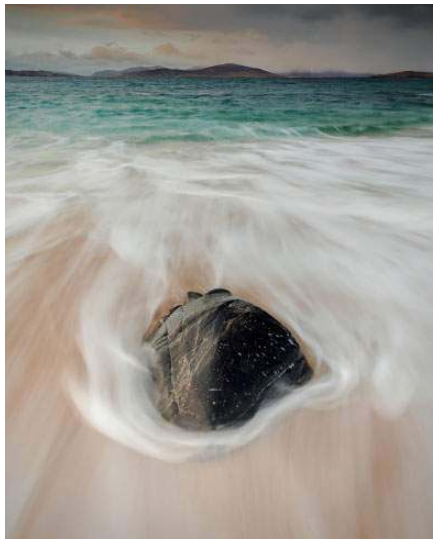
1 To mój ulubiony tryb fotografowania. Pozwala mi samej decydować o wielkości otworu przysłony, pozostawiając aparatowi możliwość doboru odpowiedniego czasu otwarcia migawki. Czasami jednak aparat może mieć problem z dobraniem prawidłowej ekspozycji dla sceny oświetlonej jasnym światłem: wówczas używam trybu priorytetu przysłony w połączeniu z funkcją kompensacji ekspozycji i niedoświetlam obraz o jeden stopień przysłony, aby mieć pewność, że światła nie zostaną prześwietlone.

PRIORYTET CZASU

2 Z trybu priorytetu migawki nie korzystam zbyt często. Daje on kontrolę nad czasem otwarcia migawki i w zależności od tego, jaką jego wartość wybierzesz, aparat odpowiednio do niego dostosuje wielkość przysłony.

Są sytuacje, kiedy może to być przydatne, choć istnieją pewne ograniczenia: światłomierz aparatu może zdecydować, że do poprawnego uchwycenia danej sceny wymagane jest zastosowanie większego otworu względnego, nawet wówczas gdy Ty chcesz zarejestrować ją przy użyciu mniejszego otworu przysłony.

DLACZEGO TO ZDJĘCIE DZIAŁA

Bosta Beach, Wyspa Lewis

Kwadratowy kadr: Narzucenie sobie ograniczenia polegającego na wykonywaniu kwadratowych zdjęć krajobrazowych może być bardzo pouczającym ćwiczeniem. Sprawia to, że musisz się dobrze zastanowić, czy wszystkie elementy kompozycji kadru dobrze ze sobą współgrają.

Pochmurna pogoda: Chociaż groźne niebo może wyglądać bardzo atrakcyjnie, naprawdę lubię robić zdjęcia na wybrzeżu przy płaskim świetle, ponieważ pozwala mi to uzyskać dobrze zrównoważony tonalnie obraz.

Ruch: Zastosowany został długi czas ekspozycji, który nadał falującemu morzu wygląd mlecznej mgły.

Pierwszy plan: Skały na pierwszym planie znajdują się powyżej linii wody, dlatego tworzą wyraziste linie wiodące, które prowadzą wzrok oglądających w głąb do obrazu.

Christie Goodwin

Fotografka muzyczna i portrecistka

Christie Goodwin jest brytyjską fotografką, która pracuje w branży od ponad 35 lat. Ukończyła studia na kierunku fotografii artystycznej i zaczęła fotografować modę, po czym zrobiła sobie przerwę w karierze, aby założyć rodzinę. Wróciła do fotografii i przez dekadę zajmowała się sztukami pięknymi, regularnie prezentując swoje prace.

W 2005 roku otrzymała zlecenie sfotografowania koncertu zespołu Status Quo i zdała sobie sprawę, że odkryła swoje powołanie. Od tego czasu fotografuje artystów występujących na scenie, a także robi portrety wykorzystywane później w materiałach promocyjnych i na okładkach płyt.

Współpracowała z Paulem McCartneyem, Edem Sheeranem, Rodem Stewartem, One Direction, Robbie Williamsem, Queen & Adam Lambert, Boy George & Culture Club, Katy Perry, Taylor Swift i wieloma innymi. Kiedy nie jest w „trasie", pracuje jako oficjalny fotograf Royal Albert Hall w Londynie, a także wykonuje zdjęcia na okładki najbardziej poczytnych powieści kryminalnych.

christiegoodwin.com

Christie Goodwin

Współpracowała z największymi gwiazdami rocka i muzyki pop. Nam opowiedziała o początkach swojej kariery

Z lewej: Ed Sheeran podczas koncertu w ramach festiwalu Teenage Cancer Trust 2014 w Royal Albert Hall.

Poniżej: Ed Sheeran i Elton John na stadionie Wembley w Londynie, 2015.

Chociaż pracowała w branży już od ponad 20 lat, to jej karierę skierowało na zupełnie nowe tory przypadkowe zlecenie od managera zespołu rockowego Status Quo. Stale rosnąca reputacja Christie jako utalentowanej fotografki muzycznej sprawiła, że obecnie współpracuje z największymi gwiazdami sceny muzycznej po obu stronach Atlantyku. Fotografuje Eda Sheerana, odkąd był nieznanym 17-latkiem grającym w pubach i regularnie dokumentuje trasy koncertowe legendarnych muzyków.

W jaki sposób zaczęła się Twoja przygoda z fotografią?
Zawsze fascynowały mnie zdjęcia. Kiedy byłam mała, moi rodzice – abym im nie przeszkadzała – sadzali mnie na kanapie z wielkim albumem fotograficznym, który potrafił absolutnie pochłonąć moją uwagę na wiele godzin. Po prostu uwielbiałam zdjęcia. Patrzyłam na obraz i od razu wyobrażałam sobie całą związaną z nim historię… Co działo się przed wykonaniem zdjęcia, a co później. Zawsze fascynowały mnie fotografie.

Mój tata miał aparat, którego nie wolno mi było dotykać. Wiedziałam, że jedno łączy się z drugim, że to aparat robi zdjęcia, więc miałam obsesję na punkcie tej skrzyneczki. Kilka razy zabrałam ją bez pytania i zostałam za to ukarana. W końcu zrezygnował i na 14. urodziny kupił mi mój pierwszy aparat na film. Odtąd byliśmy tylko ja i mój aparat.

Kto Cię wtedy inspirował?
Dla mnie liczyły się same zdjęcia. Nie interesowałam się fotografami. Ich nazwiska zaczęłam poznawać dopiero podczas studiów, to tam uczyłam się o dokonaniach różnych fotografów i uprawianych przez nich stylach artystycznych.

Zainteresowałam się pracami Lindy McCartney, kiedy nosiła jeszcze nazwisko Eastman. Była świetną fotografką i uwielbiałam poczucie humoru, jakim wyróżniały się jej zdjęcia. Zrobiła mnóstwo zdjęć dla magazynu *Rolling Stone* i przez cały okres, zanim związała się z Paulem McCartneyem, wykonywała często niezwykle zabawne fotografie, które bardzo mi się podobały.

Lubiłam też zdjęcia Barona Wolmana, który był pierwszym naczelnym fotografem w *Rolling Stone*. Miał niezwykłą umiejętność ukazywania na zdjęciach tego, co dzieje się za kulisami, i wspaniały kontakt z fotografowanymi muzykami, które naprawdę podziwiałam.

Ale Ty przecież studiowałaś fotografię artystyczną?
Tak. To był absolutny błąd. Miałam 18 lat i niewiele jeszcze rozumiałam, ale od zawsze wiedziałam, że chcę zajmować się fotografią. W tamtym czasie można było to zrobić albo zostając fotografem prowadzącym sklep z atelier, w którym wykonuje się zdjęcia okolicznościowe, albo spróbować swoich sił jako artysta. Nie chciałam →

Christie Goodwin

Powyżej: Taylor Swift, CenturyLink Center, Omaha, 2013.

Poniżej: Celine Dion, Hyde Park, 2019.

Sąsiednia strona: Nick Cave w domu, Brighton, 2017.

zajmować się biznesem, więc postanowiłam zająć się sztuką i rozpoczęłam studia na kierunku fotografii artystycznej.

Dużą częścią tego, czego nas tam uczono, były różne formy sztuki, kierunki artystyczne i znaczenie różnych dzieł. Nadal mi to pomaga, ponieważ dokonania Leonardo Da Vinci czy też wielu innych twórców są tak wielkie… że nieustannie się do nich odwołujemy i leżą one u podstaw naszych działań artystycznych.

Jak doszło do przełomu w Twojej karierze, za sprawą którego zostałaś fotografką muzyczną?
Byłam naprawdę wielką miłośniczką muzyki i chodziłam na koncerty, przemycałam na nie aparat i robiłam zdjęcia dla siebie. Ale z jakiegoś powodu nigdy nie myślałam, że mogłabym robić to zawodowo. Zaczynałam od fotografowania mody, ale po kilku latach naprawdę się tym znudziłam, ponieważ fotograf nie ma w tej branży zbyt wiele do powiedzenia. Dokoła masz wszystkich tych ludzi – dyrektorów artystycznych czy stylistów – którzy mówią Ci, co i jak masz zrobić, więc nie podobało mi się to zbytnio.

Dlatego zajęłam się wykonywaniem zdjęć dla rozmaitych wydawnictw i robiłam to przez kilka lat, ale potem też przestało mnie to bawić. Później, naprawdę zupełnie przez przypadek, zrobiłam kilka zdjęć dla przyjaciela mojego partnera – były to fotografie jego zespołu – a on przesłał je do ludzi od promocji Status Quo z komentarzem: „Jeśli chcecie odświeżyć wizerunek swojej grupy, to powinniście skorzystać z usług tej fotografki". Zadzwonili do mnie i zamówili zdjęcia, a ja pomyślałam: „O mój Boże, mogę iść na ich koncert i jeszcze dostać za to pieniądze! Bomba!". Później szybko podjęłam decyzję, czym chcę się zajmować.

„W sumie rzecz sprowadza się do tego, że rozmawiasz z tysiącem osób po to, by być może usłyszeć jedno »tak«"

Jak przebiegała Twoja dalsza kariera od momentu podjęcia współpracy ze Status Quo?
Nie było łatwo. Zasadniczo po prostu rzuciłam się na głęboką wodę z zamkniętymi oczami i machałam na oślep rękami i nogami. Bycie fotografem bywa trudne, szczególnie w branży muzycznej. Wkrótce po rozpoczęciu współpracy z grupą Status Quo dostałam zlecenie od Joe Satrianiego, który zatrudnił mnie do zrobienia mu zdjęć, i pomyślałam: „Och, jestem na fali". Wówczas zdałam sobie sprawę, że muszę teraz zacząć chodzić i pukać od drzwi do drzwi, starając się jak najlepiej sprzedać.

W sumie rzecz sprowadza się do tego, że rozmawiasz z tysiącem osób po to, by być może usłyszeć jedno „tak".

Na górze Camila Cabello, WiZink Center, Madryt, 2018.

Powyżej Frankie Valli, Royal Albert Hall, 2013.

Czy kontaktowałaś się z wytwórniami lub agentami?
Na początku próbowałam rozmawiać z redakcjami czasopism i przedstawicielami wytwórni, ale wkrótce odkryłam, że to ślepa uliczka. Ponieważ mój pierwszy kontakt z managerem Status Quo okazał się tak udany, zaczęłam szukać dojść do agentów artystów. Z czasem się to opłaciło!

Czy robisz zdjęcia podczas całej trasy koncertowej, czy tylko jej części?
To zależy. W przypadku bardziej znanych artystów, takich jak Katy Perry, bywam zatrudniana na początku trasy na około dwa tygodnie, tak bym mogła zrobić wystarczającą liczbę zdjęć pozwalających przygotować materiały służące promocji koncertów w kolejnych miastach i krajach.

Czasami z kolei zależy im na udokumentowaniu jakiegoś jednego koncertu, ponieważ jest on filmowany w celu wydania go na płycie DVD. Bywa też, że robię zdjęcia na kilku koncertach, ponieważ potrzebne są nowe fotografie do promocji zespołu na innym kontynencie.

> „Widzę fotografów, którzy po zrobieniu kilku zdjęć od razu oglądają i oceniają zarejestrowane obrazy, przez co tracą połowę koncertu”

Czy planujesz wcześniej, jakie zdjęcia chcesz zrobić?
Staram się nie sugerować tym, co inni fotografowie zrobili już wcześniej, więc zwykle nie przeglądam wcześniej portfolio artystów. Chcę mieć świeże spojrzenie. Tak właśnie pracuje mi się najlepiej: jeśli masz z góry wszystko wymyślone, to po prostu będziesz realizować swój plan, a wówczas czasami możesz przegapić jakiś naprawdę wyjątkowy moment.

Z pewnością łatwiej jest, kiedy towarzyszysz artyście podczas trasy i widziałaś już jeden czy dwa występy…
O tak. Dla mnie najważniejsze jest jednak zapoznanie się ze sposobem oświetlenia sceny, ponieważ to ono determinuje, jakie mogę zrobić zdjęcia. Każdy koncert ma swoją dramaturgię i to świetnie, że mogę poznać scenariusz spektaklu już pierwszej nocy. Chodzi o to, jak jest oświetlona scena, jaka jest sekwencja zmian świateł. To są właśnie moje „momenty świetlne” – kiedy światło pada w tłum lub reflektor punktowy podkreśla sylwetkę artysty...

Co sprawia Ci najwięcej trudności?
Nieprzewidywalna natura występu, dlatego zawsze trzeba być w gotowości i umieć dopasować się do sytuacji. Bardzo ważne jest, aby obserwować wszystko, co się dzieje. Pod sceną często widzę fotografów, którzy po zrobieniu kilku zdjęć od razu patrzą na wyświetlacz swoich aparatów i oceniają zarejestrowane obrazy, przez co tracą połowę koncertu. Nie wolno tego robić, ponieważ czasami najpiękniejsze momenty zdarzają się w przerwie między utworami. Zawsze trzeba być czujnym.

Jak zostałaś oficjalnym fotografem Royal Albert Hall?
Zawsze lubiłam robić zdjęcia w Albert Hall. Jakiś czas temu byłam tam też, realizując zlecenie od agencji Getty Images. Pukałam więc do ich drzwi kilka razy, a potem kiedy znaleźli się w okresie zmian, mieli jednego fotografa pracującego na etacie i szukali kolejnego. Zamówili u mnie jedną sesję i już z nimi zostałam!

Opublikowałaś album ze zdjęciami Eda Sheerana. Jak zaczęła się Wasza współpraca?

Christie Goodwin

Powyżej: Katy Perry, Odyssey Arena, Belfast, 2014.

W tym czasie kontaktowałam się z managerami wielu gwiazd, a on właśnie zmieniał agenta. Zadzwonił i powiedział: „Podpisałem właśnie umowę z tym młodym artystą i potrzebuję jego zdjęć, ale nie mam wielkiego budżetu" – co dość często się zdarza – „Czy zechciałabyś je zrobić?".

W tamtym czasie zawsze uważałem, że najpierw muszę zobaczyć, z kim mam mieć do czynienia, więc przysłali mi kilka klipów i powiedziałam: „Tak, spróbuję". Udałam się więc na jego koncert, aby go sfotografować. To mógł być bardzo krótki spektakl, ponieważ po jego pierwszej piosence wysiadł prąd. Zrobiłam dopiero może 10 lub 15 klatek i zrobiło się bardzo ciemno, ale on po prostu chwycił gitarę, odepchnął mikrofon i kontynuował występ. To uświadomiło mi, z jak wielkim artystą mam do czynienia i jak bardzo był zdeterminowany, aby zadowolić swoich fanów.

Wtedy powiedzieli mi: „Nie mamy teraz pieniędzy, aby Ci zapłacić, ale jeśli kiedykolwiek zarobimy wystarczająco dużo, z pewnością Cię zatrudnimy" i tak zrobili. Kilka lat później zaczął odnosić sukcesy i zaprosił mnie do współpracy.

Musiałaś spędzić z nim dużo czasu...

Dobrą rzeczą było to, że kiedy go spotkałam tej pierwszej nocy, byli z nim jego rodzice. Zaczęliśmy rozmawiać i zostaliśmy przyjaciółmi. Nie kumpluję się z Edem Sheeranem. Dla mnie jest klientem: szanujemy się i oczywiście, kiedy się spotykamy, jesteśmy do siebie przyjaźnie nastawieni. Ale bliższa relacja łączy mnie z jego rodzicami.

Z jakiego sprzętu obecnie korzystasz?

Mam dwa korpusy Canona 5D Mark IV, jeden z obiektywem 70–200 mm, a drugi z 24–70 mm i takiego właśnie zestawu używam na co dzień. Mam też obiektyw typu rybie oko, ale korzystam z niego dość rzadko. Wyjmuję go z torby zazwyczaj tylko wtedy, kiedy koncert filmowany jest w celu wydania płyty DVD i potrzebuję uchwycić w kadrze cały zespół. Zdecydowanie wolę jednak prostotę.

A w jaki sposób przetwarzasz swoje obrazy?

Nikt inny nie może dotykać moich zdjęć. Najpierw dokonuję bardzo szybkiego przeglądu i wyboru zarejestrowanych fotografii. Przeraża to wielu ludzi, bo kiedy patrzą na mnie, widzą, że robię to, w zasadzie nie przyglądając się dłużej pojedynczym klatkom, i bardzo szybko klikam, równocześnie naciskając klawisz kasuj, kasuj, kasuj. Tylko wtedy, gdy jakiś obraz na chwilę mnie zatrzyma, pozostawiam dane zdjęcie na dysku – resztę usuwam. Jest to zatem bardzo ostra selekcja.

Następnie importuję wybrane ujęcia do Lightrooma i wprowadzam kilka podstawowych korekt. Zwykle sprowadza się to do prostowania, wykadrowania,

Christie Goodwin

Powyżej: Ed Sheeran za kulisami w Roundhouse, 2012.

a czasami zmniejszenia kontrastu lub delikatnego rozjaśnienia obrazu. Nigdy nie używam Photoshopa, ponieważ uważam, że moim zadaniem jest opowiedzenie prawdziwej historii, więc w fotografii muzycznej nie próbuję niczego zmieniać. I to wszystko.

To dość proste zabiegi… Czy mają znaczenie?
O tak. Może jestem w tym trochę staroświecka, ale sama wywołuję swoje zdjęcia. Wprowadzam takie same poprawki, jak kiedyś w ciemni, i w pewnym sensie to jest to samo, co teraz robię w Lightroomie: drobne korekty, a nie duże zmiany.

Czy masz swoich ulubionych muzyków?
Nie. Byłam wielką miłośniczką muzyki, ale ze względów zawodowych przestałam chodzić na koncerty dla przyjemności. Muszę być bezstronna.

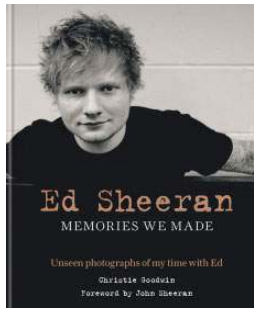
Nie ma znaczenia, czy występujący zespół lub jego muzyka podoba mi się, czy nie, zawsze staram się odnaleźć w sobie entuzjazm do pracy, czerpiąc go od publiczności albo od grupy. Muszę być neutralna i po prostu opowiedzieć o tym, co się działo.

Czy jest muzyk lub piosenkarz, którego chciałabyś sfotografować, a nie miałaś jeszcze okazji?
Zawsze chciałam zrobić zdjęcia na koncercie Tiny Turner. Oczywiście ona już nie występuje. Zdążyłam za to sfotografować aktorkę, która gra ją na West Endzie, więc byłam blisko. (*śmiech*) Przykro mi, że nie będę już miała takiej możliwości.

Czy lubisz to, co robisz?
Moment, kiedy jestem w strefie pod sceną, gasną światła, słychać pierwsze dźwięki i adrenalina zaczyna wypełniać moje żyły – to chwile, dla których żyję.

Dzieje się wówczas coś dziwnego: po prostu całkowicie się wyciszam. Wszystko wokół mnie znika, a ja sama się rozpływam. To prawie tak, jakby jakaś siła wyższa powodowała, że widzę rzeczy, poruszam się i naciskam spust migawki w odpowiednim momencie.

Czasami myślę: „O matko. Naprawdę ja to zrobiłam?". To jest ta część, którą lubię. Nie lubię za to podróżować, czekać, nocnych godzin spędzanych w pracy, ograniczonej ilości snu i braku życia towarzyskiego – to jest bardzo trudne. Ale robię to wszystko dla tej jednej godziny, podczas której wciąga mnie wir pracy. Czekam na to, co nieoczekiwane, i staram się uchwycić to, co się dzieje.

• Album *Ed Sheeran: Memories We Made* ze zdjęciami Christie Goodwin ukazał się przez Octopus Books www.octopusbooks.co.uk

PRENUMERATA

PRENUMERATA
ROCZNA
WERSJI DRUKOWANEJ
218,90 ZŁ
1 WYDANIE GRATIS!

PRENUMERATA
DWULETNIA
WERSJI DRUKOWANEJ
358,20 ZŁ
6 WYDAŃ GRATIS!

BONUS do prenumeraty!

Każdorazowo opłacenie prenumeraty jest premiowane prezentem. W tym numerze do wyboru są następujące płyty: Paul McCartney „Flowers in the Dirt" i Jóhann Jóhannsson „Englabörn & Variations". Zamów swój prezent mailowo (prenumerata@avt.pl).

- e-prenumerata roczna – 139,00 zł (2 e-wydania gratis)
- e-prenumerata dwuletnia – 250,20 zł (6 e-wydań gratis)

Prenumeratorzy wersji drukowanej za równoległe e-wydania płacą 20% ceny: opłata za e-prenumeratę równoległą wynosi 33,30 zł/rok i 66,70 zł/2 lata.

PRZYWILEJE PRENUMERATORÓW:

- jeśli zamawiasz prenumeratę drukowaną na **www.avt.pl** po raz pierwszy lub przedłużasz ją po zalogowaniu na **www.avt.pl**, otrzymasz kody rabatowe na bezpłatne pobranie dowolnych e-wydań z oferty na stronie **www.UlubionyKiosk.pl**
- prenumeratorzy mają od 30 do 50% zniżki na zakupy na **www.UlubionyKiosk.pl** (wystarczy podczas zamówienia powołać się na swój numer prenumeraty)

Prenumeratę zamówisz:

• na **www.avt.pl** • mailowo – **prenumerata@avt.pl**

• wpłacając na konto: AVT Korporacja sp. z o.o., ul. Leszczynowa 11, 03-197 Warszawa, ING Bank Śląski 18 1050 1012 1000 0024 3173 1013

Administratorem Twoich danych osobowych jest AVT-Korporacja sp. z o.o., ul. Leszczynowa 11, 03-197 Warszawa, prenumerata@avt.pl.

Przetwarzamy Twoje dane, aby móc wysłać Ci nasze czasopisma w formie drukowanej lub elektronicznej oraz inne towary (np. prezenty), a także w innych prawnie usprawiedliwionych celach, w tym marketingu bezpośredniego naszych produktów i usług (tzw. uzasadniony interes administratora). Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do zrealizowania zamówienia na prenumeratę.

Twoje dane osobowe przekazujemy Poczcie Polskiej, która dostarcza do Ciebie przesyłki. Bez Twojej zgody nie przekażemy i nie będziemy dokonywać obrotu (nie użyczymy, nie sprzedamy) Twoich danych osobowych innym osobom lub instytucjom. Twoje dane osobowe możemy przekazać jedynie podmiotom uprawnionym do ich uzyskania na podstawie obowiązującego prawa (np. sądy lub organy ścigania) – ale tylko na ich żądanie w oparciu o stosowną podstawę prawną. Będziemy przetwarzać Twoje dane osobowe przez 5 lat od zakończenia roku obrachunkowego, w którym wystąpiła ostatnia płatność. Dane osobowe do celów marketingowych będziemy przetwarzać do czasu wycofania przez Ciebie zgody na przetwarzanie lub do czasu usunięcia danych.

Informujemy, że masz prawo do żądania od administratora dostępu do Twoich danych, ich sprostowania, usunięcia, ograniczenia ich przetwarzania, wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania Twoich danych lub ich przenoszenia. W każdej chwili możesz odwołać zgodę na przetwarzanie Twoich danych osobowych oraz możesz zażądać, by Twoje wszystkie dane zostały przez nas usunięte.

Akademia Digital Camera

Kompletny przewodnik po nowoczesnej fotografii

Aby odtwarzać materiał 4K w rozdzielczości 4K, potrzebujesz zgodnego z tym standardem monitora lub telewizora – albo projektora, jeśli chcesz poczuć naprawdę wielkie emocje.

O co tyle hałasu z tym 4K?

Nagrywanie filmów w 4K powoduje szybkie zapełnianie się kart pamięci, ale otwiera przed Tobą cały świat twórczych możliwości

Jak często rejestrujesz klipy wideo aparatem cyfrowym? Prawdopodobnie nie tak często, jak byś mógł, tym bardziej że kreatywne oko fotografa w połączeniu ze wspaniałą jakością obrazu i szeroką gamą dostępnych do wyboru obiektywów stwarza potencjał uzyskania naprawdę pięknych ujęć.

Nikon był pierwszą firmą, która wypuściła na rynek cyfrową lustrzankę z funkcją filmowania. Był to zaprezentowany w 2008 roku model D90. Niemniej wszystko zmieniło się jeszcze w tym samym roku po premierze EOS-a 5D Mark II, pierwszej pełnoklatkowej lustrzanki umożliwiającej nagrywanie filmów Full HD.

Obecnie 4K „Ultra HD" jest standardem w świecie telewizji, dlatego powoli staje się również standardową funkcją w aparatach cyfrowych. Pomimo tego, aby móc nagrywać wideo w rozdzielczości 4K, a także Full HD, być może będziesz musiał sięgnąć po jeden z bardziej zaawansowanych korpusów.

W przypadku większości aparatów i telewizorów rozdzielczość 4K wynosi 3840 x 2160 px. Innymi słowy, każda klatka wideo ma 3840 pikseli szerokości i 2160 pikseli wysokości, czyli w sumie ok. 8 mln pikseli. Niektóre aparaty wykorzystują nieco szerszą wersję 4096 pikseli. Gdy porównasz to z obrazem Full HD 1080p (1920 x 1080, czyli 2 mln pikseli), zobaczysz, że standard 4K oferuje około czterokrotnie większą rozdzielczość, dzięki czemu obraz wideo jest dużo bardziej szczegółowy i pozwala stosować znacznie szerszy zakres efektów postprodukcyjnych. Umożliwia on także przechwytywanie nieruchomych klatek o wysokiej rozdzielczości 8 Mp z klipów wideo, które zostały nakręcone z częstotliwością 25 lub 30 kl./s (a czasem nawet jeszcze większą), co zwiększa szansę na zarejestrowanie „decydującego momentu". Wadą takiego rozwiązania jest to, że optymalne czasy otwarcia migawki stosowane przy nagrywaniu wideo są na ogół znacznie dłuższe niż wykorzystywane do robienia zdjęć, co może powodować rozmycie szczegółów. Niektóre aparaty mają jednak specjalne tryby fotograficzne 4K (a nawet 6K), które pozwalają zoptymalizować ustawienia parametrów ekspozycji pod kątem robienia zdjęć.

Wysokiej jakości nagrania wideo są w stanie rejestrować zarówno cyfrowe lustrzanki, jak i bezlusterkowce. Aparaty bez lustra mogą mieć jednak pewną przewagę, jeśli chodzi o użyteczność, a to dzięki elektronicznym wizjerom (EVF), które pozwalają zobaczyć, co nagrywasz, uwzględniając przy tym wybrane ustawienia →

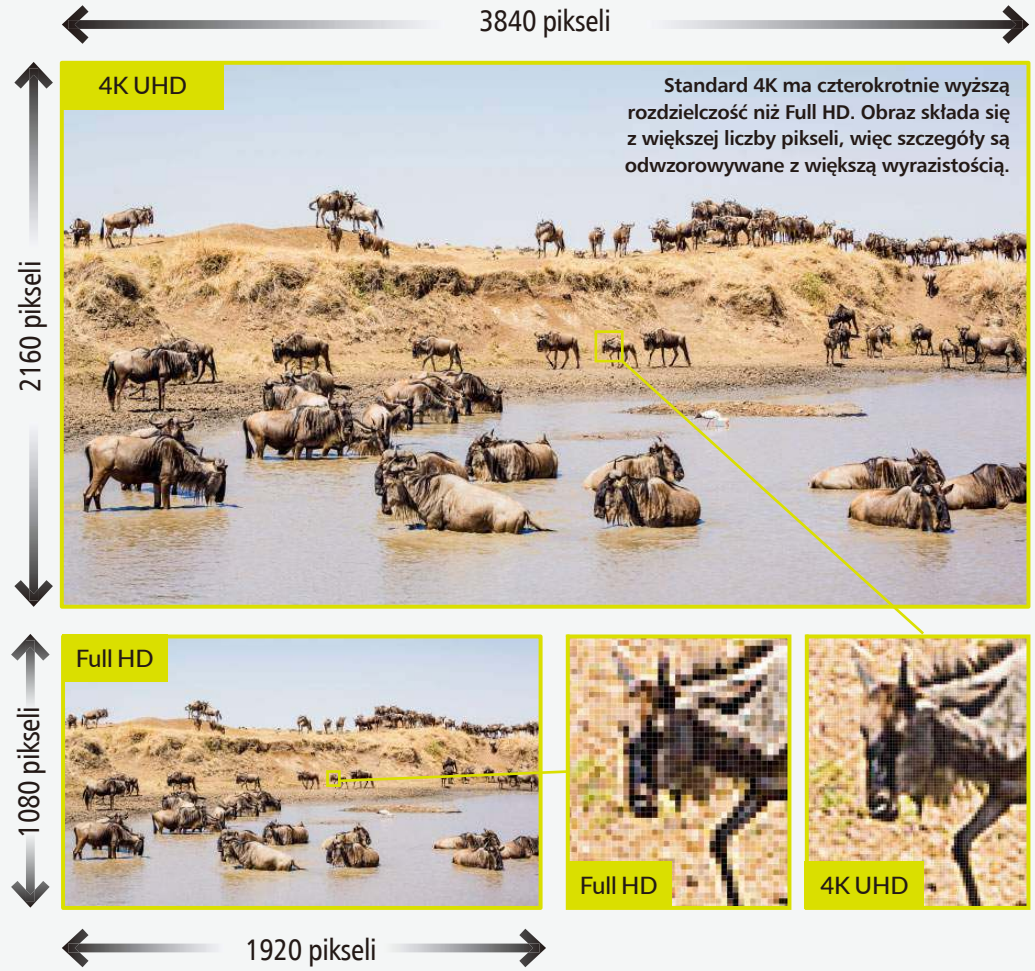
Rozdzielczość wideo

Podczas nagrywania w 4K rejestrujesz więcej pikseli obrazu

Najważniejszą decyzją, jaką należy podjąć przed rozpoczęciem nagrywania filmu, jest wybór parametrów. Chodzi przede wszystkim o określenie trzech rzeczy: rozmiaru lub rozdzielczości obrazu, klatkażu (liczby klatek rejestrowanych na sekundę) oraz stopnia kompresji danych.

Wybór rozdzielczości jest kluczowy, ponieważ determinuje to, jak szczegółowy będzie obraz wideo, przy czym ustawienie 4K jest najwyższą rozdzielczością oferowaną przez większość współczesnych aparatów. W rzeczywistości istnieją jednak dwa standardy 4K: telewizyjny – 4K UHD (3840 x 2160 px), i szerszy, kinowy – 4K „DCI" (4096 x 2160 px).

Jeśli masz miejsce na karcie pamięci lub na nośniku w zewnętrznym rejestratorze, warto jest robić zdjęcia w najwyższej rozdzielczości, ponieważ zawsze można ją później zmniejszyć. Niemniej filmowanie w niższej rozdzielczości zwykle pozwala na rejestrowanie materiału z większą liczbą klatek na sekundę, co umożliwia później jego odtworzenie w zwolnionym tempie.

Za dużo pikseli?

Jak przechwytywana jest klatka filmu w rozdzielczości 4K?

Matryce aparatów mają znacznie większą liczbę pikseli niż 8 milionów potrzebnych do zarejestrowania obrazu 4K, więc konstruktorzy aparatów stosują wiele metod, aby poradzić sobie z tym problemem. Najczęstszym rozwiązaniem jest wykorzystywanie jedynie fragmentu w formacie 3840 x 2160 (lub 4096 x 2160) px z centralnej części przetwornika. Nie jest to doskonały sposób, ponieważ powoduje on pozorne zmniejszenia kąta widzenia obiektywu (crop).

Dwie alternatywne techniki to „pomijanie linii" i „usuwanie pikseli", obie z nich mogą być stosowane w odniesieniu do obrazu przechwytywanego z całej powierzchni sensora. Podczas pomijania linii aparat ignoruje całe kolumny lub rzędy pikseli. Każda z tych metod zmniejsza rzeczywistą rozdzielczość matrycy, z czym wiąże się pewne obniżenie jakości nagrywanego obrazu. Wreszcie ponowne próbkowanie w dół lub przeskalowywanie w górę opiera się na wykorzystaniu wszystkich informacji zarejestrowanych przez przetwornik aparatu, a następnie przeskalowaniu wielkości każdej pojedynczej klatki do rozmiaru, który odpowiada formatowi obrazu w standardzie 4K o rozdzielczości 8 Mp. Proces ten wymaga bardzo wydajnego procesora przetwarzania obrazu, dlatego zwykle stosowany jest on w bardziej zaawansowanych modelach aparatów.

Przejście z trybu „fotograficznego" do filmowego może prowadzić w przypadku niektórych aparatów do nagłej zmiany sposobu kadrowania.

4K na wejściu, Full HD na wyjściu...

Nawet jeśli chcesz wyświetlać filmy tylko 1080p, nagrywanie ich w 4K daje dużo więcej możliwości

Nie musisz oglądać filmu w rozdzielczości 4K tylko dlatego, że został on nakręcony w 4K. YouTube oferuje na przykład do wyboru szereg ustawień o niższej rozdzielczości pozwalających określić jakość przesyłanego strumieniowo materiału. W rzeczywistości ponowne próbkowanie w dół lub przeskalowanie w dół materiału 4K do Full HD 1080p może przynieść wiele korzyści. Możesz w ten sposób wyrenderować ostrzejszy, mniej zaszumiony obraz, niż gdyby został on pierwotnie zarejestrowany od razu w rozdzielczości Full HD, w podobny sposób jak redukujesz ilość ziarna i zmniejszasz rozdzielczość statycznych zdjęć w Photoshopie. Taka metoda pracy stwarza także cały szereg twórczych możliwości, takich jak ciaśniejsze wykadrowanie ujęć do formatu Full HD z klipu 4K. Pozwala to urozmaicić prezentowane na przemian sekwencje pomimo tego, że były one nagrywane z tego samego miejsca i przy użyciu tylko jednego obiektywu – możesz na przykład wyciąć samą głowę z kadru ukazującą większą część sylwetki osoby udzielającej wywiadu lub przybliżyć jakiś szczegół krajobrazu. Ta sama technika otwiera również możliwość stosowania cyfrowych efektów panoramowania i przybliżania obrazu na etapie edycji, należy jednak zachować ostrożność podczas ich używania, aby nie sprawiały wrażenia sztucznych. Przycinanie w celu utworzenia obrazu w formacie Full HD pozwala również zastosować cyfrową stabilizację – zasadniczo polega to na przesuwaniu mniejszego kadru w obrębie większej ramki 4K, co umożliwia skompensowanie drgań aparatu – ale zwykle nie jest to tak skuteczne, jak sprawienie, by aparat był stabilny podczas nagrywania.

Jeśli nie możesz zbliżyć się fizycznie do filmowanego tematu, spróbuj wykorzystać dodatkową rozdzielczość obrazu nagrywanego w standardzie 4K, aby cyfrowo powiększyć obraz w celu uzyskania lepszej kompozycji kadru filmu wyrenderowanego później w rozdzielczości Full HD

przetwarzania obrazu. Wadą korzystania z EVF jest z kolei to, że aby pokazywały one podgląd sceny, aparat musi być włączony, zatem nie można kadrować ujęć przy wyłączonym sprzęcie.

Nasze umiejętności i wiedza na temat kadrowania i kompozycji obrazu oraz oceniania światła, które wszyscy rozwijamy jako fotografowie, wymagają jednak po rozpoczęciu przygody z filmowaniem pewnej korekty. Zacznijmy od tego, że współczynnik proporcji boków kadru ujęć wideo jest zupełnie inny niż ten, którego większość z nas używa na co dzień. Zarówno materiały 4K, jak i Full HD są zazwyczaj nagrywane w formacie 16:9 (lub w niektórych przypadkach 17:9), do wykorzystywania którego trzeba się przyzwyczaić.

Musisz także nauczyć się nowych rzeczy, w tym stabilnie trzymać i przesuwać aparat podczas filmowania: klip wideo z rozedrganym obrazem nie tylko wygląda amatorsko, lecz także może wywoływać chorobę lokomocyjną. Przydatny, a nawet niezbędny będzie zatem dobry system stabilizacji obrazu, niezależnie od tego, czy wbudowany w obiektyw, czy w korpus aparatu. Chcąc móc poruszać nim jak najbardziej płynnie, warto skorzystać z gimbala.

Kolejną rzeczą do przemyślenia jest proces edycji materiału. Jeśli planujesz połączyć →

> Po rozpoczęciu przygody z filmowaniem nasze umiejętności i wiedza na temat kadrowania obrazu oraz oceniania światła, które wszyscy rozwijamy jako fotografowie, wymagają jednak pewnej korekty

Przydatne funkcje aparatu

Jakie funkcje ułatwiają nagrywanie filmów w wysokiej jakości?

Chociaż wszystkie aparaty mogą nagrywać wideo, to niektóre zostały zaprojektowane jako „hybrydowe" urządzenia do robienia zdjęć i filmowania

Wizjer elektroniczny
Aparaty bez lustra umożliwiają podgląd obrazu bez konieczności odrywania wzroku od wizjera, w przeciwieństwie do lustrzanek, w przypadku których musisz w tym celu korzystać z tylnego wyświetlacza.

Focus peaking
Ta funkcja podświetla wybranym kolorem krawędzie obiektów, które podczas oglądania na ekranie w trybie podglądu na żywo lub w wizjerze elektronicznym są ostre, co ułatwia ręczne ostrzenie.

Monitor
Obracany i odchylany tylny ekran ułatwia fotografowanie z niskiej lub wysokiej perspektywy, ale jeśli Twój aparat ma wbudowany moduł Wi-Fi, możesz kontrolować to, jak przebiega nagrywanie materiału wideo, korzystając z aplikacji na smartfon. Dostępne są również zewnętrzne monitory.

Zapis wewnętrzny
Niektóre z pierwszych aparatów umożliwiających filmowanie w tej rozdzielczości pozwalały zapisywać pliki tylko na urządzeniach zewnętrznych. Pojawienie się szybszych kart pamięci o większej pojemności oraz wydajniejszych procesorów przetwarzania obrazu w aparatach sprawiło, że zapis wewnętrzny jest obecnie normą.

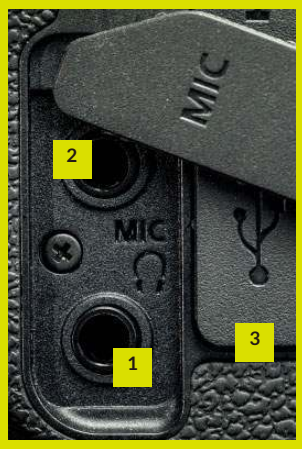
Matryca pełnoklatkowa
Większe matryce ułatwiają uzyskanie na filmie efektu małej głębi ostrości i pozwalają wyodrębnić obiekt z tła. Jednak nie wszystkie aparaty wykorzystują całą powierzchnię czujnika podczas nagrywania materiału.

Wzór zebry
Ta przydatna funkcja wyświetla biało-czarne paski w obrębie obszarów, które mogą zostać prześwietlone, dzięki czemu można na bieżąco korygować ekspozycję.

Wykorzystaj dostępne porty

Użyj gniazd aparatu, aby podłączyć akcesoria ułatwiające filmowanie

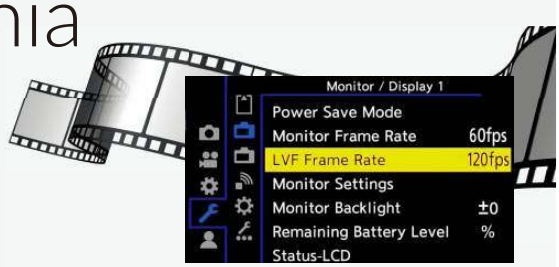
1 Złącze mikrofonu
Większość lustrzanek ma wejście, które pozwala podpiąć wtyczkę stereofoniczną 3,5 mm. Na rynku dostępnych jest wiele różnych mikrofonów, takich jak mikrofony przypinane do klapy marynarki, mikrofony pistoletowe służące do rejestrowania odległych źródeł dźwięku oraz mikrofony stereo, które wychwytują dźwięki otoczenia z lepszą separacją planów.

2 Złącze słuchawkowe
Chociaż możesz wizualnie monitorować na wyświetlaczu aparatu poziom rejestrowanego sygnału audio, to jednak możliwość odsłuchiwania dźwięku podczas nagrywania może być dużo wygodniejsze, ponieważ w ten sposób możesz wychwycić wszelkie zakłócenia zapisywanej ścieżki audio od razu na etapie filmowania, a nie dopiero podczas edycji.

3 Złącze HDMI
Pozwala odtwarzać nagrane filmy na ekranie telewizora. Bardziej przydatna filmowcom jest funkcja rejestrowania „czystego", nieskompresowanego sygnału wideo na kompatybilnym urządzeniu nagrywającym, czyli możesz przechwycić na żywo obraz z matrycy bez dodatkowych nakładanych na niego informacji widocznych na wyświetlaczu aparatu.

Skomplikowane obliczenia

Jeśli chcesz rozpocząć przygodę z filmowaniem, musisz zaznajomić się z całą masą nowych wartości liczbowych

Klatkaż

Klatkaż określa liczbę zdjęć rejestrowanych na sekundę. Wykorzystywany w Europie klatkaż to 25 kl./s, zaś w USA 30 kl./s. Gdy klipy wideo nagrywane z większą częstotliwością, na przykład 100 lub 120 kl./s, zostaną odtworzone z normalną prędkością, stworzą efekt filmu wyświetlanego w zwolnionym tempie.

Z nagrywaniem filmów związanych jest wiele różnych wartości liczbowych. Dwie ściśle powiązane ze sobą i łatwe do pomylenia parametry to klatkaż i czas otwarcia migawki. Wartości obu tych parametrów są wyrażane w odniesieniu do czasu, ale klatkaż określa częstotliwość, z jaką rejestrowany jest obraz (w klatkach na sekundę), a czas otwarcia migawki mówi o tym, jak długo naświetlana jest każda pojedyncza klatka ruchomego obrazu.

Jako ogólną zasadę należy przyjąć, że ustawiony czas otwarcia migawki powinien być w przybliżeniu równy podwójnej wartości wybranej częstotliwości klatek przechwytywanych na sekundę, ponieważ zwykle pozwala to uzyskać dobry kompromis między ostrością a płynnością rejestrowanego ruchu. Jeśli na przykład nagrywasz film z częstotliwością 30 kl./s, spróbuj ustawić czas otwarcia migawki 1/60 s. W celu zapewnienia większej kontroli nad czasem otwarcia migawki, może być konieczna zmiana ustawienia czułości matrycy lub nakręcenie na obiektyw neutralnego filtra szarego.

Kolejną tajemniczą wartością liczbową, której często używają producenci aparatów w odniesieniu do kolorów, jest liczba „bitów" (np. 8- lub 10-bitowa głębia koloru), dodając do niej informację wyrażającą stosunek np. 4:2:2 lub 4:2:0.

Czym jest zatem bitowa głębia kolorów? Zasadniczo jest to liczba różnych możliwych do zarejestrowania przez aparat barw. Rzecz jest prosta, rejestrowanie filmów z 10-bitową głębią kolorów jest lepsze, ponieważ masz wówczas na etapie edycji możliwość rozróżnienia większej liczby barw (1,07 mld w porównaniu do 16,7 mln w przypadku materiału zapisanego z 8-bitową głębią koloru).

Z kolei trzycyfrowy współczynnik określa próbkowanie barw lub inaczej stopień rozróżniania kolorów. Maksymalna możliwa wartość to 4:4:4, następnie 4:2:2, a dalej 4:2:0, przy czym te dwie ostatnie proporcje oznaczają stopniowo coraz mniej dokładne odwzorowanie barw na korzyść mniejszej objętości plików.

Czas otwarcia migawki

Określa czas ekspozycji każdej pojedynczej klatki. Ustawienie czasu otwarcia migawki na 1/60 s nie oznacza, że będziesz rejestrował 60 klatek na sekundę, lecz to, że każda klatka będzie naświetlana przez 1/60 s.

klip z innymi materiałami w oprogramowaniu lub aplikacji do montażu wideo, musisz pomyśleć o tym, jak powinno się zaczynać i kończyć dane ujęcie. Na przykład, jeśli filmujesz poruszający się temat, często dobrze jest pozwolić mu wejść w kadr lub go opuścić, ponieważ stworzy to naturalny moment przejścia do kolejnego ujęcia. Nieco uwagi wymaga również ustawianie ostrości. Profesjonalni filmowcy robią to zazwyczaj ręcznie w celu zachowania spójności nagrań i maksymalnej kontroli nad ostrzeniem, z kolei w celu uzyskania płynnych zmian ustawienia ostrości pomiędzy obiektami znajdującymi się w różnej głębokości sceny korzysta się z pomocy asystentów.

Funkcje aparatu, takie jak podświetlanie krawędzi ostrych elementów, sprawiają, że ręczne ogniskowanie jest znacznie łatwiejsze niż kiedyś, ale zaawansowane tryby pracy autofokusa w trybie Live View, takie jak Canon Dual Pixel AF, w połączeniu z dotykowymi ekranami i cicho pracującymi obiektywami zoptymalizowanymi pod kątem rejestrowania materiału wideo, umożliwiają dokładne automatyczne śledzenie ostrości i podążanie za rozwijającą się na bieżąco akcją. ●

> Jeśli planujesz połączyć klip z innymi materiałami w oprogramowaniu lub aplikacji do montażu wideo, musisz pomyśleć o tym, jak powinno się zaczynać i kończyć dane ujęcie

Obsługa aparatu Style obrazu

Wybierz „płaski" styl przetwarzania obrazu, jeśli planujesz później edytować swoje nagrania

Rejestrowane filmy są odpowiednikami JPEG-ów, ponieważ są „gotowymi" plikami, w odniesieniu do których, przed ich zapisaniem, zastosowane zostały wszystkie ustawienia przetwarzania obrazu. Oznacza to, że istotny jest właściwy wybór bezpośrednio w aparacie takich parametrów, jak balans bieli, nasycenie kolorów i kontrast, ponieważ później będzie trudniej lub nie będzie można już ich zmienić. Jeśli masz zamiar mocno edytować i korygować kolorystykę obrazu, staraj się zapisywać filmy z użyciem „płaskich" ustawień poziomu nasycenia koloru i kontrastu w aparacie, ponieważ zapewni Ci to lepszy materiał wyjściowy do pracy. Jeśli Twój aparat ma profil neutralny, zdecydowanie

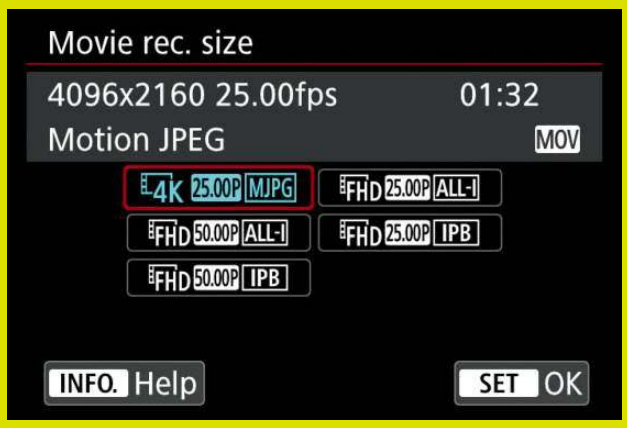

powinieneś wypróbować użyć tego ustawienia. Niektóre aparaty projektowane z myślą o wykorzystaniu do filmowania pozwalają wybrać profil „log", który sprawia, że zarejestrowany materiał wideo wydaje się wyprany z kolorów, ale zawiera więcej szczegółów w cieniach i światłach, które można z łatwością wydobyć na etapie postprodukcji.

Obsługa aparatu Kompresja

Pora na zakup nowych kart pamięci?

Pliki wideo zajmują sporo miejsca na karcie pamięci. W związku z tym różne aparaty oferują różne rodzaje kompresji, aby ułatwić radzenie sobie z tak dużą ilością danych, chociaż i tak nadal niezbędny może się okazać zakup pojemniejszych i szybszych kart pamięci. Niektóre aparaty mogą również przesyłać strumieniowo nieskompresowane pliki w rozdzielczości 4K na zewnętrzne rejestratory danych za pośrednictwem złącza HDMI.

Canon wykorzystuje do rejestrowania nagrań w rozdzielczości 4K standard kompresji Motion JPEG, co powoduje, że zapisywane pliki są naprawdę duże.

Wyodrębnianie pojedynczej nieruchomej klatki w formacie JPEG z filmu zarejestrowanego w rozdzielczości 4K.

Film poklatkowy

Jak stworzyć film z sekwencji pojedynczych zdjęć

Aby stworzyć film, nie musisz wcale włączać w aparacie trybu nagrywania klipów wideo. Tworzenie filmu poklatkowego z serii zdjęć to skuteczny sposób ukazywania rzeczy, które normalnie pozostają niewidoczne dla naszych oczu, na przykład ruchu gwiazd na nocnym niebie lub wzrostu roślin.

Wiele aparatów oferuje obecnie osobny tryb rejestrowania filmu poklatkowego, który wykonuje całą ciężką pracę za Ciebie – wystarczy określić całkowitą liczbę zdjęć do zarejestrowania i odstęp czasu między kolejnymi ujęciami. Wszystko, co musisz zrobić, to zamocować aparat na statywie, aby znajdował się on w nieruchomej pozycji, i upewnić się, że masz wystarczająco naładowane baterie, aby móc fotografować przez odpowiednio długi czas. W przypadku rejestrowania naprawdę długich sekwencji poklatkowych lub fotografowania w ujemnych temperaturach, warto użyć uchwytu zasilającego z dwoma akumulatorami lub zasilacza sieciowego.

Niektóre kamery umożliwiają wyodrębnianie pojedynczych zdjęć z zarejestrowanego filmu. Jedną z zalet nagrywania materiału wideo w rozdzielczości 4K jest to, że jego duża szczegółowość obrazu umożliwia zapisywanie pojedynczych klatek w formacie JPEG o rozdzielczości 8 Mp. Tak, mają one format panoramiczny 16:9 (lub 17:9), ale jeśli weźmiesz pod uwagę, że każda sekunda materiału filmowego składa się zwykle z 25 lub 30 klatek, Twoje szanse na uchwycenie kulminacyjnego momentu akcji stają się nieporównywalnie większe.

Aby móc w pełni wykorzystać tę funkcję, warto robić zdjęcia z krótszym czasem otwarcia migawki, niż zwykle w przypadku kręcenia filmów, aby uniknąć rozmazania obrazu.

Odpowiadamy na Wasze pytania

Andrew James

Andrew jest niezwykle doświadczonym redaktorem i fotografem, więc jeżeli masz jakiś problem, to z pewnością uda mu się Tobie pomóc.

Nie wiesz, jak sobie poradzić ze zniekształceniem beczkowatym? Pojęcie balansu bieli jest dla Ciebie niejasne? Wyślij opis swojego problemu na adres **redakcja@digitalcamerapolska.pl**

Nie trzeba wcale daleko jechać, aby cieszyć się wspaniałym światłem „złotej godziny".

Złote zdjęcie

? Wiem, co to „złota godzina". Ale jakie czynniki faktycznie powodują, że światło jest wówczas takie wspaniałe?

Cudowne światło może się pojawić naprawdę wszędzie, dopóki tylko słońce jest widoczne, a nie ukryte za chmurami. Jak wiesz, złota godzina to czas po wschodzie lub przed zachodem słońca. W tych porach dnia znajduje się niżej na niebie, dzięki czemu jego światło jest mocniej ukierunkowane, bardziej miękkie i cieplejsze, w związku z czym może znacząco odmienić wygląd sceny.

Nawet „zwykły" temat oświetlony odpowiednim światłem może wyglądać nadzwyczajnie; częściowo dlatego, że niski kąt padania promieni słonecznych tworzy ciekawe długie cienie i zwiększa kontrast, a częściowo dlatego, że ich cieplejszy odcień zawsze powoduje, że scena wygląda bardziej zachęcająco, niezależnie od Tego, czy są to pola Toskanii, czy architektura twojego rodzinnego miasta.

Ze złotą godziną wiążą się jednak także pewne wyzwania. Słabe światło może być łagodniejsze i bardziej atrakcyjne, ale jest również mniej intensywne, dlatego aby poprawnie naświetlić zdjęcie przy niższych czułościach matrycy, niezbędne jest stosowanie dłuższych czasów otwarcia migawki. Dlatego rzeczą na porządku dziennym jest wówczas używanie statywu, zaś jeśli wolisz fotografować z ręki lub masz zamiar uwiecznić poruszający się obiekt, musisz znacznie zwiększyć wartość ISO.

Najwięcej okazji do zrobienie dobrego zdjęcia w czasie złotej godziny mamy zawsze najbliżej domu, ponieważ można wówczas od razu zareagować na pojawiające się warunki i szybko wyjść w plener z aparatem. Dobrymi do robienia takich zdjęć porami roku są także jesień i zima, ponieważ „złote godziny" mają wówczas miejsce o bardziej dogodnych godzinach niż w lecie. Powyższe zdjęcie zostało zrobione w miejscu, które znajduje się zaledwie 10 minut drogi od mojego domu.

Sześć pomysłów na zdjęcia... Cienie i sylwetki

1

Selfie cienia
Znasz takie zachody słońca, kiedy znajduje się ono tak nisko za Tobą, że nie możesz uniknąć uchwycenia na zdjęciu własnego cienia? Zamiast się na to złościć, wkomponuj go w kadr i zrób autoportret cienia. Będzie to taka bardziej artystyczna forma współczesnego selfie.

2

Obramowanie cieniem
Głęboki cień to świetny sposób na otoczenie tematu ramką. Poszukaj alei lub tunelu z występującym silnym kontrastem między jasnymi i ciemnymi obszarami, a następnie, dokonując pomiaru światła w obrębie najjaśniejszej części sceny, sfotografuj sylwetkową postać idącą w Twoją stronę.

3

W czerni i bieli
Ponieważ kompozycja zdjęć przedstawiających cienie opiera się na wykorzystaniu głębokiej czerni i jasnych świateł, podkreśl kontrast obrazu, przekształcając kolorowe fotografie w monochromatyczne, aby jeszcze bardziej wzmocnić siłę ich wyrazu.

4

Zacienione portrety
Zrób zdjęcie, na którym widać głębokie cienie padające na twarz fotografowanej osoby. Możesz to zrobić, na przykład wykorzystując naturalne światło przedostające się przez żaluzję, aby ciemne linie stworzyły wyrazisty wzór na twarzy portretowanego modela. Podczas fotografowania używaj także sztucznego światła i umieszczaj obiekty, takie jak cienkie gałęzie, między lampą a twarzą, aby uzyskać równie atrakcyjny wizualnie efekt.

5

Abstrakcja z cieniem
W słoneczne dni szukaj w środowisku zurbanizowanym interesujących wzorów tworzonych przez światło przechodzące przez obiekty takie jak stoły, ażurowe metalowe schody i balustrady: wykorzystaj je jako okazję do skomponowania abstrakcyjnych ujęć, których tematem będzie jedynie sam cień widoczny w kadrze.

6

Martwa natura
Zrób wyraziste zdjęcie martwej natury, rzucając na scenę cień przyborów kuchennych, takich jak widelec, trzepaczka lub tarka do sera, przesuwając wokół nich lampę tak, aby uzyskać ciekawe wzory. Najłatwiej jest to zrobić przy użyciu źródła światła ciągłego takiego jak panel diodowy lub nawet zwykła lampka biurkowa, dzięki czemu można natychmiast zobaczyć, jak zmiana położenia światła wpływa na wygląd sceny.

Naświetlanie na światła

? O co chodzi, kiedy mówi się o „naświetlaniu na światła"?

Jest to wyrażenie odnoszące się do techniki pomiaru natężenia światła, dzięki której można zachować na zdjęciu widoczność wszystkich szczegółów w najjaśniejszych obszarach sceny. Aparat fotograficzny może uchwycić tylko tyle odcieni, ile potrafi rozróżnić jego matryca w przedziale od cieni do świateł, jednak czasami dynamika tonalna fotografowanej sceny wykracza poza ten zakres. Wtedy właśnie możesz mieć do czynienia z sytuacją niedoświetlenia (cienie są zbyt ciemne) lub prześwietlenia (światła są zbyt jasne) najciemniejszych lub najjaśniejszych obszarów. W przypadku fotografowania aparatem cyfrowym należy unikać zwłaszcza prześwietlenia obrazu: jeśli jakiś detal zostanie całkowicie prześwietlony, nie będzie można przywrócić widoczności jego szczegółów, podczas gdy zazwyczaj udaje się odzyskać je w cieniach.

Dzięki wykorzystaniu trybu częściowego pomiaru światła można dokonać odczytu ilości światła odbijającego się od najjaśniejszej części sceny, aby mieć pewność, że dobrana w ten sposób wartość ekspozycji pozwoli zachować szczegóły w najjaśniejszych miejscach. Oznacza to, że w przypadku fotografowania mocno kontrastowej sceny część Twojego obrazu zostanie jednak zarejestrowana jako zbyt ciemna, więc będziesz musiał skorygować to i zrównoważyć ekspozycję na etapie przetwarzania końcowego.

Technika „naświetlania na światła" polega po prostu na nieprześwietlaniu świateł, co jest bardzo dobrą radą – i w większości sytuacji nie powinieneś mieć z tym problemu.

W przypadku zdjęcia powyżej upewniłem się, że jasno oświetlona woda i krawędzie futra nie zostaną prześwietlone. Pozostała część kadru jest więc ciemniejsza, co podkreśla konturowe oświetlenie sylwetki zwierzęcia.

To nie oświetlenie, lecz relacja z modelem decyduje o tym, czym portret będzie udany.

Definicja portretu

? Chcę robić zdjęcia portretowe. Czy muszę koniecznie zaopatrzyć się w studyjne lampy błyskowe?

To, jaki starasz się stworzyć portret, zależy przede wszystkim od tego, jaki jest powód jego wykonywania. Najczystsza, tradycyjna forma portretowania ma na celu ukazanie osobowości czy też charakteru modela, tak samo jak robią to malarze portreciści. Dość często kompozycja kadru opiera się na przedstawieniu samej głowy i ramion, ale nie ma żadnych zasad, które mówią, że musisz wykadrować portretowaną osobę właśnie w ten sposób. Właściwie to sądzę, że portret może przedstawiać nawet całą sylwetkę modela!

Pomimo tego, co zostało powiedziane wcześniej, jeśli wykonujesz portret np. na zamówienie i ma być on typowym zdjęciem wykorzystywanym do budowania wizerunku biznesowego, to Twój model może chcieć wyglądać na nim zupełnie inaczej niż normalnie, a Ty musisz wziąć to pod uwagę.

Najważniejszą rzeczą w mojej odpowiedzi na Twoje pytanie jest jednak to, że do robienia portretów *nie* potrzebujesz wcale ani studyjnych głowic, ani lampy błyskowej. W tej dziedzinie bardzo wiele można osiągnąć korzystając z naturalnego światła – i to całkowicie za darmo. Jednak możliwość skorzystania z lamp studyjnych lub flesza mocowanego na aparacie oznacza, że masz do dyspozycji dodatkowe narzędzia, które pozwalają Ci kontrolować oświetlenie i w kreatywny sposób wpływać na wygląd modela. Są więc one z pewnością czymś, co należy wziąć pod uwagę, w miarę jak będzie się rozwijało Twoje zainteresowanie robieniem portretów.

Proponuję Ci jednak zacząć od prostego podejścia: wykorzystania naturalnego światła, być może wzmocnionego tylko poprzez użycie blendy, i fotografowania ludzi, których dobrze znasz. Najważniejszą umiejętnością każdego fotografa portretowego jest dobra komunikacja z modelem, więc popracuj także i nad tym elementem swojego warsztatu.

Cechy profesjonalnego sprzętu

? Zastanawiałam się, czym różnią się od siebie zwykłe i profesjonalne obiektywy.

Obiektywy profesjonalne oznaczone są jako „pro" (lub producent przyjmuje inną konwencję ich nazywania, np. firma Canon wyróżnia linię szkieł przeznaczonych dla zawodowców literą L) i mają one zazwyczaj większy maksymalny otwór przysłony w porównaniu ze swoimi amatorskimi odpowiednikami. Jakość rejestrowanych nimi zdjęć również będzie lepsza, ponieważ obraz powinien być ostrzejszy i pozbawiony śladów zniekształceń optycznych takich jak dystorsja geometryczna, winietowanie czy aberracja chromatyczna.

Inne rzeczy, których można się spodziewać w przypadku profesjonalnych obiektywów, to ogólnie wyższa jakość wykonania, zarówno jeśli chodzi o ich budowę zewnętrzną, jak i wewnętrzną, a także zastosowanie w konstrukcji układu optycznego soczewek wykonanych z lepszego szkła, co ma bezpośredni wpływ na poprawę jakości rejestrowanego nimi obrazu. W przypadku fotografa sportowego lub uwieczniającego dzikie zwierzęta bardzo ważnym plusem używania takiej optyki będzie większa szybkość ustawiania ostrości.

Profesjonalny obiektyw niekoniecznie pomoże Ci z dnia na dzień stać się lepszym fotografem, ale większy otwór pozwoli Ci robić zdjęcia w słabszym świetle oraz zapewni większą dokładność i szybkość ogniskowania. Taka optyka ma jednak i swoje wady. Z reguły obiektywy takie są cięższe i większe, a do tego droższe, bardzo często znacznie droższe!

Poprawianie zdjęć

Ta niezwykła fotografia wymaga dopieszczenia na etapie edycji

Po otwarciu zdjęcia w Camera Raw zająłem się jaśniejszymi obszarami kokonu nimfy ważki i oświetlonego słońcem tła. Aby przywrócić w nich widoczność szczegółów, przeciągnąłem suwak Światła w panelu Podstawowe do -50. 1 Określiłem także maksymalne wartości punktów czerni i bieli za pomocą suwaków Czarne i Białe, aby obraz miał poprawną ekspozycję. 2

Nawet po przyciemnieniu świateł dolna lewa część kadru nadal była nieco zbyt jasna, więc nałożyłem na nią Stopniowy filtr i zmniejszyłem jasność za pomocą suwaka Ekspozycja. 3 Byłem też w stanie jeszcze bardziej rozmyć ten obszar, przeciągając suwaki Przejrzystość i Tekstura do wartość -100. Na koniec, aby całą uwagę skupić na głównym temacie, przyciemniłem narożniki kadru za pomocą suwaka Ilość w sekcji Winietowanie po kadrowaniu panelu Efekty. 4

Wygoda obracania

? Kupuję nowy aparat. Czy warto wydać więcej na korpus z obracanym wyświetlaczem?

Tak i mówi Ci to osoba, która na co dzień używa przede wszystkim aparatów bez obracanego czy odchylanego ekranu! Niemniej bardzo tego żałuję. Odchylane ekrany świetnie nadają się do robienia zdjęć aparatem trzymanym nad głową lub tuż przy ziemi i pracującym w trybie podglądu obrazu na żywo, dzięki czemu cały czas możesz widzieć fotografowaną scenę, lub po prostu do fotografowania z biodra, gdy chcesz uniknąć zwracania na siebie uwagi, co miałoby miejsce, gdybyś trzymał korpus przy oku. Sprawdzają się one również bardzo dobrze przy filmowaniu, zwłaszcza jeśli to Ty sam masz znaleźć się w kadrze: możesz zamocować aparat na statywie, obrócić ekran i używać go jako monitora podglądowego.

Jednak nie wszystkie obracane ekrany aparatów mają taki sam zakres ruchu: upewnij się zatem, że wybrany przez Ciebie model zapewnia maksymalną elastyczność pozycjonowania wyświetlacza.

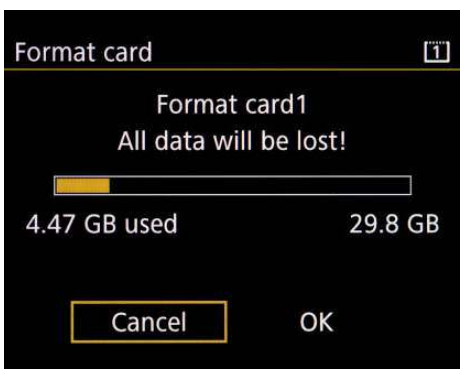

Lepiej sformatuj

? Właśnie pierwszy raz zapełniłam swoją kartę pamięci! Czy powinnam kasować zdjęcia jedno po drugim, przeglądając je na ekranie aparatu?

Metoda, którą opisujesz, jest nie tylko bardzo powolna, lecz także może powodować błędy przy zapisywaniu zdjęć wykonywanych podczas kolejnych sesji. Technicznie rzecz biorąc, najlepiej jest unikać nawet usuwania nieudanych zdjęć w trakcie fotografowania.

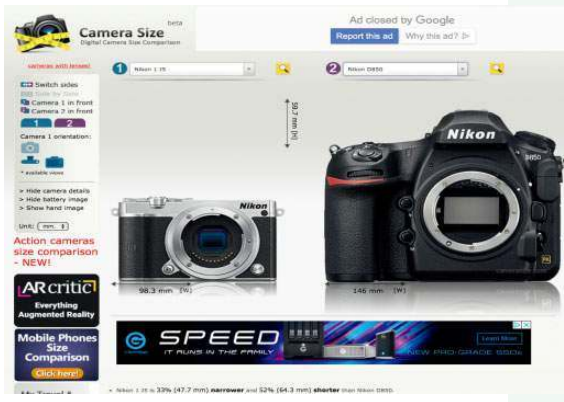
Najprostszym i najbezpieczniejszym sposobem skasowania wszystkich obrazów z nośnika pamięci po ich zgraniu i utworzeniu kopii zapasowej jest sformatowanie karty w aparacie. Ta funkcja dostępna jest w jego menu: całkowicie usuwa zawartość nośnika, więc kiedy zaczynasz fotografować, masz do dyspozycji maksymalną ilość wolnego miejsca.

Porównanie wielkości

? Jak porównać rozmiary aparatów, jeżeli dokonuję zakupu w sklepie internetowym?

Najłatwiejszym sposobem, który nie wymaga wizyty w punkcie sprzedaży detalicznej, jest wejście na stronę www.camerasize.com, gdzie można wirtualnie umieścić obok siebie praktycznie każdy aparat. Nie zastąpi to wzięcia ich do ręki i sprawdzenia, jak każdy z korpusów leży w dłoni, ale daje dość dobre wyobrażenie na temat np. tego, o ile mniejszy jest aparat bez lustra w stosunku do lustrzanki cyfrowej. Możesz tam również obejrzeć konkretny aparat z góry, z boku i z tyłu, a także znaleźć krótką informację o różnicy wielkości i ciężaru wybranych modeli.

Dartmoor

Jeden na jeden

Tym razem wraz z dwójką Czytelników udajemy się na wrzosowiska Parku Narodowego Dartmoor w poszukiwaniu nastrojowych ujęć…

Czytelniczka 1

Rachel Hume

Aparat: Nikon D750
Miejsce zamieszkania: Nowa Zelandia

Chcielibyśmy wierzyć, że nasz pojedynek „Jeden na jeden" jest w stanie przyciągnąć uczestników nawet z Australii, jednak w rzeczywistości Rachel przyjechała do Anglii, aby odwiedzić rodzinę mieszkającą w jej ojczystym kraju. Rachel jest jednak czytelniczką wersji „Digital Camera" wydawanej w Nowej Zelandii, więc wyobraźcie sobie jej radość, kiedy okazało się, że udało się poskładać wszystkie elementy układanki i dopasować terminy tak, by była w stanie dołączyć do nas w Dartmoor, jednym z jej ulubionych miejsc. Rachel uwielbia uwieczniać krajobrazy i dokumentować wydarzenia sportowe. Mówi, że pozostawienie sprzętu na pięć tygodni w domu byłoby dla niej nie do pomyślenia, dlatego należy się jej wielki szacunek za to, że zdecydowała się zabrać ze sobą swoją lustrzankę, dwa obiektywy i statyw w podróż mierzącą blisko 20 000 km.
www.facebook.com/rachelhumephotography

Czytelnik 2

Michael May

Aparat: Sony Alpha A37
Miejsce zamieszkania: Kornwalia

Z kolei podróż Mike'a do Dartmoor sprowadziła się po prostu do przekroczenia granicy hrabstwa, a nie kontynentów, dlatego dotarł na miejsce jako pierwszy. Mike jest z zawodu inżynierem dźwięku, ukończył studia zarówno z zakresu montażu materiałów wideo, jak i audio, więc siłą rzeczy także fotografia musiała w końcu znaleźć się w kręgu jego profesjonalnych i prywatnych zainteresowań. Po otrzymaniu rok temu cyfrowego aparatu Sony Mike z przyjemnością zaczął się uczyć z niego korzystać, fotografując krajobrazy i wykonując zdjęcia rodzinne.
Jako względny nowicjusz znajduje się on obecnie na etapie, w którym cieszy się podróżowaniem bez przesadnej ilości sprzętu i zabrał ze sobą na sesję jedynie aparat, statyw i torbę fotograficzną.
www.facebook.com/SWcreativeedits

MeFOTO
Nikon D750

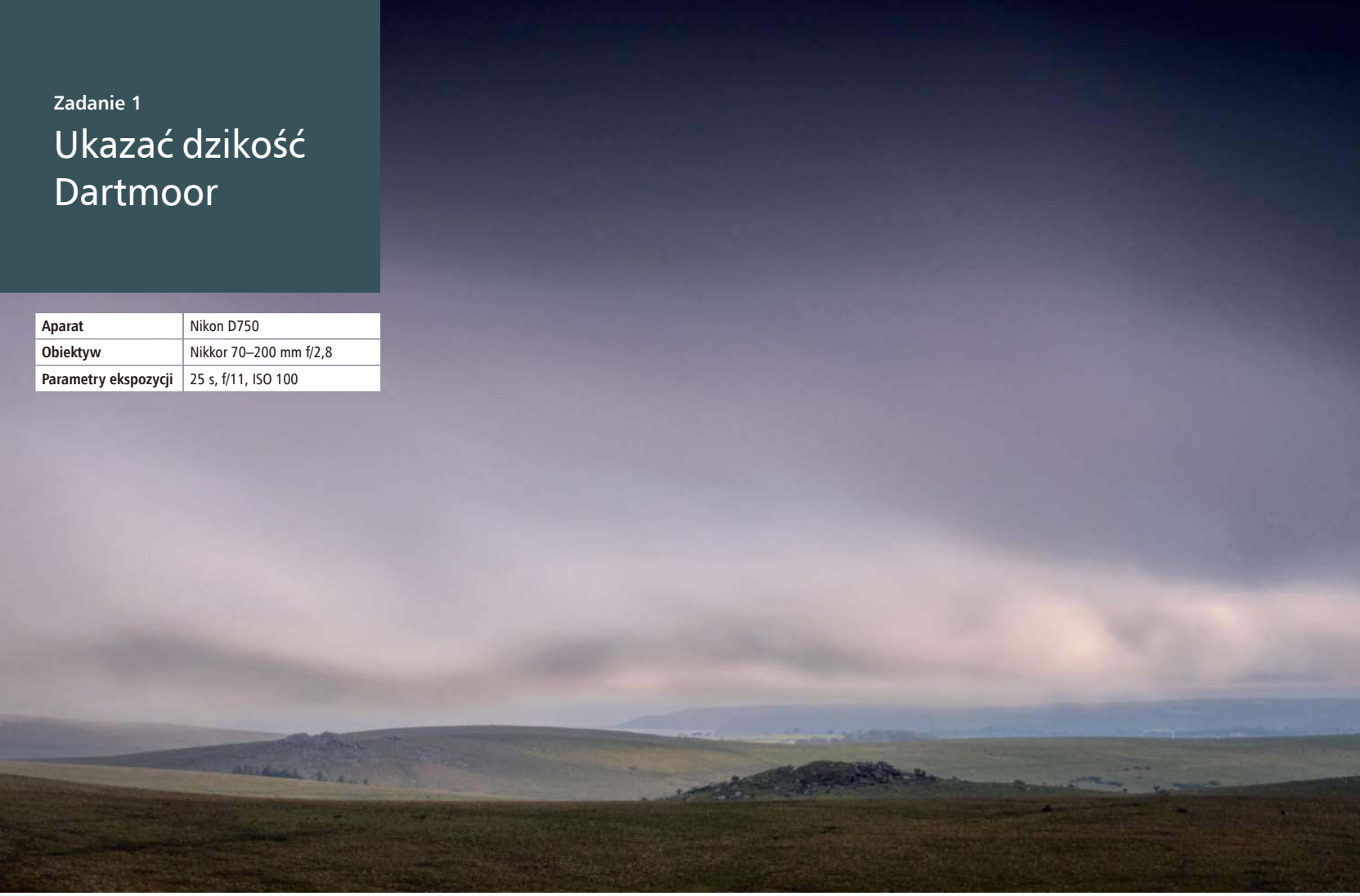

Zadanie 1

Ukazać dzikość Dartmoor

Aparat	Nikon D750
Obiektyw	Nikkor 70–200 mm f/2,8
Parametry ekspozycji	25 s, f/11, ISO 100

Zadanie 1
Rachel Hume

Był to początek lata, ale w przypadku mikroklimatu Dartmoor trudno jest stosować klasyczny podział na pory roku. Gdy tylko zostawiliśmy nasze samochody na parkingu, aby udać się w kierunku Nun's Cross Farm, mżawka zamieniła się w ulewę i utrudniła pracę w pierwszej wybranej na ten dzień lokalizacji. Za to po południu pogoda okazała się znacznie lepsza. Rachel stwierdziła, że nie ma ochoty moknąć – postanowiła wrócić w to miejsce nieco później tego samego dnia, ale zdecydowanie cieplej ubrana. Do tego czasu deszcz przestał padać, ale pojawiła się mgła.

„Gdy stałam na drodze i zastanawiałam się, czy warto poczekać, aż zamglenia znikną, zauważyłam, że w dolinie mgła zaczyna się lekko podnosić" – mówi Rachel. „Używając mojego obiektywu 70–200 mm z telekonwerterem 1,4x, 10-stopniowego neutralnego filtra szarego i gradientowego z miękką krawędzią przejścia oraz osłaniając aparat od wiatru kurtką, zrobiłam kilka zdjęć. Później zwiększyłam kontrast, poprawiłam widoczność szczegółów w światłach i cieniach oraz wyregulowałam balans bieli w Lightroomie. Patrząc z perspektywy czasu, myślę, że mogłam uchwycić więcej pierwszego planu w dolnej części obrazu".

Opinia eksperta

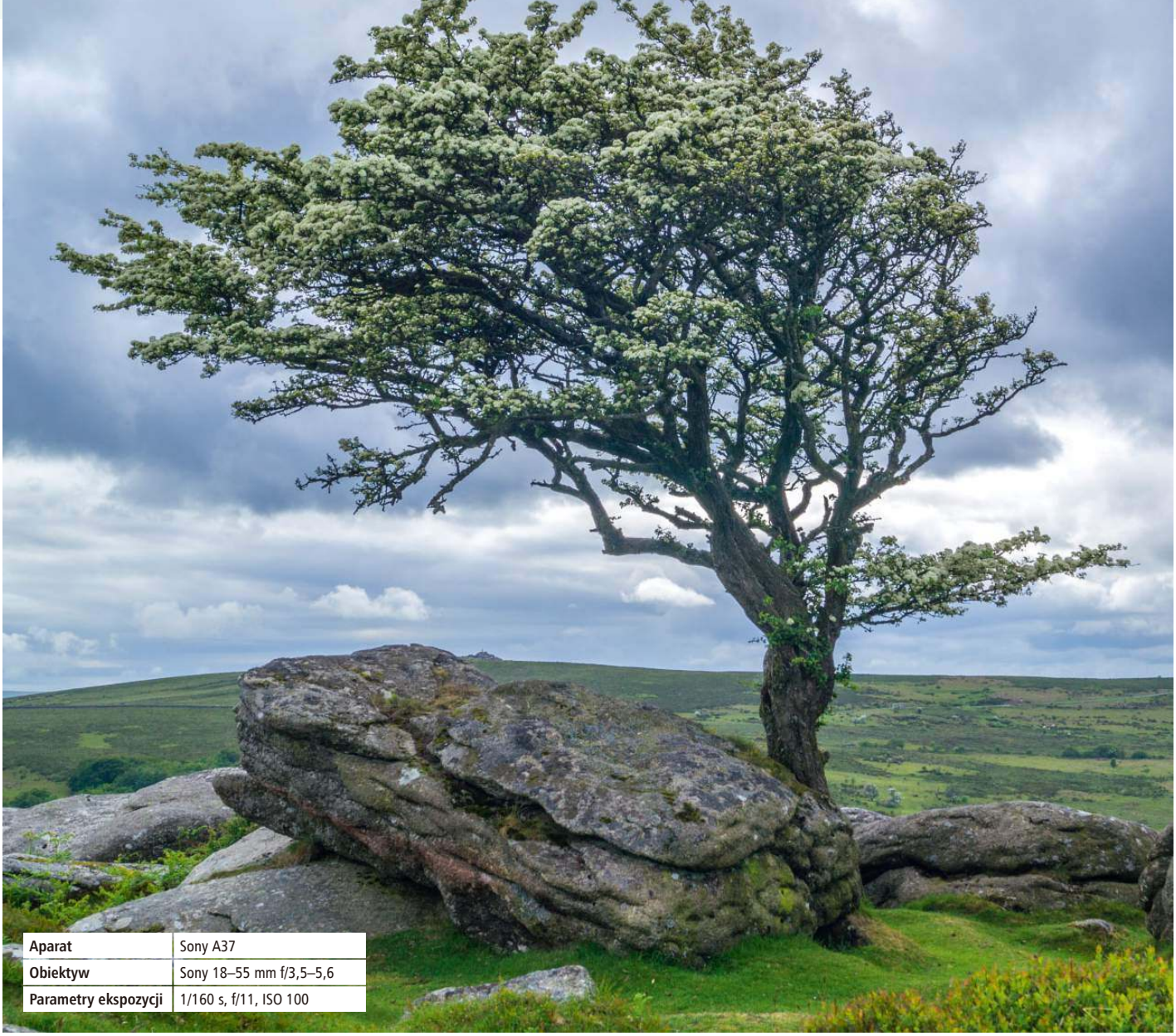
Na obrazie jest tyle przestrzeni i mroku, że zdjęcie świetnie oddaje charakter Dartmoor. Kompozycja łamie zasady: ziemia jest tylko wąskimi paskiem biegnącym wzdłuż dolnej krawędzi kadru, ale oddaje to wrażenie rozległości tej scenerii. W pochmurny dzień Rachel dobrze wykorzystała stonowaną kolorystykę sceny.

Równoważnie ekspozycji

W drugiej wybranej przez nas lokalizacji Rachel miała kolejną okazję na uchwycenie ponurych wrzosowisk. Wybrała kąt widzenia, dzięki któremu ma się wrażenie, że skały i drzewo są wywiewane przez wiatr tworzący z nich chmury na niebie. Używając statywu i neutralnych filtrów szarych, Rachel była w stanie wydłużyć czas otwarcia migawki tak, aby móc rozmyć ruch obłoków.

Aparat	Sony A37
Obiektyw	Sony 18–55 mm f/3,5–5,6
Parametry ekspozycji	1/160 s, f/11, ISO 100

Zadanie 1
Michael May

Pomimo naszego chwilowego optymizmu pogoda w Nun's Cross Farm szybko się pogorszyła. Słowa uznania należą się Mike'owi za cierpliwe poszukiwania ciekawych kadrów pomimo tego, że miał kompletnie przemoczoną odzież, która nie ułatwiała mu pracy (tylko Rachel zabrała ze sobą na sesję kurtkę przeciwdeszczową). „Chmury było bogate w faktury, a ja czułem, że szarości i biel stanowią ładne tło dla drzewa" – mówi. „Nie edytowałem tego zdjęcia zbyt mocno – wystarczyła delikatna korekta kolorystyki. Aparat wykonał naprawdę świetną robotę, rejestrując scenę taką, jaką ją widziałem".

Opinia eksperta

Poszukując ciekawego ujęcia tego kultowego i bardzo często fotografowanego drzewa, Mike'owi udało się stworzyć świetną finalną kompozycję! Ponure niebo naprawdę dodaje zdjęciu siły wyrazu. W przypadku takiego obrazu należy zachować szczególną ostrożność na etapie edycji, chodzi o to, aby nie utracić widoczności szczegółów pierwszego planu i uwydatnić fakturę kory i skały.

Niebo to jest to

Po ponurym poranku Mike był przeszczęśliwy, kiedy zobaczył po południu piękne błękitne niebo. Aby je uchwycić, wykonał zdjęcie z czasem naświetlania 1/250 s i przysłoną f/11 przy czułości matrycy ustawionej na ISO 100. Później wzmocnił intensywność koloru zielonej trawy w Lightroomie i skorygował tonalność.

Zadanie 2

Uchwycić naturalne piękno Dartmoor

Aparat	Nikon D750
Obiektyw	Nikkor 24–70 mm f/2,8
Parametry ekspozycji	5 s, f/13, ISO 100

Zadanie 2
Rachel Hume

Pozytywnie nastawieni, po obfitym obiedzie zjedzonym w pubie przy rozpalonym kominku, nasi nieustraszeni uczestnicy z werwą wyskoczyli z samochodów i pognali do Haytor Rocks.

Widoki rozpościerające się z tego punktu widokowego są imponujące i przy dobrej pogodzie widać stąd wyraźnie wybrzeże Devon. Na szczęście mogliśmy skorzystać z naturalnego softboksa tworzonego przez chmury, przez które tylko na krótki czas przebijały się promienie jasnego słońca, dzięki czemu mogliśmy poćwiczyć pomiar światła. Nie po raz pierwszy tego dnia w głowie Rachel od razu pojawił się plan. „Chciałam, aby to zdjęcie oddawało wrażenie skali: otwarte niebo i ogrom formacji skalnej" – mówi. „Postać Mike'a widoczna na szczycie pozwoliła mi to uzyskać.

Nie było zbyt silnego wiatru, więc wywoływane przez niego drgania aparatu nie były już takim problemem. Użyłam statywu i wyzwalacza przewodowego, aby wyeliminować wszelkie ruchy aparatu, oraz moich 10-stopniowych neutralnych filtrów szarych i gradientowych z miękką krawędzią przejścia, by zrównoważyć ekspozycję dla nieba i pierwszego planu oraz rozmyć ruch chmur. Następnie w Lightroomie zwiększyłem kontrast i przejrzystość oraz przekonwertowałam obraz do odcieni szarości".

Opinia eksperta

Ten obraz aż krzyczy, że został wykonany w Dartmoor! Zdjęcie ma w sobie wszystkie niezbędne elementy: od puszystych obłoków na niebie po bogate w fakturę skały, a całość została skomponowana zgodnie z regułą trójpodziału. Uchwycenie w kadrze Mike'a rozstawiającego swój statyw na skale jeszcze bardziej wzmocniło siłę oddziaływania finalnej kompozycji.

Lubię poruszać aparatem

To zdjęcie wykonane pod koniec dnia pokazuje twórcze podejście Rachel do fotografii. Ustawiła czas otwarcia migawki na 1/6 s i 2-sekundowe opóźnienie jej wyzwolenia, a następnie powoli przesunęła aparat w dół, opuszczając kolumnę centralną statywu. Była bardzo zadowolona z rezultatu.

Aparat	Sony A37
Obiektyw	Sony 18–55 mm f/3,5–5,6
Parametry ekspozycji	1/40 s, f/10, ISO 100

Zadanie 2
Michael May

Mike chciał rozejrzeć się po rozległej okolicy i zrobić w Nun's Cross Farm bardzo szerokokątne ujęcie, ale szare niebo, ponury krajobraz i niski poziom natężenia światła nie sprzyjały temu rodzajowi fotografii. Później wpadł na pomysł wykonania tego kadru, umieszczając dostrzeżony przez niego krzyż między wiejskim domem a drzewem.

„Chociaż lubię fotografować krajobraz, zwykle unikam robienia tego w deszczu, więc było to dla mnie zupełnie nowe doświadczenie" – mówi. „Poza rondem mojego kapelusza nie miałem niczego innego do osłony mojego aparatu przed kroplami wody, a deszcz stawał się coraz obfitszy, więc miałem bardzo mało czasu na zrobienie zdjęcia.

Użyłem małego otworu przysłony, aby uzyskać możliwie jak najostrzejszy obraz elementów widocznych w tle. Chciałem, aby krzyż był widoczny, ale nie zdominował sceny, i czułem, że przybliżenie go do drzewa pokaże więź człowieka z przyrodą.

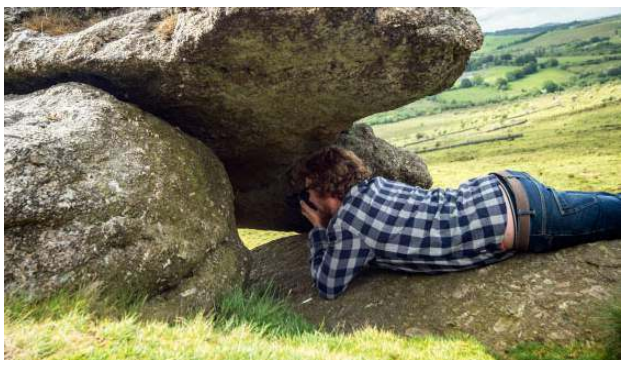
Umieszczenie go bliżej domu i z dala od drzewa mogłoby dla odmiany wywołać wrażenie, że to człowiek stara się zdominować naturę. Skorzystałem z Lightrooma, aby przekonwertować obraz do odcieni szarości, i umieściłem liniowy gradient na niebie, by stało się ono bardziej zróżnicowane tonalnie".

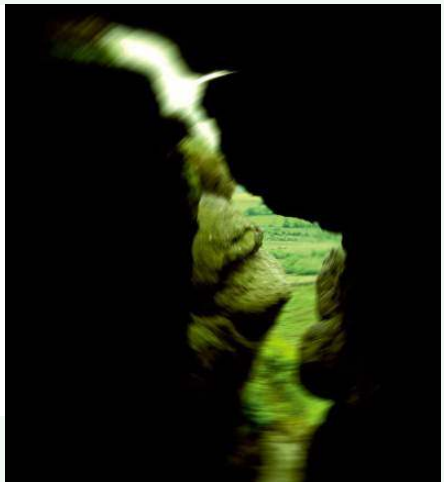
Opinia eksperta

Mike wykonał świetną robotę w bardzo trudnych warunkach i udało mu się uchwycić atmosferę Nun's Cross Farm. Połączył ze sobą trzy elementy sceny, aby wypełnić kadr, ale powinien zrobić kilka kroków w bok, aby oddzielić krzyż od drzewa. Z pewnością trudno było mu to dostrzec z powodu ulewy.

Obramuj kadr

Badając formację skalną, Mike znalazł szczelinę między głazami – coś na kształt bardzo małej jaskini. Spoglądanie przez nią sprawiało, że czuł się, jakby patrzył na Dartmoor z innego wymiaru. Aby uzyskać wrażenie scenerii nie z tego świata, rozmył obraz w Photoshopie, a następnie wzmocnił nieco zielenie i żółcie w Lightroomie.

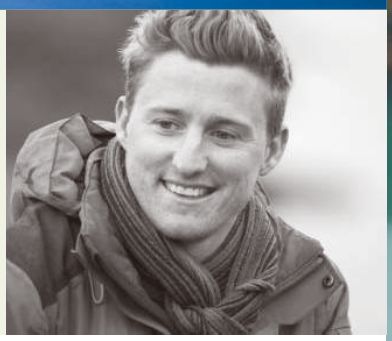

oko w oko

Plaża Whangapoua na wyspie Pungapunga o wschodzie słońca; półwysep Coromandel, Nowa Zelandia, Wyspa Północna.

Matthew Williams-Ellis
Fotograf podróżniczy

Matt to fotograf dokumentalny i krajobrazowy, prowadzi również warsztaty i organizuje fotowyprawy. Oprócz robienia zdjęć wraz z Johnem Alexandrem kręci także filmy podróżnicze tworzące cykl Photo Escapes.
www.matthewwilliams-ellis.com

W tym miesiącu naszym przewodnikiem jest zawodowy fotograf Matthew Williams-Ellis. Zastaję go klęczącego tuż przed dywanem rosnących na wybrzeżu dzwonków, robiącego zdjęcia latającym nad klifami maskonurom, zaś dokoła słychać kakofonię krzyku morskich ptaków i wycia wiatru.

Dołączyłam do Matta nie tylko po to, by uzyskać od niego wskazówki dotyczące wykonywania zdjęć, lecz także pomóc mu nakręcić film wraz z jego zawodowym partnerem Johnem Alexandrem. Duet ten przybył tutaj na cztery dni, aby zrealizować swój najnowszy krótki materiał wideo – razem przygotowują filmowe felietony o fotografii podróżniczej w żartobliwej konwencji przypominającej stylem program *Top Gear*.

Matthew jest fotografem podróżniczym, zajmuje się robieniem zdjęć dokumentalnych i przyrodniczych na całym świecie. „Każdą wolną chwilę poświęcam fotografii. To hobby wymknęło mi się spod kontroli" – mówi.

W ostatnich latach nagrywanie klipów wideo stało się bardziej dostępne dla właścicieli lustrzanek cyfrowych, ale może wymagać innego sposobu myślenia niż fotografowanie. Pytam Matta i Johna, skąd wziął się ich pomysł na tworzenie filmów z cyku Photo Escapes (www.photoescapesfilms.com). „John znał mnie jeszcze z uniwersytetu i kilka lat później skontaktował się ze mną, aby porozmawiać o fotografii". Dynamiczny duet wkrótce potem zaczął razem filmować.

Wróćmy jednak do teraźniejszości... Podczas naszej podróży mamy nadzieję zobaczyć i sfotografować maskonury, a także surowe scenerie przybrzeżne, z których znana jest wyspa Skomer. Dostać się na nią można tylko promem. Z powodu sztormu Hannah nasza przeprawa została jednak opóźniona, ponieważ morze było zbyt wzburzone. Na szczęście, wykorzystaliśmy znalezioną za pomocą aplikacji Airbnb bazę w Walii, gdzie mogliśmy zacząć robić zdjęcia dające nam przedsmak tego, co nas czeka w kolejnych dniach. Wtedy mogłam przyjrzeć się temu, jak wyglądają kulisy powstawania ich wideofelietonów.

Następnego ranka, Matt nakręcił naszą podróż na wyspę Skomer. Wie, jak ważne jest dla widza stworzenie w filmie narracji i powiązanie ze →

Gwiazdy wideo

Lauren Scott dołącza do profesjonalnego fotografa podróżniczego Matthew Williamsa-Ellisa i opisuje kulisy sesji filmowej realizowanej na wyspie Skomer. W jaki sposób można stworzyć naprawdę interesujące filmy za pomocą cyfrowej lustrzanki?

Matt i John postawili przed sobą wyzwanie fotograficzne, polegające na uchwyceniu maskonurów w locie.

„To hobby wymknęło mi się spod kontroli...”

Matt opowiada o tym, jak rozpoczęła się jego przygoda z fotografią

Budowanie portfolio fotografa podróżniczego
„Fotografia stała się moim hobby jeszcze na studiach uniwersyteckich, kiedy dorabiałem sobie, wykonując różne zlecenia. Potem zostałem dyplomowanym księgowym, ale starałem się spędzać w biurze jak najmniej czasu i wszystkie wolne chwile przeznaczałem na fotografowanie. W tym czasie stworzyłem swoje portfolio i zdobyłem kontakty w branży, więc kiedy rzuciłem pracę, miałem kilka zamówień w trakcie realizacji. Jeśli możesz pokazać kilka dobrych zdjęć, skontaktuj się z biurami podróży lub hotelami i zaoferuj im wykonanie sesji za kilkudniowe darmowe zakwaterowanie”.

Planowanie i logistyka dotyczące filmowania
Kiedy dotarliśmy na wyspę Skomer, Matt i John przestudiowali dokładnie mapę wyspy, aby zdecydować, gdzie i kiedy będą kręcić. To najlepszy sposób na to, by mieć pewność, że sfilmuje się wszystkie rzeczy potrzebne do wykorzystania w filmie.

sobą kolejnych części podróży. Gdy przybyliśmy na miejsce, postanowiliśmy przestudiować mapę wyspy, co stało się też okazją do porozmawiania przy herbacie o logistyce, po czym postanowiliśmy sfotografować również spektakularnie rozbijające się o brzeg fale.

Następnego dnia niebo było pochmurne, ale to nie powstrzymało nas od zrobienia pierwszych zdjęć maskonurów i zarejestrowania dużej liczby przebitek (dodatkowych ujęć, którymi przeplata się główne nagranie). Trzeba

> “
> Jeśli chcesz zająć się nagrywaniem wideo za pomocą lustrzanki cyfrowej, poszukaj tematu i dokładnie przemyśl, jak chcesz, aby wyglądał gotowy film

poświęcić dużo wysiłku (i nakręcić sporo materiału filmowego), aby móc później stworzyć autentyczny i wciągający wideofelieton, w tym także ujęcie ukazujące nasze przemieszczanie się z jednego miejsca do drugiego oraz lądowania i wzloty ptaków. Bardzo ważne jest również zachowanie spójności między kolejnymi ujęciami, dlatego John i Matt starają się nosić te same kurtki i ubrania przez cały czas realizacji zdjęć.

Ostatniego dnia skupiliśmy się na filmowaniu maskonurów w locie, co oznaczało konieczność panoramowania długoogniskowymi obiektywami oraz doskonałego opanowania techniki śledzenia tematów w wizjerze. Matt filmuje maskonury za pomocą obiektywu Sigma 120–300 mm, ustawiając ostrość w miejscu, w którym ptaki prawdopodobnie się pojawią, a następnie starając się przewidzieć kierunek ich lotu. Próbuje robić to zarówno ze statywem, jak i bez niego.

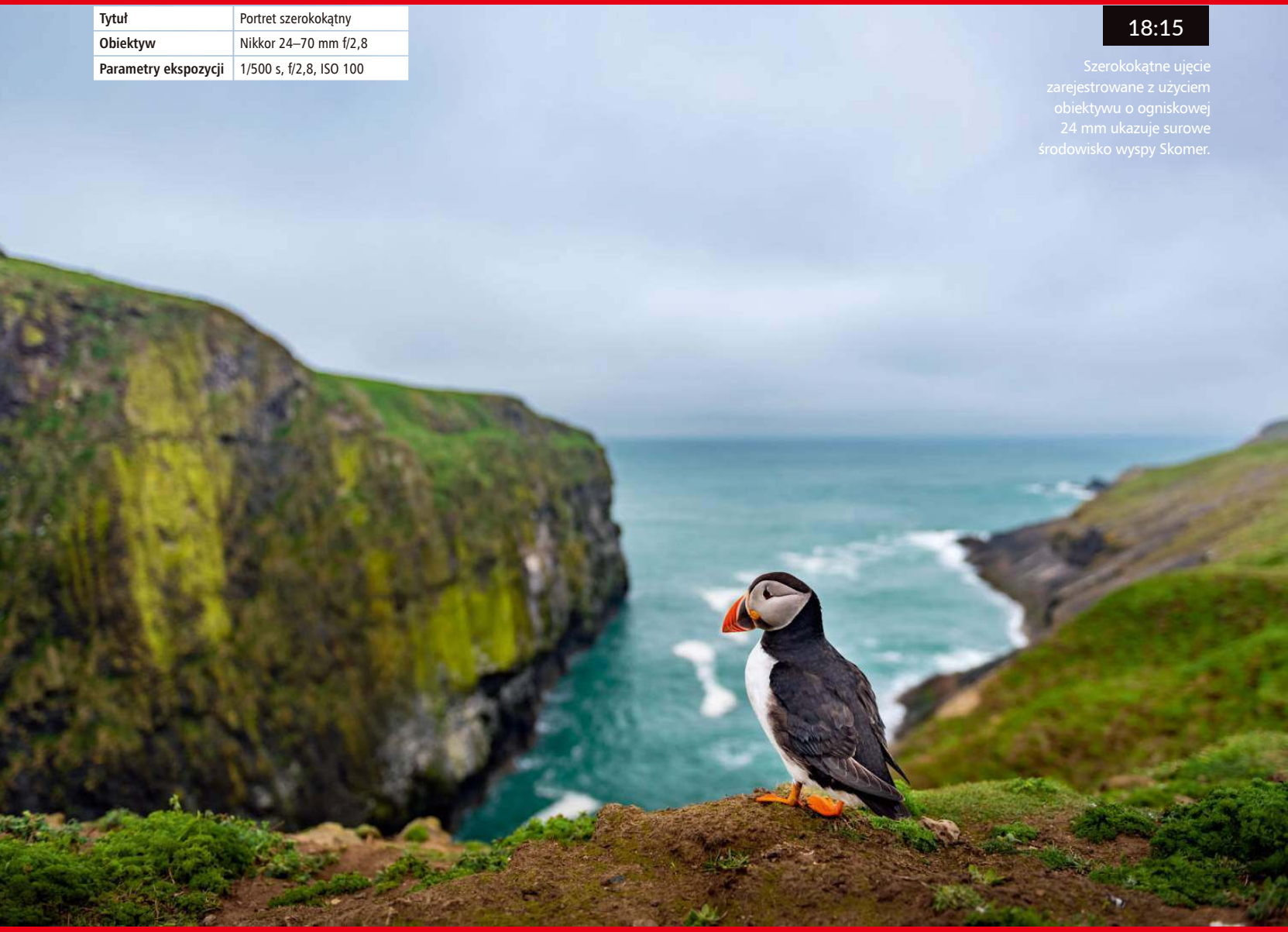
Statyczne zdjęcia i wideo to zupełnie różne media. Matt wie, jak ważne jest też zarejestrowanie wysokiej jakości dźwięku. Przed nagraniem sprawdza i testuje niezbędny poziom wzmocnienia sygnału, aby mieć pewność, że ścieżka dźwiękowa zostanie nagrana jak należy. Na końcu każdego długiego ujęcia klaszcze, umieszczając ręce przed obiektywem, aby ułatwić sobie późniejsze zsynchronizowanie dźwięku na etapie edycji. „Jedną z rzeczy, których jeszcze nie nagraliśmy, są odgłosy dzikiej natury w miejscu, w którym kręciliśmy ujęcia” – mówi Matt. Ta ścieżka dźwiękowa, nagranie dźwięków otoczenia, zostanie później dodana do gotowego już materiału, aby zwiększyć wrażenie autentyczności.

Każdy film z cyklu Photo Escapes zawiera elementy humorystyczne, ale także wiele informacji o danej lokalizacji. Dzięki połączeniu charyzmatycznych osobowości autorów z oryginalnością odwiedzanych miejsc, →

Tytuł	Portret szerokokątny
Obiektyw	Nikkor 24–70 mm f/2,8
Parametry ekspozycji	1/500 s, f/2,8, ISO 100

18:15

Szerokokątne ujęcie zarejestrowane z użyciem obiektywu o ogniskowej 24 mm ukazuje surowe środowisko wyspy Skomer.

Matt stara się pozostać na ścieżce, cofając się podczas filmowania maskonurów.

Zawartość torby Matthew

Obiektywy, gadżety i akcesoria, które sprawiają, że filmowanie jest czystą przyjemnością.

1 Nikon D810

To jest podstawowy aparat Matta, wyposażony w pełnoklatkową matrycę o rozdzielczości 36,3 Mp. D810 pozwala nagrywać filmy Full HD (1080p) z klatkażem wynoszącym 50 lub 60 kl/s.

2 Nikon D750

„Zawsze zabieram ze sobą dwa aparaty na wypadek, gdyby jeden się zepsuł" – mówi Matt. „Dysponowanie dwoma korpusami oznacza też, że na każdym z nich możesz mieć zamocowany inny obiektyw".

3 Obiektywy Nikkor

„Zwykle mam w torbie obiektywy 17 mm i 35 mm f/1,8, które uwielbiam stosować do rejestrowania ujęć portretowych ukazujących szerszy kontekst… Używam jednak również modeli 50 mm f/1,8 i 24–70 mm f/2,8, gdy nie potrzebuję tak dużego otworu przysłony, oraz zoomu 70–200 mm f/2,8. Z kolei obiektyw makro 105 mm zabieram ze sobą tylko na niektóre wycieczki". Na potrzeby sesji na wyspie Skomer Matt wypożyczył również dodatkową optykę, w tym Sigmę 120–300 mm f/2,8 oraz telekonwertery 1,4x i 2x.

4 Lowepro Pro Trekker AP450

Nowy plecak Matta jest typową fotograficzną torbą podróżną, w której mieszczą się dwie lustrzanki oraz sześć dodatkowych obiektywów i laptop.

5 Rejestrator Zoom H1

Matt używa superkompaktowego, poręcznego rejestratora H1 wraz z przypinanym do klapy mikrofonem marki Røde oraz nakładanej na niego osłony przeciwwiatrowej.

6 Statyw 3 Legged Thing

„Oprócz tego statywu przy kręceniu filmów używam jeszcze żurawi stabilizujących Steadicam i Osmo".

7 Filtry szare marki Lee

Matt sięgnął po filtry, gdy zaczął fotografować krajobrazy. „Mam dwa filtry z miękkim przejściem o gęstości 0,6 i 0,9, z twardym o gęstości 0,9 oraz jeszcze cały firmowy zestaw filtrów Lee".

efekt końcowy jest naprawdę wciągający. Wyspa Skomer znajduje się pod opieką towarzystwa Wildlife Trust z południowej i zachodniej Walii, zatem aby wprowadzić jakiś ludzki element, Matt przeprowadza wywiad z Sarah, przewodniczką i strażniczką pracującą na wyspie. Dzięki jej opowieści dowiadujemy się jeszcze więcej na temat przyrody wyspy, dzięki czemu film będzie znacznie ciekawszy.

Wiele umiejętności związanych z kręceniem filmów cyfrową lustrzanką pokrywa się z tymi, wykorzystywanymi przy fotografowaniu: Matt poprawia kompozycję, ostrość, koryguje ekspozycję i kolorystykę, aby uzyskać jak najlepiej prezentujące się ujęcia. W celu zapewnienia sobie jak największej kontroli cały film nagrywany jest w trybie ekspozycji ustawianej manualnie. Przy większości zbliżeń wykorzystuje jest obiektyw 50 mm z przysłoną ustawioną na f/2, z kolei neutralny filtr szary o zmiennej gęstości używany jest, aby w razie potrzeby móc zmniejszyć natężenie światła docierającego do matrycy.

Ta podróż dała mi możliwość zdobycia wiedzy z dwóch obszarów: para tych twórców dzieliła się ze mną wskazówkami i poradami dotyczącymi zarówno tworzenia filmów, jak i fotografowania w podróży. Przy wykonywaniu statycznych zdjęć prezentowanych na tych stronach Matt korzystał z szeregu różnych obiektywów w tym modeli ze stabilizacją o ogniskowej sięgającej nawet 900 mm. Nie mam już miejsca, aby wspomnieć o fotografowaniu w trybie zdjęć seryjnych, fotografowaniu z niskiej perspektywy i nietypowych punktów widzenia lub nieustannym dążeniu Matta do uchwycenia jak najlepszych ujęć zarówno tych statycznych, jak i filmowych.

Z niecierpliwością oczekuję na możliwość zobaczenia zmontowanego, gotowego filmu. „Wiemy, czego potrzebujemy i jak chcemy, aby to wyglądało" – mówi Matt. „Każdy, kto chce zająć się filmowaniem za pomocą lustrzanki cyfrowej, musi znaleźć na to swój własny pomysł i wypracować swój własny styl". ●

Technika nagrywania dźwięku

W przypadku tworzenia profesjonalnych filmów jakość rejestrowanej ścieżki audio jest bardzo ważna, jeśli nawet nie ważniejsza, niż prawidłowe uchwycenie obrazu. Podczas nagrywania wypowiedzi do kamery lub przeprowadzania wywiadów Matt podłącza do małego, przypinanego mikrofonu Røde rejestrator Zoom ukryty w kieszeni płaszcza.

Tytuł	Maskonur w locie
Obiektyw	Sigma 120–300 mm f/2,8
Parametry ekspozycji	1/1 600 s, f/2,8, ISO 800

Maskonur rozciąga skrzydła w locie i macha nimi z częstotliwością do 400 uderzeń na minutę. Czas otwarcia migawki wynoszący 1/1600 s pozwolił zamrozić ruch.

18:15

Rejestrator Zoom H1, którego Matt używa do nagrywania dźwięku przy kręceniu filmów z cyklu Photo Escapes.

Ustawienia i opcje menu przy filmowaniu

Najważniejsze jest zawsze odpowiednie ustawienie aparatu przed rozpoczęciem filmowania

1 JAKOŚĆ FILMU

W menu Nikona D810 dostępne są dwa ustawienia rejestrowania materiału wideo: High i Normal. „Ustawiłem wysoką jakość nagrywania, która sprawia, że pliki są większe, ale obraz jest za to mniej skompresowany". Jakość jest najważniejsza.

2 BALANS BIELI

„Ustawiamy balans bieli i wybieramy temperaturę barwową ręcznie, aby wszystkie klipy wyglądały spójnie i nie wymagały zbyt silnej korekty kolorystycznej. To pozwala nam zaoszczędzić nieco czasu na etapie postprodukcji".

3 KLATKAŻ I WIELKOŚĆ OBRAZU

Duet filmowców nagrywa klipy wideo z klatkażem 60 kl./s. „To zapewnia płynniejszą rejestrację ruchu, dzięki czemu spowolnione ujęcia wyglądają bardziej imponująco. W ten sposób łatwiej jest też filmować z ręki, ponieważ można szybciej panoramować".

18:25

Podchodząc bardzo spokojnie i powoli Matt był w stanie zbliżyć się do tego maskonura nie płosząc go.

Tytuł	Portret z bliska
Obiektyw	Nikkor 105 mm f/2,8
Parametry ekspozycji	1/125 s, f/8, ISO 800

Etapy edycji obrazu

Do katalogowania i przetwarzania swoich zdjęć podczas podróży Matt używa Lightrooma. W przypadku tej fotografii poprawił ekspozycję, zwiększył jaskrawość i kontrast, ale zmniejszył jasność świateł, aby uniknąć utraty szczegółów tonalnych w obszarze upierzenia ptaka. Po edycji wybrane fotografie pojawią się jako zdjęcia w kolejnym filmie z cyklu Photo Escapes.

OPAL
FOTOCERAMIKA

1000 wzorów

7x10 kolor: 49 zł netto

7x10 czb: 19 zł netto

Jedyna firma w Polsce wykonująca zdjęcia nagrobkowe w oparciu o certyfikowany **System Zarządzania Jakością ISO 9001:2015**

Do każdego zdjęcia kolorowego **silikon montażowy GRATIS**

Firma europejska Nr 1 w Polsce

Fotocermika interaktywna

oPAL Fotoceramika
ul. Lema 12
20 - 446 Lublin
(+48) 81 744 99 00
www.opal.lublin.pl

Strefa sprzętu

Nowości sprzętowe / testy i recenzje / porady dla kupujących

98 **Canon EOS-1D X Mark III** _ Nasze pierwsze wnioski na temat ergonomii i szybkości działania nowej reporterskiej lustrzanki

102 **Nikon D780** _ Pierwsze wrażenia z fotografowania najnowszą pełnoklatkową lustrzanką Nikona

104 **Ministatywy** _ Porównujemy sześć modeli, które zmieszczą się w Twojej fotograficznej torbie

106 **Obiektywy do „streeta"** _ Testujemy osiem pełnoklatkowych stałek o klasycznej ogniskowej 35 mm

Testy publikowane przez *Digital Camera Polska* są wykonywane przez jednych z najbardziej doświadczonych redaktorów i fotografów. To oznacza, że opiniom tym możesz bezsprzecznie ufać.

Wyznajemy zasadę, że najlepszym sposobem, aby dobrze przetestować produkt, jest wykorzystanie go zgodnie z przeznaczeniem. W praktyce polega to na tym, że testowany sprzęt – w plenerze lub w studiu – sprawdzany jest głównie pod kątem tego, czy poradzi sobie w sytuacjach, do których został przeznaczony. Pomiary laboratoryjne nie powiedzą wszystkiego o aparacie czy obiektywie. Jednak to świetny sposób, aby dokonać miarodajnego porównania i przeanalizować wnioski z testu praktycznego. Bardziej obszerne opisy prezentowanego sprzętu, wykresy oraz zdjęcia tablic testowych i przykładowe fotografie można obejrzeć w pełnej rozdzielczości na stronie **www.fotopolis.pl**.

Plus
100 Chmura dla fotografa

Nasze nagrody

Digital Camera NAJLEPSZY W TEŚCIE	Dla najlepszego modelu w teście grupowym
Digital Camera JAKOŚĆ/CENA	Dla produktu o dobrym stosunku jakości do ceny
Digital Camera ZŁOTA NAGRODA	Dla produktu, który uzyskał ocenę 5 gwiazdek
Digital Camera INNOWACYJNY PRODUKT	Dla innowacyjnego urządzenia lub funkcji
Digital Camera WYBÓR REDAKCJI	Dla produktu zasługującego na duże uznanie

Canon EOS-1D X Mark III

32 440 zł

www.canon.pl

To prawdopodobnie najbardziej zaawansowana lustrzanka w historii. Czy powstrzyma, choć na pewien czas, ekspansję bezlusterkowców?

Pełny test na **www.fotopolis.pl**

Specyfikacja

Matryca: 20,1 Mp, 36 x 24 mm, CMOS, 3:2
Procesor: Digic X
Pamięć: 2x CFexpress
Tryb filmowy: 5,5K 60p, 4K UHD/DCI 60p
Zakres ISO: 160–102 400 (50–819 200)
Autofokus: wizjer – 191 pól (155 krzyżowych); matryca – Dual Pixel CMOS AF, 525 stref
Tryb seryjny: 16 kl./s (migawka mechaniczna), 20 kl./s (migawka elektroniczna)
Wizjer: pentapryzmatyczny, 0,76x, 20 mm
Ekran: odchylany, dotykowy, 3,2", 2,1 Mp
Migawka: 60 s – 1/8000 s, Bulb
Waga: 1250 g
Wymiary: 158 x 168 x 83 mm
Zasilanie: akumulator litowo-jonowy LP-E19 (2700 mAh)

To najdoskonalszy pod względem wydajności i szybkości pracy aparat, jaki do tej pory ujrzał światło dzienne. I można powiedzieć, że pokazuje bezlusterkowcom ich miejsce w szeregu. Jeśli więc uwierzyliście w plotki mówiące, że główni producenci zamierzają niebawem zrezygnować z lustrzanek, musimy Was rozczarować. Wygląda na to, że aparaty z lustrem jeszcze długo nie dadzą o sobie zapomnieć. Ale po kolei...

Budowa

W stosunku do poprzednika zmieniło się niewiele. Zaktualizowany został profil (np. wygląd kopułki wizjera), a korpus odchudzono o 100 g. Systematyka pozostaje taka sama jak w przypadku poprzednika, czyli w zasadzie doskonała. Naprawdę trudno wyobrazić sobie, by tego rodzaju korpus mógł być lepiej rozplanowany. Szybko jednak zauważymy istotną zmianę przycisku AF-On. Jest on nie tylko większy i lepiej wyczuwalny, lecz teraz także wyposażony w sensor, który wprowadza prawdziwą rewolucję w sposobie ustawiania punktu ostrości. Działa bowiem na zasadzie dotykowego joysticka, którym płynnie i błyskawicznie przestawimy punkt AF. Nagle okazuje się, że aby przejść przez cały zakres dostępnego obszaru AF, wystarczy delikatny ruch palca.

1 Topowe „jedynki" to najbardziej ergonomiczne z lustrzanek Canona.

2 Przycisk AF-On to teraz bardzo przyjazny kontroler dotykowy.

3 Obok JPEG-ów i RAW-ów pojawił się 10-bitowy format HEIF. Pliki ważą dwa razy mniej od JPEG-ów,przechowując jednocześnie dużo więcej informacji.

4 Choć aparat korzysta z tego samego akumulatora co Mark II, teraz wystarczyć ma na wykonanie ponad dwukrotnie większej liczby zdjęć (2850 w przypadku kadrowania przez wizjer i ok. 610 zdjęć w trybie Live View).

Co ciekawe, mimo dużej szybkości ten sposób kontroli punktu AF jest bardzo precyzyjny.

Kolejne nowości to podświetlane przyciski na tylnym panelu, złącze USB-C i moduły Wi-Fi, Bluetooth i GPS. Ponadto aparat wyposażony został w dwa sloty kart nowego formatu CFExpress.

Fotografowanie

Choć Mark III ma nadal sensor o rozdzielczości raptem 20 Mp, producent obiecuje, że jest to matryca wykonana w oparciu o najnowsze technologie, która zaskoczy nas zarówno pod względem pracy na wysokich czułościach (zakres rozszerzono do ISO 819 200), jak i zakresu dynamicznego. Niestety mieliśmy do czynienia z modelem przedprodukcyjnym, więc na razie musimy wierzyć producentowi na słowo.

Zastosowanie nowego procesora obrazu, który aż 3-krotnie zwiększa prędkość przetwarzania, otworzył przed aparatem nowe możliwości w zakresie trybu seryjnego. Prędkość z pełnym wsparciem AF wzrosła do 16 kl./s w przypadku pracy z wizjerem i do 20 kl./s w trybie Live View. Tryb seryjny poraża swoją prędkością i skutecznością, a do tego bufor praktycznie nie ma ograniczeń (pomieści 1000 zdjęć RAW).

Najistotniejszą nowością są jednak zmiany, jakie wprowadzono w systemie ustawiania ostrości. Przede wszystkim algorytmy śledzenia po raz pierwszy w historii aparatów Canon wytrenowane zostały na sieciach neuronowych, co zaowocować ma bezkompromisową skutecznością (380 razy większa niż w przypadku poprzednika) i szybkością pomiaru. Choć nie mieliśmy jeszcze okazji sprawdzić aparatu w warunkach bojowych, wydaje się on ustawiać ostrość właściwie momentalnie. Szkoda jedynie, że mimo znacznie zwiększonej liczby i skuteczności punktów AF (191 pól, z czego 155 podwójnie krzyżowych) obszar pokrycia kadru przez system autofokusa nadal nie obejmuje obrzeży kadru.

W Live View tego problemu nie ma. Dual Pixel AF pokrywa 100% kadru w pionie i 90% w poziomie, umożliwiając wybór aż 525 stref. W tym wypadku otrzymujemy nie tylko wsparcie bezgłośnej migawki elektronicznej i systemu śledzenia twarzy oraz oka, lecz także możemy cieszyć się jeszcze większą czułością, sięgającą aż -6 EV. Pierwsze wrażenia są naprawdę świetne, a system wydaje się wypadać jeszcze lepiej niż jego wcielenia, które znamy z modeli EOS R.

Filmowanie

Kluczową aktualizacją jest też tryb filmowy, a konkretnie opcja pełnoklatkowego zapisu wideo w 12-bitowym formacie RAW, w maksymalnej rozdzielczości 5,5K, z prędkością 60 kl./s i to bezpośrednio na karcie pamięci. Niestety nie może być zbyt pięknie, bo dystans do serii Cinema EOS musi zostać utrzymany. Tak więc choć oferuje złącza mikrofonowe i słuchawkowe oraz wsparcie peakingu ostrości, to już nie uświadczymy tu zebry czy szeregu innych udogodnień znanych ze świata profesjonalnych kamer. Mimo wszystko nie można narzekać – to jak do tej pory najbardziej zaawansowana filmująca lustrzanka.

Podsumowanie

Canon EOS-1D X Mark III to prawdziwa bestia, która na pierwszy rzut oka właściwie pozbawiona jest słabych punktów. Oczywiście dopiero pełne testy pokażą nam czy nie obyło się bez wpadek i przede wszystkim czy sensor jest rzeczywiście tak dobry, jak obiecuje producent. Niemniej jednak pod względem mechanicznym i technologicznym aparat ten jawi się jako najdoskonalsza profesjonalna cyfrowa lustrzanka w historii. Ale czy warta jest tak wysokiej ceny? To pokaże pełny test.

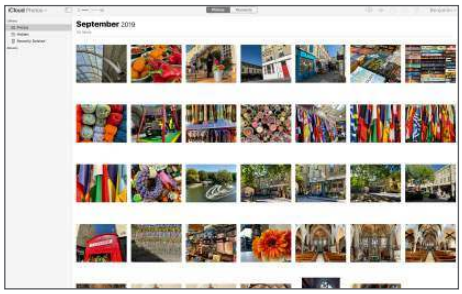
Maciej Luśtyk

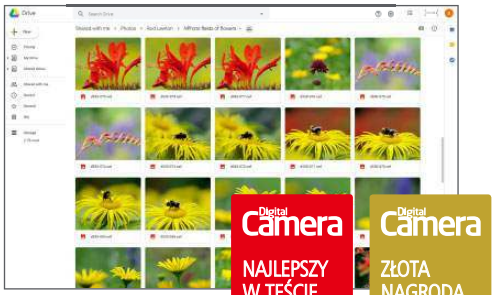
Przy przepływności rzędu 2,6 Gb/s nawet 128-gigabajtowa karta zapełni się w mgnieniu oka, ale otwiera to znacznie większe możliwości w zakresie postprodukcji.

Chmura dla fotografa

Sześć najlepszych usług internetowych do przechowywania zdjęć i filmów na zdalnych serwerach

Apple iCloud

od 3,99 zł za miesiąc

support.apple.com/pl-pl/

System iCloud firmy Apple jest najbardziej logicznym wyborem serwisu do przechowywania danych w chmurze, jeśli jesteś już użytkownikiem iPhone'a lub Maca, ponieważ gwarantuje on bezproblemową integrację z tymi urządzeniami. Podobnie jak w przypadku systemu Windows firmy Microsoft i usługi OneDrive, iCloud stanowi część aplikacji Mac Finder, dzięki czemu umożliwia bardzo łatwe tworzenie kopii zapasowych plików i udostępnianie ich między urządzeniami.

Apple oferuje również w ramach tej usługi dostęp do internetowych wersji aplikacji zwiększających produktywność, takich jak Pages i Numbers.

Z kolei aplikacja Zdjęcia jest dostępna na wszystkich urządzeniach Apple, a także bezpośrednio przez przeglądarkę. Umożliwia ona szybki dostęp, organizowanie, pobieranie i udostępnianie fotografii przy wykorzystaniu jednego z najbardziej nowoczesnych i wygodnych w użyciu spośród dostępnych interfejsów.

Po zarejestrowaniu się w serwisie otrzymasz konto o pojemności 5 GB za darmo. Pakiety płatne zaczynają się już od 3,99 zł za 50 GB, podczas gdy 200 GB kosztuje 11,99 zł miesięcznie, a 2 TB – 39,99 zł.

ZALETY Najlepszy wybór dla użytkowników sprzętu firmy Apple; konkurencyjne ceny

WADY Brak integracji z urządzeniami działającymi pod kontrolą systemu Windows lub Android

Werdykt ★★★★☆

Dropbox

od 9,99 euro za miesiąc

www.dropbox.com/pl/

Dropbox jest od lat jednym z najlepszych serwisów do przechowywania danych w chmurze. Za darmo możesz założyć konto Basic o dość ograniczonej pojemności 2 GB, więc z pewnością szybko rozszerzysz je do wersji Plus o pojemności 2 TB za 9,99 euro miesięcznie, jednak taka cena obowiązuje tylko po uiszczeniu opłaty z góry za cały rok w kwocie 119,88 euro. W ramach płatnego konta otrzymujesz również takie dodatki jak łatwe wysyłanie plików i możliwość odzyskania ich nawet 30 dni po skasowaniu. Dostępne jest również konto Professional o pojemności 3 TB, ale nie oferuje ono niczego dodatkowego dla fotografa.

Prosty interfejs Dropboksa umożliwia przeciąganie i upuszczanie plików, które chcesz przechowywać online, do folderu Dropboksa znajdującego się na Twoim komputerze. Są one automatycznie zapisywane w chmurze, odwzorowując zawartość folderu na dysku twardym urządzenia. Jeśli skasujesz zdjęcie z komputera, możesz zdecydować, czy ma ono zostać zachowane, czy usunięte z chmury. Równie łatwe jest też korzystanie z aplikacji mobilnej przeznaczonej dla urządzeń z systemem operacyjnym iOS lub Android.

ZALETY Rozbudowane możliwości organizacji plików i folderów

WADY Plan 2 TB kosztuje więcej niż równoważne plany w serwisach iDrive i iCloud

Werdykt ★★★★☆

Google One

od 8,99 zł za miesiąc

one.google.com

Google One umożliwia przechowywanie dowolnego typu plików i ma elastyczną tabelę opłat w zależności od potrzebnych usług i przestrzeni dyskowej. Za darmo otrzymujesz aż 15 GB pamięci dyskowej. 100 GB kosztuje obecnie 8,99 zł miesięcznie, 200 GB – 13,99 zł miesięcznie, a 2 TB – 46,99 miesięcznie. Dostępne są także konta o pojemności 10, 20 i 30 TB opcji, ale są one bardzo drogie. Dodatkową zaletą jest to, że podobnie jak w przypadku serwisów firmowanych przez Apple i Microsoft, One to nie tylko pamięć masowa, lecz także usługa zintegrowana z chmurowymi, biurowymi aplikacjami Google, które z powodzeniem mogą konkurować z programami Microsoftu, takimi jak Word, Excel i PowerPoint.

Otrzymujesz również możliwość korzystania z aplikacji Google o nazwie Zdjęcia. Służy ona do przechowywania i porządkowania cyfrowych fotografii. Gwarantuje przy tym nieograniczoną ilość miejsca na zdjęcia o rozdzielczości nieprzekraczającej 16 Mp. Algorytmy rozpoznawania obrazów Google automatycznie skanują przesłane obrazy i kategoryzują je według rodzajów tematu, aby ułatwić wyszukiwanie.

ZALETY Atrakcyjne abonamenty miesięczny i roczny; bogactwo dodatkowych funkcji

WADY Lepsze rozwiązanie dla użytkowników urządzeń z Androidam niż iOS

Werdykt ★★★★★

PIĘĆ RZECZY, NA KTÓRE WARTO ZWRÓCIĆ UWAGĘ...

1. W praktyce do długoterminowego przechowywania swojego archiwum potrzebujesz co najmniej 100 GB.
2. Z pamięci w chmurze można również korzystać za pośrednictwem programów komputerowych.
3. Większość serwisów oferuje funkcję automatycznego przesyłania kopii zapasowych zdjęć z komputera do chmury.
4. Z reguły ceny abonamentu miesięcznego są atrakcyjne, ale tylko wówczas, gdy usługa zostanie opłacona z góry na rok.
5. Apple, Google i Microsoft dodają w pakiecie internetowe aplikacje biurowe i oprogramowania do katalogowania zdjęć.

iDrive

od 52,12 dol. rocznie

www.idrive.com

To szybko działające i łatwe w użyciu rozwiązanie do przechowywania danych w chmurze zapewnia ciągłą synchronizację plików i to nawet tych, które znajdują się na dyskach sieciowych. Dostępnych jest 5 GB bezpłatnej przestrzeni dyskowej, zaś roczna opłata w wysokości 52,12 USD pozwala korzystać z 2 TB pamięci, natomiast za 74,62 USD można powiększyć ją do 5 TB.

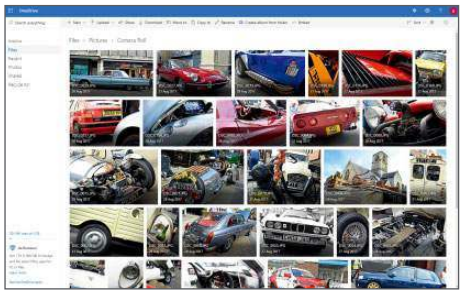
Interfejs dostępny poprzez przeglądarkę internetową pozwala na udostępnianie plików przez e-mail, Facebooka i Twittera. Przezorni lub lubiący klikać bez zastanowienia użytkownicy mogą czuć się bezpieczni, ponieważ pliki skasowane z komputera nie są automatycznie usuwane z chmury, więc istnieje mniejsze ryzyko przypadkowej utraty czegoś naprawdę ważnego. Przechowywanych jest do 30 starszych wersji wszystkich plików skopiowanych na konto.

W przypadku archiwizacji zdjęć dostępna jest dobrze działająca funkcja rozpoznawania twarzy, a także synchronizacja na wszystkich podłączonych do serwisu urządzeniach. iDrive oferuje także usługę Express, polegającą na wysyłce fizycznego nośnika w przypadku utraty wszystkich danych.

ZALETY Obsługa dysków wewnętrznych, zewnętrznych i NAS; atrakcyjna cena za 5 TB

WADY Za dodatkowe miejsce trzeba zapłacić za rok z góry; brak tańszych planów poniżej 2 TB

Werdykt ★★★★★

Microsoft OneDrive

od 7,99 zł za miesiąc

www.onedrivelive.com

Usługa OneDrive jest bardzo mocno zintegrowana z systemem Windows 10. Można uzyskać do niej dostęp z poziomu systemu operacyjnego, podobnie jak do fizycznego dysku twardego lub dysku SSD. Istnieje również aplikacja macOS, która pozwala korzystać z chmury w podobny sposób na komputerach Mac, choć z oczywistych powodów nie jest tak wygodna w użyciu jak iCloud. Z usługi OneDrive można również korzystać na urządzeniach mobilnych z systemami iOS i Android.

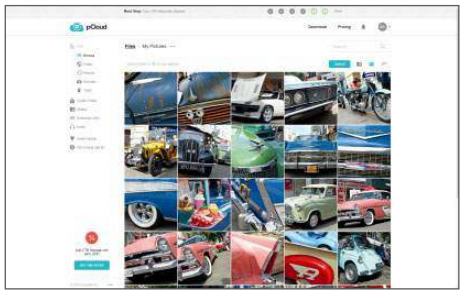
Narzędzia chmury OneDrive do archiwizacji zdjęć wspierają w szerokim zakresie pliki RAW, a także umożliwiają automatyczne rozpoznawanie zawartości obrazów i oznaczanie ich, co ułatwia wyszukiwanie zdjęć po gatunku lub temacie.

OneDrive oferuje 5 GB przestrzeni dyskowej za darmo, zaś 100 GB w bardzo przystępnej cenie 7,99 zł miesięcznie. Z kolei za 299,99 zł można wykupić roczną subskrypcję abonamentu Office 365 Personal, który daje 1 TB przestrzeni dyskowej, wraz z przydatną usługą odzyskiwania plików oraz dostępem do internetowych wersji programów Microsoft Word, Excel i PowerPoint.

ZALETY Dobra integracja z systemem Windows 10; przydatne aplikacje internetowe Microsoft Office

WADY Nie może konkurować z usługami iCloud dla urządzeń Apple; brak oferty powyżej 1 TB

Werdykt ★★★★☆

pCloud

od 47,88 euro za rok

www.pcloud.com

Jako stosunkowo nowy gracz na rynku pCloud stara się przekonać do siebie klientów, oferując jednorazową opłatę za dożywotnie konto. Jeśli możesz sobie pozwolić na wydatek rzędu 350 euro, zyskasz 2 TB pamięci w chmurze na całe życie, a także inne korzyści, takie jak 2-terabajtową prędkość transferu ułatwiającą udostępnianie zdjęć i filmów (przepustowość wygrywania danych nie jest w żaden sposób ograniczana). Alternatywnie, za 175 euro można kupić dożywotnio 500 GB przestrzeni dyskowej z takimi samymi parametrami dotyczącymi strumieniowego pobierania i przesyłania danych. pCloud oferuje również roczne abonamenty dla tych samych pojemności pamięci 500 GB/2 TB w cenie wynoszącej odpowiednio 47,88 euro i 95,88 euro, co daje 3,99 euro i 7,99 euro miesięcznie.

Usługa pozwala uzyskać dostęp do swoich plików z komputera PC, Mac, urządzeń mobilnych lub Internetu, zaś pamięć pCloud jest widoczna jako dysk lokalny na komputerze PC lub Mac. Co więcej, za dodatkowe 3,99 euro miesięcznie możesz rozszerzyć konto do wersji pCloud Crypto, aby każdy plik w chmurze mógł być szyfrowany i chroniony hasłem.

ZALETY Doskonała integracja z komputerami i urządzeniami mobilnymi; dożywotnia subskrypcja

WADY Brak planów abonamentowych z miesięczną opcją płatności; duży koszt opcji 2 TB

Werdykt ★★★★½

Nikon D780

10 999 zł

www.nikon.pl

Czy D780 powtórzy sukces swojego poprzednika? I czy warto dziś jeszcze inwestować w system oparty na lustrze? Oto nasze pierwsze wnioski!

Pełny test na **www.fotopolis.pl**

Specyfikacja

Matryca: 24,5 Mp, 35,9 x 23,9 mm, FX, CMOS, 3:2
Procesor: Expeed 6
Pamięć: 2x SD
Tryb filmowy: 4K UHD 30p, Full HD 120p
Zakres ISO: 160–12 800 (80–51 200)
Autofokus: Advanced Multi-CAM 3500 II, 51 pól (15 krzyżowych); Live View: hybrydowy, 273 pola
Tryb seryjny: 7 kl./s
Wizjer: pentapryzmatyczny, 0,7x, 21 mm
Ekran: odchylany, dotykowy, 3,2", 2,36 Mp
Migawka: 60 s – 1/8000 s, Bulb
Waga: 755 g
Wymiary: 143,5 x 115,5 x 76 mm
Zasilanie: akumulator litowo-jonowy EN-EL15a (1900 mAh)

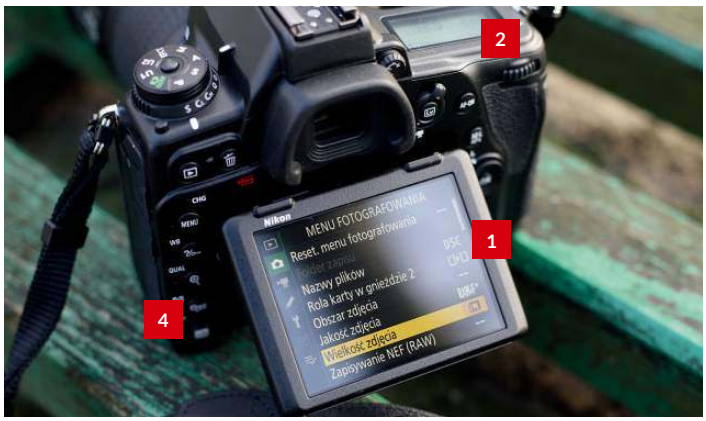
Wielu było przekonanych, że Nikon w pełni skupi się już na rozwijaniu bezlusterkowego systemu Z, a uniwersalny model Z6 wypełni lukę pozostawioną po modelu D750. Następca ujrzał jednak światło dzienne a wielu fanów systemu zastanawia się, czy będzie on równie atrakcyjnym kąskiem co poprzednik. W końcu minęły aż cztery lata, i choć nowy model ma do zaoferowania sporo nowości, to pod wieloma względami nie imponuje już tak jak jego poprzednik w pierwszej połowie ostatniej dekady. Nikon D780 wpadł na krótko w nasze ręce zaraz po swojej oficjalnej premierze. Oto co już dziś możemy powiedzieć o tym uniwersalnym korpusie.

Budowa

Z zewnątrz model D780 praktycznie nie różni się od starego, dobrego Nikona D750. Nowy przycisk AF-On i lepiej rozplanowany przyciski „i" oraz przełącznik trybu Live View – to główne zmiany ergonomiczne aparatu. Istotną zmianą jest wprowadzenie przycisku ISO, ale jednocześnie znika przycisk pomiaru światła.

Co więcej, aparat pozbawiono wbudowanej lampy błyskowej oraz styków umożliwiających podłączenie pionowego gripa. Na otarcie łez otrzymujemy jednak ładowanie za pomocą USB i znacznie lepiej zoptymalizowany pobór mocy, co pozwoli nam wykonać nawet dwa razy więcej zdjęć. Otrzymujemy też moduły łączności Wi-Fi i Bluetooth.

1

Odchylany wyświetlacz ma teraz większą rozdzielczość i jest czuły na dotyk.

2

Zyskujemy przycisk ISO, ale kosztem przycisku zmiany trybu pomiaru światła.

3

Ergonomia uchwytu jest świetna, ale budowa dolnej ścianki sugeruje, że na pionowy grip raczej nie ma co liczyć.

4

Nowy akumulator EN-EL15b to ten sam format i pojemność, ale tym razem z możliwością ładowania przez USB.

Jakość obrazu na wysokich czułościach wydaje się lepsza od poprzednika.

Odchylany, 3,2-calowy ekran może pochwalić się teraz dwa razy większą rozdzielczością (2,36 Mp), a na dodatek jest czuły na dotyk, który działa bardzo sprawnie i pozwala także na obsługę menu głównego. Otrzymujemy więc funkcjonalność dorównującą najlepszym modelom na rynku. Nic nie zmieniło się natomiast w kwestii wizjera optycznego.

Fotografowanie

Choć w stosunku do poprzednika nie odnotujemy wzrostu rozdzielczości zdjęć, to nowa architektura matrycy ma poprawić dynamikę i pracę na wyższych czułościach. Aparatem mieliśmy już okazję zrobić pierwsze zdjęcia i wygląda na to, że nieco usprawniony został silnik JPEG. Na pierwszy rzut oka zdjęcia prezentują się naprawdę ładnie, a przy odszumianiu sprowadzonym do minimum cyfrowe ziarno zaczyna dawać się we znaki dopiero przy ISO 12 800.

Niewiele zmieniło się też w kwestii trybu seryjnego, otrzymujemy za to nową, szybszą migawkę, dzięki której będziemy mogli teraz fotografować z czasami do 1/8000 s.

51-polowy autofokus to ten sam układ co u poprzednika, ale tym razem wspierany czujnikiem o dwukrotnie większej rozdzielczości (180 000 px) i usprawnionymi algorytmami śledzenia. W praktyce aparat wypada jednak dość przeciętnie. Niekiedy ostrzy szybko i celnie nawet nocą, innym razem wymaga kilkukrotnego dociśnięcia spustu, by sfotografować dobrze oświetlony obiekt. Być może była to kwestia wczesnego firmware'u (choć aparat wskazywał oprogramowanie w wersji 1.0) albo najzwyczajniej w świecie jedynie 15 punktów krzyżowych (i to nie podwójnie krzyżowych) – to za mało, by godnie konkurować z nowymi lustrzankami. Pamiętajmy, że doskonalszy układ oferuje chociażby pokazany przed 8 laty Canon 5D Mark III.

Live View i filmowanie

Na szczęście wszystko zaczyna prezentować się dużo lepiej po przełączeniu się w tryb Live View, w którym aparat dzieli doskonałą część możliwości z bezlusterkowym modelem Z6.

Otrzymujemy więc wsparcie hybrydowego systemu AF z 273 punktami detekcji fazy i kontrastu, pokrywającymi 90% kadru, oraz dużą skuteczność pomiaru (od -6 EV) i zaawansowane tryby śledzenia (m.in. śledzenie twarzy i oka). Ostrzenie w tym trybie nie jest być może tak błyskawiczne jak w przypadku bezlusterkowców Canona, ale w pełni użyteczne.

Tryb filmowy powinien zadowolić większość osób nastawionych na tworzenie jakościowych materiałów. Tak jak Z6 oferuje bowiem jedną z najlepszych specyfikacji na rynku. Nagrywa filmy 4K z prędkością 30 kl./s (bez cropa) lub Full HD do 120 kl./s. Do tego otrzymujemy wsparcie 10-bitowego formatu N-Log oraz możliwość rejestracji materiałów HDR w formacie HLG. To wszystko przy wsparciu portu mikrofonu i słuchawek, opcji pomocniczych typu focus peaking i możliwości manualnej kontroli ustawień. To powinno wystarczyć, by przy pomocy aparatu realizować nawet nieco bardziej wymagające produkcje.

Podsumowanie

O Nikonie D780 trudno mówić w kategoriach rewolucji. To raczej rozwinięcie bardzo udanej konstrukcji sprzed lat. Ogólnie rzecz biorąc, to aparat o bardzo dobrze wyważonych możliwościach, który powinien z powodzeniem sprostać oczekiwaniom większości osób poszukujących nowoczesnej i uniwersalnej pełnoklatkowej lustrzanki. Wspomniane potknięcia nie przekreślają aparatu pod względem praktycznym, a do zakupu zachęca również całkiem atrakcyjna cena.

Maciej Luśtyk

Ministatywy

Potrzebujesz naprawdę kompaktowego wsparcia? Przyjrzyj się wybranym przez nas statywom stołowym

Benro BK10

66 zł

www.benroeu.com

Niezwykle lekki i łatwy do przenoszenia ministatyw Benro BK10 waży tylko 300 g i po złożeniu ma zaledwie 19 cm długości; jednak dzięki składającej się z siedmiu sekcji kolumnie centralnej podstawę służącą do zamocowania aparatu można umieść na wysokości 91 cm.

Oczywiście, używając BK10 jako statywu, z uwagi na połączenie jego krótkich nóg i górującej nad nimi kolumny centralnej, należy pamiętać, by nie mocować zbyt ciężkiego zestawu fotograficznego, tym bardziej, że podawana przez producenta informacja o maksymalnym udźwigu na poziomie 1 kg wydaje się deklaracją nazbyt optymistyczną. W rzeczywistości bezpiecznie można używać go z kamerką sportową, aparatem kompaktowym lub smartfonem.

W zestawie z Benro znajduje się mocowanie typu GoPro, a także prosty uchwyt do telefonu, oba przykręca się do małej plastikowej głowicy. Co więcej, w komplecie otrzymujesz również pilot Bluetooth, którego, gdy nie jest używany, można przypiąć do jednej z nóg statywu. Ten gadżet po sparowaniu ze smartfonem działa bezbłędnie jako zdalny wyzwalacz migawki.

ZALETY Uniwersalna konstrukcja; poręczny zdalny wyzwalacz migawki w komplecie

WADY BK10 nadaje się tylko do stabilizowania małych i lekkich urządzeń

Werdykt ★★★★☆

Gitzo Mini Traveler

795 zł

www.gitzo.com

Wykorzystuje elementy wykonane w samej technologii Carbon eXact, co pełnowymiarowe karbonowe trójnogi Gitzo, a zwieńczony został równie dobrze zaprojektowaną aluminiową głowicą kulową, zapewniając udźwig na poziomie 3 kg. Mini Traveler jest solidny jak skała, nawet gdy jego nogi zostaną rozłożone na pełną szerokość. Pociągnięcie nóg w dół pozwala z kolei ustawić je pod jednym z dwóch dostępnych kątów.

Jeśli potrzebujesz podeprzeć cięższy zestaw fotograficzny, to same nogi mogą przyjąć kolosalne obciążenie rzędu 25 kg: po prostu zdejmij głowicę za pomocą dołączonego do zestawu klucza torx, a znajdujący się w komplecie adapter pozwoli Ci zamocować solidniejszą głowicę, abyś mógł wykorzystać maksymalną nośność trójnogu.

Równie imponujące jest to, że statyw i dołączona do niego głowica ważą łącznie zaledwie 265 g, co czyni ten zestaw jednym z najlżejszych ministatywów dostępnych na rynku. Mini Traveler jest oferowany w dwóch wersjach kolorystycznych: czarnej lub nazywanej przez Gitzo „Noir Decor".

ZALETY Bezkompromisowa jakość wykonania; niezwykle sztywny; doskonała głowica kulowa

WADY Maksymalna wysokość wynosi tylko 17 cm; drogi w porównaniu z resztą rywali

Werdykt ★★★★☆

Joby GorillaPod Rig

610 zł

www.joby.com

Statywy GorillaPod dostępne są w wielu rozmiarach, ale my wybraliśmy flagowy zestaw GorillaPod Rig. Jest przeznaczony nie tylko do podtrzymywania aparatu: umieszczone po obu stronach „ramiona" pozwalają zamocować na nich różne akcesoria: lampy diodowe, mikrofon, mały zewnętrzny monitor wideo, a nawet telefon (za pomocą opcjonalnego uchwytu). Model ten sprawdza się najlepiej w przypadku nagrywania zbliżeń wideo, ale może być również użyteczny w przypadku wykonywania zdjęć makro, jeśli umieścisz lampy po obu stronach aparatu. A może nim być nawet pełnoklatkowa lustrzanka, bowiem nośność tego zestawu wynosi 5 kg.

Użytkownik otrzymuje w komplecie wysokiej jakości głowicę kulową umożliwiającą wygodne panoramowanie. Z kolei karbowane pokrętła pozwalają bardzo pewnie ją zablokować.

Nogi należą do najdłuższych spośród wszystkich modeli GorillaPod i mierzą ok. 27 cm. Umożliwia to owijanie ich wokół różnych przedmiotów, więc model Rig może być używany nie tylko jako statyw stołowy, a Joby dołącza do niego również pasek, który pozwala przywiązać cały zestaw do większych obiektów.

ZALETY Uniwersalny; świetna jakość; można go przyczepić do różnych przedmiotów

WADY Zbyt złożona konstrukcja do wykonywania prostych zdjęć; zniechęcająca cena; długi i ciężki

Werdykt ★★★★☆

PIĘĆ RZECZY, NA KTÓRE WARTO ZWRÓCIĆ UWAGĘ...

1. Rzeczą ograniczającą znacznie funkcjonalność ministatywu jest często miniaturowa głowica kulowa.
2. Statyw z nogami ustawianymi pod różnymi kątami lub pozwalającymi się wydłużyć daje więcej możliwości.
3. Dobrej jakości ministatyw o nośności rzędu 5 kg pozwala zamocować na nim nawet lustrzankę cyfrową z teleobiektywem.
4. GorillaPod firmy Joby udowadnia, że mini statyw nie musi być używany jedynie do fotografii stolikowej.
5. Miłymi dodatkami są dołączone do kompletu mocowania pasujące do kamerki GoPro lub uchwyt do smartfona.

Digital Camera NAJLEPSZY W TEŚCIE

Manfrotto Pixi Evo

130 zł

www.manfrotto.com/pl-pl/

Ministatywy Pixi firmy Manfrotto są obecne na rynku już od kilku lat, ale wersja Evo za sprawą złożonych z dwóch sekcji wydłużanych nóg stanowi wyraźne ulepszenie tej konstrukcji. Do tego można je wydłużać korzystając z 6-stopniowego systemu blokującego przy użyciu przycisku zwalniającego umieszczonego na każdej nodze. Po rozciągnięciu ich na maksymalną długość stają się jednak nieco chwiejne, gdy zamocujesz na statywie cięższą lustrzankę, ale nośność określona przez Manfrotto na poziomie 2,5 kg wydaje się deklaracją rozsądną. Z kolei po maksymalnym ich skróceniu Evo będzie dużo bardziej stabilny, chociaż wysokość zmniejszy się z 19 do 15,5 cm. Alternatywnie, jeśli chcesz bardziej obniżyć pozycję aparatu, to nogi można rozstawić pod jeszcze szerszym kątem za pomocą prostego, ale skutecznie działającego przełącznika znajdującego się z boku głowicy kulowej. Pozwala to umieścić głowicę na wysokości ok. 10 cm powyżej powierzchni podłoża.

Sama głowica, jak na ministatyw, ma bardzo użyteczną wielkość i pewnie się blokuje. Można ją również ustawić pod kątem 90 stopni, aby móc robić zdjęcia w orientacji pionowe.

ZALETY Lekki; przydatna możliwość precyzyjnego wydłużania nóg; solidna głowica kulowa

WADY Wydłuża się tylko nieznacznie; niezbyt sztywny po rozsunięciu nóg na pełną długość

Werdykt ★★★★½

Sirui 3T-35K

300 zł

www.sirui.com

Podstawowy statyw Sirui wyróżnia się niemal całkowicie metalową konstrukcją. Z pewnością sprawia wrażenie produktu z klasy premium, zwłaszcza w porównaniu z większą liczbą tańszych rywali. Udźwig wynosi ok. 4 kg, a my stwierdziliśmy, że 3K-35T z łatwością stabilnie utrzyma pełnoklatkową lustrzankę cyfrową z zoomem 24–70 mm. Tak duża wytrzymałość ma jednak wpływ na wagę: 3K-35T waży 430 g – jest zauważalnie cięższy od 260-gramowego modelu Pixi Evo.

Nogi w pozycji spoczynkowej umieszczone są wzdłuż kolumny centralnej. Umożliwia regulowanie wysokości, na jakiej umieszczony jest aparat w zakresie od 25,5 cm do 34 cm. Kolumnę centralną można też całkowicie usunąć (niestety kluczem imbusowym) i zamocować głowicę bezpośrednio na samych nogach. Dołączona do zestawu starannie wykonana aluminiowa głowica ma rozsądny rozmiar. Ma również oddzielne pokrętło do regulowania kąta położenia korpusu w poziomie, chociaż ma to ograniczone zastosowanie, ponieważ brakuje osobnego niezależnego pokrętła pozwalającego na przykład na obracanie aparatem i panoramowanie.

ZALETY Doskonała jakość wykonania i spory udźwig; duża głowica; kompaktowy po złożeniu

WADY Może powinien być tańszy, ale dostajesz to, za co płacisz – produkt najwyższej jakości

Werdykt ★★★★½

Velbon EX-Macro

85 zł

www.velbon-statywy.pl

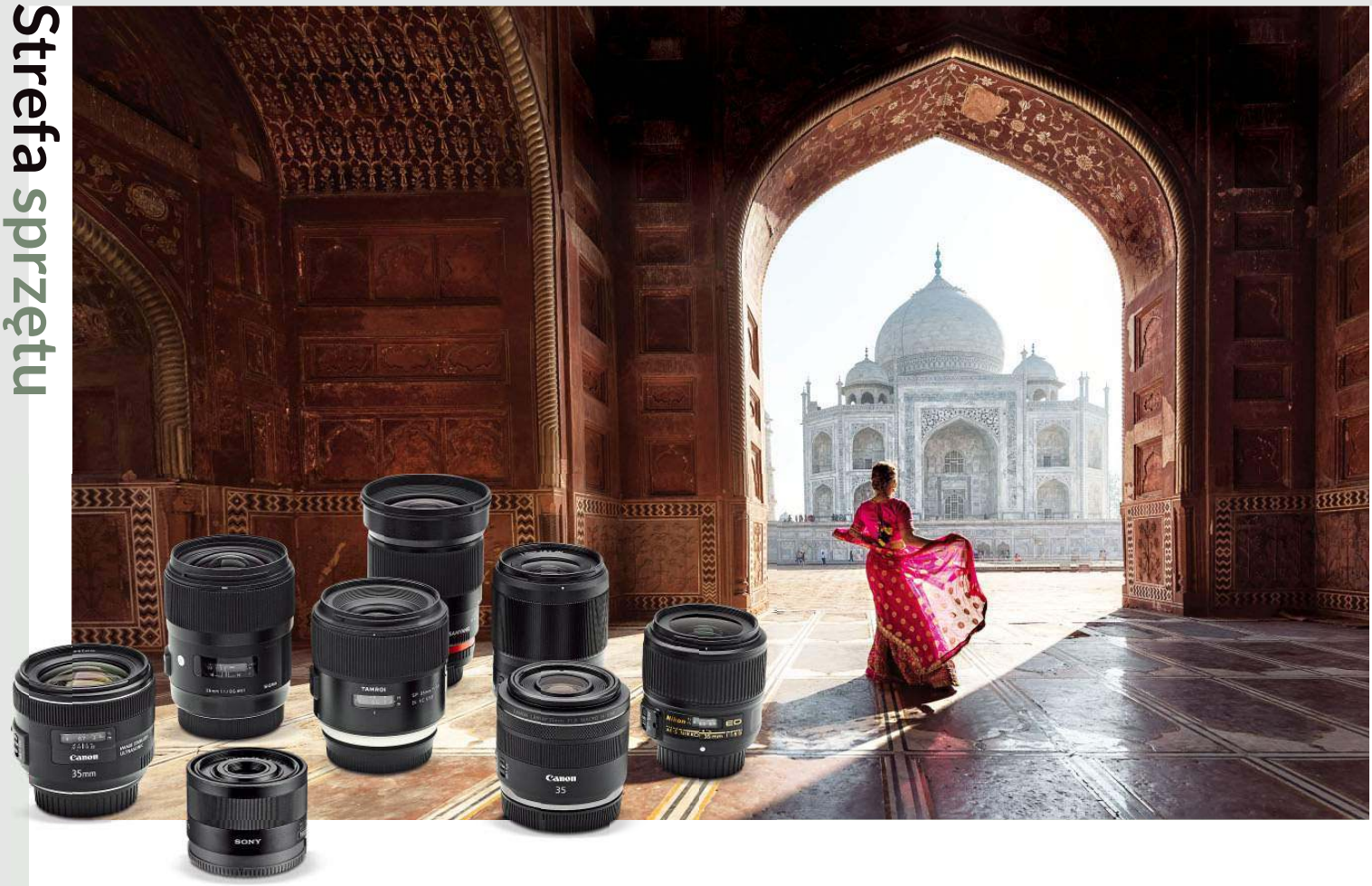
W porównaniu z innymi statywami stołowymi EX-Macro wydaje się nieco przyduży, mierzy 28 cm i do przenoszenia wymaga kieszeni w torbie fotograficznej o szerokości 9 cm. Do tego waży wcale niemało, bo aż 560 g, ale ma konstrukcję bardziej zbliżoną do pełnowymiarowego statywu niż typowego trójnogu stołowego. Nogi mają trzy sekcje i blokuje się je przy użyciu konwencjonalnych zacisków z dźwignią, zaś wysokość kolumny centralnej można regulować w zakresie 6 cm. Maksymalna wysokość, z jakiej można fotografować, to dość uniwersalna wartość wynosząca 56 cm, zaś same nogi można obciążyć sprzętem o wadze do 2,5 kg, chociaż Velbon jako wartość zalecaną i bezpieczniejszą podaje 1,5 kg.

To zaskakująco mały udźwig, który wynika z tandetnej plastikowej konstrukcji. Trójosiowa głowica umożliwiająca panoramowanie i pochylanie aparatu jest bardzo prosta, zaś malutka plastikowa szybkozłączka sprawia, że cięższa lustrzanka cyfrowa kołysze się na boki. Głowica jest zdecydowanie najsłabszym elementem tej konstrukcji – niestety jest niewymienna.

ZALETY Dobrze nadaje się do stabilizowania małych i lekkich aparatów; atrakcyjna cena

WADY Nieporęczny po złożeniu; kiepska, plastikowa głowica sprawia, że cała konstrukcja się chwieje

Werdykt ★★★½

Obiektywy 35 mm, idealne do „streeta”

Oto kompaktowe i niedrogie obiektywy do fotografii ulicznej

Klasyczne zdjęcia uliczne przedstawiają zazwyczaj ludzi na tle miejskiego otoczenia oddających się codziennym czynnościom, którzy nie mają świadomości, że są fotografowani. Obiektywy stałoogniskowe 35 mm od dawna są niezwykle chętnie wybierane przez użytkowników korpusów pełnoklatkowych. Zapewniają bowiem wygodny do pracy kąt widzenia i naturalną perspektywę, nie zabierając przy tym czasu na szukanie najlepszego kadru za pomocą zoomu.

Jeśli chodzi o tego typu optykę, to tradycyjnie dużą popularnością cieszyły się modele manualne, ponieważ pozwalają one wcześniej ustawić odległość ostrzenia i szybko rejestrować zdjęcia, bez obawy o opóźnienie, jakie może wprowadzić wolno działający układ autofokusa. Jednak współczesne aparaty mogą automatycznie ustawiać ostrość z taką prędkością i niezawodnością, że ręczne ogniskowanie jest raczej opcją dla tradycjonalistów niż koniecznością. Przyjrzyjmy się zatem najlepszym obiektywom do fotografii ulicznej, jakie można znaleźć na rynku.

Lista przetestowanych modeli

1	**Canon** EF 35 mm f/2 IS USM	2189 zł
2	**Canon** RF 35 mm f/1,8 IS Macro STM	2100 zł
3	**Nikkor** AF-S 35 mm f/1,8G ED	2150 zł
4	**Nikkor** Z 35 mm f/1,8 S	3200 zł
5	**Samyang** 35 mm f/1,4 AS UMC	2200 zł
6	**Sigma** 35 mm f/1,4 DG HSM | A	3200 zł
7	**Sony** FE 35 mm f/2,8 ZA Carl Zeiss Sonnar T*	3200 zł
8	**Tamron** SP 35 mm f/1,8 Di VC USD	2800 zł

Anatomia obiektywu

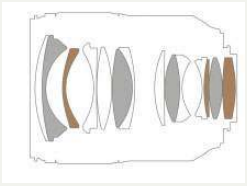
Czego powinniśmy oczekiwać od dobrej klasy obiektywu 35 mm? Podpowiadamy na przykładzie najnowszego **Tamrona SP 35 mm f/1,4 Di USD**

Ochrona
Uszczelnione body to nie wszystko - zwróć uwagę, czy równie odporny na warunki atmosferyczne jest Twój obiektyw. W tym modelu oprócz uszczelnień zastosowano powłoki hydrofobowe które chronią przed zabrudzeniami i ułatwiają czyszczenie soczewek.

Ogniskowa i jasność
Długość ogniskowej 35 mm pozwala bardzo naturalnie oddać scenę. To dlatego właśnie tak chętnie wybierana jest przez fotografów ulicznych. Duża jasność f/1,4 pozwoli z kolei uzyskać przyjemną plastykę i dobrą jakość w słabym świetle.

Optyka
Od stałki należy oczekiwać najwyższej jakości. Soczewki asferyczne oraz niskodyspersyjne LD i XLD zapewniają korekcję wad optycznych oraz ostrość od brzegu do brzegu. W tym modelu wspomagane są przez specjalne powłoki BBAR-G2, które zwiększają transmisję światła i zapobiegają odblaskom.

Autofokus
Fotograf uliczny musi reagować błyskawicznie, dlatego skuteczny i cichy autofokus w obiektywie to podstawa. System USD Tamrona, oparty na silniku ultradźwiękowym jest idealny do szybkiego i dynamicznego ustawiania ostrości bez względu na to do jakiego korpusu zostanie podpięty. Umożliwia też ręczne doostrzanie.

Minimalna odległość
Aby „wejść w akcję" i uchwycić naprawdę intymne ujęcia, obiektyw powinien móc ustawiać ostrość z jak najmniejszej odległości. W tym modelu wynosi ona zazwyczaj ok. 30 cm, ale w Tamronie SP 35 mm f/1,8 prezentowanym w tym teście już tylko 20 cm!

Stabilizacja obrazu
W krótkich stałkach to rzadkość. W przypadku tego modelu producent postawił na jasność, ale na kolejnych stronach prezentujemy nieco ciemniejszy, ale stabilizowany (3 EV) model Tamron SP 35 mm f/1,8 Di VC USD. Dzięki temu może być też zauważalnie mniejszy.

Ważna zaleta - regulacja obiektywu w domu
Opcjonalna konsola TAP-in pozwala przy pomocy portu USB połączyć obiektyw firmy Tamron z komputerem i w ten sposób aktualizować oprogramowanie sprzętowe obiektywu, personalizować pozycję autofokusa i regulować konfigurację mechaniczną oraz preferencje dotyczące obsługi, np. funkcje przycisków.

Canon EF 35 mm f/2 IS USM

2189 zł

Digital Camera NAJLEPSZY DLA CANON

Idealny do lustrzanek Canona

Rodzaj mocowania Canon EF

Obiektyw Canon EF 40 mm f/2,8 jest wyjątkowo mały, ale ma ogniskową odrobinę dłuższą, z kolei model EF 35 mm f/1,4L II USM jest ogromny i bardzo drogi.

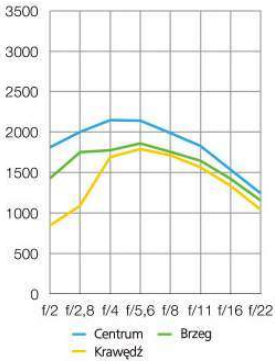
Dlatego Canon 35 mm f/2 IS USM wydaje się idealnym kompromisem. Jest kompaktowy i lekki, ale ma dość duży maksymalny otwór przysłony, ultradźwiękowy autofokus i stabilizację obrazu o skuteczności 4 EV. Jakość wykonania jest bardzo dobra, niemniej tubus nie jest uszczelniony. Pierścień ręcznego ustawiania ostrości działa płynnie i umożliwia precyzyjne ostrzenie.

Ocena

Możliwości tego obiektywu są naprawdę imponujące, a to za sprawą niezwykle cichego autofokusa, skutecznej stabilizacji i doskonałej jakości rejestrowanego za jego pomocą obrazu. Zdjęciom nie brakuje ani ostrości, ani kontrastu, nawet podczas fotografowania z maksymalnie otwartą przysłoną.

Ostrość

W centrum kadru nie ma wielkiej różnicy pomiędzy tym modelem i Canonem RF.

Aberracja

f/2,8 0,75 f/16 0,75

Jest bardzo dobrze kontrolowana.

Dystorsja -1,28

Wprowadza nieznacznie silniejsze zniekształcenie niż modele Sigmy i Tamrona.

Werdykt redakcji

To wspaniały obiektyw do fotografii ulicznej dla użytkowników pełnoklatkowych lustrzanek Canona. Nie jest tak dobry jak Sigma f /1,4, ale stabilizacja obrazu stanowi dużą zaletę.

4,5 ★★★★½ Znakomity

Canon RF 35 mm f/1,8 IS Macro STM

2100 zł

Digital Camera NAJLEPSZY DLA CANON

Gdy używasz bezlusterkowca EOS R

Rodzaj mocowania Canon RF

Ten model ma idealnie kompaktowe rozmiary do fotografii ulicznej. W rzeczywistości jest mniejszy i lżejszy niż EF 35 mm f/2, pomimo większego maksymalnego otworu względnego.

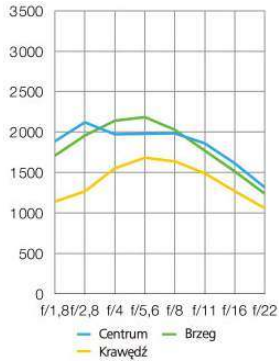
Jak zwykle w przypadku obiektywów z systemem autofokusa napędzanym silnikiem krokowym, nie ma on na tubusie skali odległości ogniskowania ani oznaczeń zakresu głębi ostrości, z których fotografowie uliczni lubią korzystać w celu określenia strefy ostrości, w jakiej mogą robić zdjęcia.

Ocena

Zarówno autofokus, jak i ręczne ustawianie ostrości działają doskonale, gdy korzystasz z elektronicznego wizjera lub obracanego tylnego ekranu aparatów EOS z serii R. Jakość rejestrowanego obrazu jest znakomita, a fotografowanie z ręki ułatwia skuteczny w zakresie do pięciu stopni przysłony hybrydowy system stabilizacji obrazu.

Ostrość

Perfekcyjna ostrość jest porównywalna z obiektywem Nikon Z poza centrum kadru.

Aberracja

f/2,8 1,28 f/16 1,43

Przebarwienia kontrastowych krawędzi są minimalne.

Dystorsja -1,35

Widoczne jest delikatne zniekształcenie beczkowate, ale łatwo je skorygować.

Werdykt redakcji

Idealnie dopasowany do bezlusterkowców EOS R i RP. Pięciostopniowy stabilizator, tryb makro 0,5x i konfigurowalny pierścień kontrolny to dodatkowe zalety.

5,0 ★★★★★ Najlepszy produkt w swojej klasie

Nikkor AF-S 35 mm f/1,8G ED

2150 zł

Wart dużo więcej

Rodzaj mocowania Nikon FX

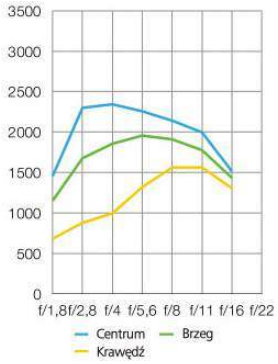
W porównaniu z modelem Z 35 mm to szkło z mocowaniem F jest mniejsze, lżejsze i znacznie tańsze mimo takiej samej jasności f/1,8. AF napędzany silnikiem ultradźwiękowym typu pierścieniowego jest szybki i cichy, a także umożliwia ręczne doostrzanie. Na tubusie znajdziemy skalę odległości ogniskowania, ale ma ona ograniczoną funkcjonalność w przypadku ręcznego ustawiania ostrości, ponieważ nie ma żadnych oznaczeń między 0,7 m a nieskończonością.

Ocena

Ostrość w przeważającej części kadru jest bardzo dobra, kontrast doskonały nawet podczas fotografowania z maksymalnie otwartą przysłoną, a powłoki zapewniają przyzwoitą odporność na powstawanie efektów ducha i flary. Jednak siedmiolistkowa przysłona nie jest zbyt dobrze zaokrąglona, a podczas fotografowania z użyciem maksymalnego otworu względnego zauważalne jest winietowanie.

Ostrość

Ostrość obrazu jest doskonała w centrum, ale szczegółowość zdjęć spada w narożnikach.

Aberracja

f/2,8 0,99 f/16 0,99

Aberracja chromatyczna jest niemal niezauważalna.

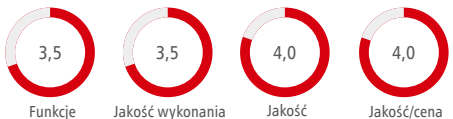
Dystorsja -1,34

Wielkość zniekształcenia beczkowatego jest dość przeciętna.

Werdykt redakcji

Jeśli chodzi o jakość wykonania i konstrukcję optyczną, model ten nie może się równać z obiektywem Sigmy 35 mm Art, ale jest za to od niego znacznie mniejszy i lżejszy.

4,0 Doskonały

Nikkor Z 35 mm f/1,8S

3200 zł

Digital Camera NAJLEPSZY DLA NIKON

Drogi, ale zaawansowany

Rodzaj mocowania Nikon Z

Jest najdroższy w tym zestawieniu i to pomimo niezbyt dużej janości f/1,8. Jest jednak znacznie bardziej zaawansowany technologicznie niż model 35 mm firmy Nikon z mocowaniem F.

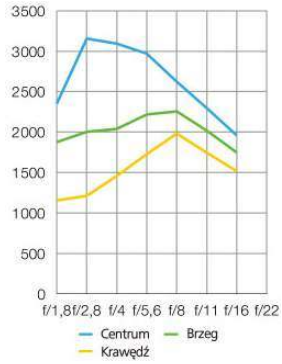
Podczas gdy konkurencyjny obiektyw Canon RF ma konfigurowalny pierścień kontrolny, Nikon ma tylko pierścień ręcznego ustawiania ostrości, ale można przypisać mu alternatywne funkcje, jeśli korzysta się z autofokusa. Na tubusie nie ma skali odległości ogniskowania, ale aparaty Z6 i Z7 oferują diody wspomagające ustawianie ostrości i funkcję podświetlania ostrych krawędzi.

Ocena

Ostrość obrazu w centrum kadru jest po prostu olśniewająca, ale wyraźnie pogarsza się przy jego krawędziach i w narożnikach. Bagnet mocujący o dużej średnicy pozwala uzyskać doskonałą jakość obrazu rejestrowanych zdjęć.

Ostrość

Wypada lepiej od każdego innego z prezentowanych tutaj obiektywów.

Aberracja

f/2,8 0,3 f/16 0,18

Aberracja chromatyczna jest zupełnie niezauważalna.

Dystorsja 0,22

Dość niezwykłą rzeczą jest to, że wprowadza on niewielkie zniekształcenie poduszkowate.

Werdykt redakcji

Nikkor, choć większy, cięższy i droższy niż obiektyw Canon RF, ma jednak ekskluzywny wygląd i lepszą wydajność. Jest wprost idealny do zaawansowanych aparatów Z6 i Z7.

4,5 Doskonały

Samyang
35 mm f/1,4 AS UMC
2200 zł

Digital Camera NAJLEPSZY DLA PENTAX

Manualny, ale nie w każdej wersji

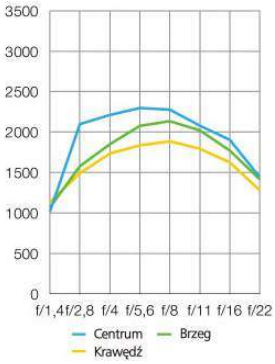
Rodzaje mocowań: Canon EF, Nikon FX, Pentax K, Sony A, Sony E

Ten obiektyw jest oferowany z wieloma różnymi rodzajami bagnetu. Poza wersjami AE dla Canona i Nikona, nie zapewnia komunikacji elektronicznej z aparatem, więc nie można kontrolować wielkości otworu względnego z poziomu menu korpusu. Zamiast tego musisz użyć pierścienia regulacji przysłony.

Pierścień regulacji ostrości ma długi zakres obrotu oraz działa płynnie i precyzyjnie. Zogniskowanie obiektywu tak, aby ostre były zarejestrowane obiekty znajdujące się w pewnym zakresie odległości od aparatu, jest możliwe dzięki skali odległości ogniskowania i dużej ilości znaczników zakresu głębi ostrości.

Ocena
Samyang jest stosunkowo duży i ciężki, a do tego ostrość rejestrowanego nim obrazu i kontrast są rozczarowujące przy otworach większych niż f/2. Po przymknięciu do f/2,8 jakość staje się wyśmienita.

Ostrość
Poziom szczegółowości obrazu jest słabszy przy szeroko otwartej przysłonie.

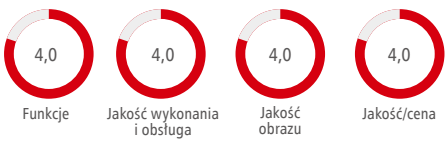
Aberracja
f/2,8 1,03 f/16 0,81
Poprzeczna aberracja chromatyczna jest niewielka.

Dystorsja -1,91
Nieduża, ale nieco większa niż w przypadku pozostałych podeli.

Werdykt redakcji

Dla tradycjonalistów, którzy wolą ostrzyć ręcznie i ustawiają ostrość na pewien zakres odległości, ten obiektyw Samyanga stanowi zdecydowanie najlepszy wybór.

4,0 ★★★★☆ Doskonały

Sigma
35 mm f/1,4 DG HSM | A
3200 zł

Digital Camera NAJLEPSZY DLA LUMIX

Duży obiektyw o wysokiej jakości obrazu

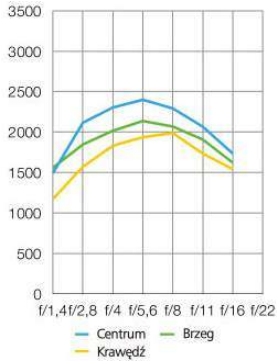
Rodzaje mocowań: Canon EF, Nikon FX, Pentax K, Sony A, Sony E, L, Sigma SA

Choć mniejsza i lżejsza niż konkurencyjny obiektyw Samyanga f/1,4, nadal jest około dwa razy większa od prezentowanych tutaj szkieł Canona i Nikona. Typowo dla stałoogniskowych obiektywów Sigmy z serii Art, model ten wyposażony został w szybki i cichy system autofokusa.

W przypadku ręcznego ustawiania ostrości dość duży zakres ruchu pierścienia regulacji ostrości umożliwia płynne i precyzyjne jej dostrojenie. Jakość wykonania jest doskonała. Brakuje tylko uszczelnień.

Ocena
Sigma, jak na obiektyw o jasności f/1,4, zachowuje doskonałą ostrość obrazu w całym obszarze kadru przy fotografowaniu z maksymalnie otwartym otworem względnym. Jak można się spodziewać, poziom szczegółowości zwiększa się jeszcze bardziej, gdy nieco przymknie się otwór przysłony (co powoduje również zminimalizowanie aberracji).

Ostrość
W centrum kadru wypada trochę słabiej niż w przypadku obiektywu Nikkor Z.

Aberracja
f/2,8 1,33 f/16 0,64
Przy maksymalnym otworze względnym widoczne są przebarwienia.

Dystorsja -0,52
Mniejsza niż w przypadku innych modeli przeznaczonych do współpracy z lustrzankami Canona i Nikona.

Werdykt redakcji

Nadaje się wyśmienicie do współpracy z bezlusterkowcami Sony oraz aparatami Panasonika z mocowaniem typu S, a także do lustrzanek Canona i Nikona.

4,5 ★★★★½ Znakomity

Digital Camera NAJLEPSZY DLA SONY

Sony
FE 35 mm f/2,8 ZA Carl Zeiss Sonnar T*
3200 zł

Niemalże „naleśnik”

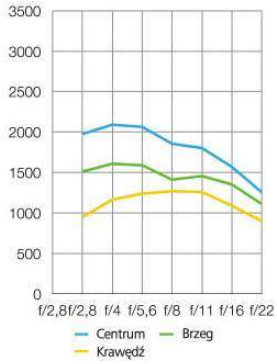
Rodzaje mocowań: Sony E

Niewielkie wymiary (62 x 37 mm) może nie kwalifikują go do klasycznych „naleśników”, ale waży on zaledwie 120 g. Dlatego wraz z korpusami A7 lub A9 tworzy bardzo dyskretny zestaw fotograficzny.

System AF wykorzystuje szybki i cichy silnik liniowy elektronicznie sprzężony z pierścieniem regulacji ostrości, który umożliwia ręczne doostrzanie. Typowo dla tego typu małych konstrukcji na tubusie nie znajdziemy ani skali odległości ogniskowania ani znaczników zakresu głębi ostrości.

Ocena
Pomimo skromnej wagi oferuje naprawdę dobrą jakość obrazu, chociaż na zdjęciach wykonywanych przy otworze względnym f/2,8 widoczna jest wyraźna winieta.
Z kolei zniekształcenie geometryczne, choć raczej minimalne, nie jest całkowicie jednorodne, a przez to trudne do skorygowania.

Ostrość
W centrum kadru ostrość naprawdę robi wrażenie, ale spada przy krawędziach kadru.

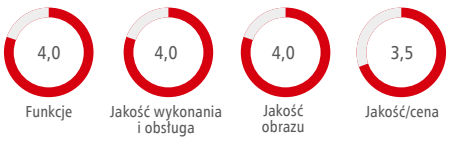
Aberracja
f/2,8 0,54 f/16 0,91
Przebarwienia kontrastowych krawędzi są znikome.

Dystorsja 0,24
Podobnie jak w przypadku obiektywu Nikon Z widoczne jest delikatne zniekształcenie poduszkowate.

Werdykt redakcji

Pod względem jakości obrazu przegrywa z Sigmą Art, która ma większy maksymalny otwór przysłony. Jednak dyskretna wielkość szkła Sony może być dużą zaletą.

4,0 ★★★★☆ Doskonały

Digital Camera JAKOŚĆ/ CENA

Tamron
SP 35 mm f/1,8 Di VC USD
2800 zł

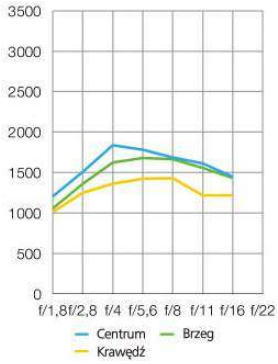
Uliczny wojownik

Rodzaje mocowań: Canon EF, Nikon FX

Jest mniejszy i lżejszy, ale nadal waży więcej niż obiektywy Canona i Nikona. Obiektyw ten może być wykorzystywany do wykonywania zdjęć makro, bo pozwala ustawić ostrość na minimalną odległość wynoszącą 0,2 m, co odpowiada powiększeniu 0,4x. Istotną cechą jest stabilizacja o efektywności 3 EV, a także uszczelniona obudowa i przednia soczewka pokryta powłoką fluorową. Podobnie jak testowany obiektyw Sigmy, Tamron oferuje opcjonalną stację dokującą USB służącą do regulacji ustawień i aktualizacji oprogramowania.

Ocena
AF i ręczne ustawianie ostrości działają dobrze, chociaż skala odległości ogniskowania nie ma żadnych oznaczeń dotyczących zakresu głębi ostrości. Chociaż jakość obrazu nie jest zła, nie jest tak dobra jak w przypadku konkurencyjnych obiektywów.

Ostrość
Ostrość w całym obszarze kadru jest dobra, ale nie doskonała.

Aberracja
f/2,8 1,18 f/16 1,24
Widoczne są delikatne przebarwienia krawędzi.

Dystorsja -0,81
Pod względem zniekształceń Tamron jest porównywalny z obiektywem Sigmy.

Werdykt redakcji

Ten obiektyw ma wiele zalet: od stosunkowo kompaktowej, ale wytrzymałej i odpornej na warunki atmosferyczne obudowy, po skuteczną stabilizację obrazu.

4,5 ★★★★½ Znakomity

Na ulicy najlepiej czuje się Canon

Canon RF 35 mm f/1,8 IS Macro STM to najlepszy obiektyw do fotografii ulicznej

Digital Camera ZŁOTA NAGRODA

Digital Camera NAJLEPSZY W TEŚCIE

Digital Camera NAJLEPSZY DLA CANON

Cechy Canona RF 35 mm czynią z niego obiektyw niezwykle przydatny w fotografii ulicznej. Trudno oprzeć się jasności f/1,8, stabilizacji o skuteczności 5 EV oraz lekkiej i zwartej konstrukcji. System AF działa płynnie i wydajnie. Jakość obrazu jest doskonała, a sam obiektyw oferowany jest w rozsądnej cenie. Konkurujący z nim Nikon Z 35 mm f/1,8 S to kolejny fantastyczny obiektyw o zaawansowanej konstrukcji, zapewniający doskonałą ostrość w centrum kadru, ale jest drogi. W przypadku użytkowników lustrzanek cyfrowych Canona najlepszym wyborem jest Canon EF 35 mm f/2 IS USM. Z kolei jeśli chodzi o właścicieli aparatów Nikona, to proponujemy model Sigma 35 mm f/1,4 DG HSM Art, który jest również doskonałym wyborem w przypadku osób robiących zdjęcia aparatami Panasonic z serii S oraz korpusami Sony. Natomiast, jeżeli zależy Ci na możliwości fotografowania z użyciem kompaktowych aparatów Sony A7 lub A9, to bardziej sensownym wyborem będzie mały obiektyw Sony FE 35 mm f/2,8 ZA Carl Zeiss Sonnar T*. Jeżeli zaś szukasz bardziej klasycznej optyki z ręcznym ustawianiem ostrości, wybierz Samyanga 35 mm f/1,4 AS UMC.

Tabela porównawcza obiektywów

Nazwa	**Canon** EF 35 mm f/2 IS USM	**Canon** RF 35 mm f/1,8 IS Macro STM	**Nikkor** AF-S 35 mm f/1,8G ED	**Nikkor** Z 35 mm f/1,8 S	**Samyang** 35 mm f/1.4 AS UMC	**Sigma** 35 mm f/1,4 DG HSM | A	**Sony** FE 35 mm f/2,8 ZA Carl Zeiss Sonnar T*	**Tamron** SP 35 mm f/1.8 Di VC USD
Strona producenta	www.canon.pl		www.nikon.pl		www.samyang-foto.pl	www.sigma-foto.pl	www.sony.pl	www.tamron.eu/pl/obiektywy/
Cena detaliczna	2189 zł	2100 zł	2150 zł	3200 zł	2200 zł	3200 zł	3200 zł	2800 zł
Dostępne typy mocowań	C EF	C RF	N FX	N Z	C EF, N FX, P K, S A, S E	C EF, N FX, S A, S E, L, Sg	S E	C EF, N FX
Liczba elementów/grup	10/8	11/9	11/8	11/9	12/10	13/11	7/5	10/9
Liczba listków przysłony	8 listków	9 listków	7 listków	9 listków	8 listków	9 listków	7 listków	9 listków
Typ napędu autofokusa	silnik ultradźwiękowy (pierścieniowy)	silnik krokowy	silnik ultradźwiękowy (pierścieniowy)	silnik krokowy	brak	silnik ultradźwiękowy (pierścieniowy)	silnik krokowy	silnik ultradźwiękowy (pierścieniowy)
Ręczne doostrzanie w trybie AF	realizowane mechanicznie	realizowane elektronicznie	realizowane mechanicznie	realizowane elektronicznie	nie dotyczy	realizowane mechanicznie	realizowane elektronicznie	realizowane mechanicznie
Min. odl. ostrzenia	0,24 m	0,17 m	0,25 m	0,25 m	0,3 m	0,3 m	0,35 m	0,2 m
Maks. powiększenie	0,24x	0,5x	0,24x	0,19x	nieokreślone	0,19x	0,12x	0,4x
Minimalna przysłona	f/22	f/22	f/16	f/16	f/16	f/16	f/22	f/16
Oznaczenia zakresu głębi ostrości	f/11, 22	brak	f/16	brak	f/2,8, 5,6, 11, 16, 22	f/16	brak	brak
Stabilizacja optyczna	do 4 EV	do 5 EV	brak	brak	brak	brak	brak	do 3 EV
Średnica gwintu filtra	67 mm	52 mm	58 mm	62 mm	77 mm	67 mm	49 mm	67 mm
Dołączone akcesoria	brak	brak	osłona przeciwsłoneczna, woreczek	osłona przeciwsłoneczna, woreczek	osłona przeciwsłoneczna, woreczek	osłona przeciwsłoneczna, miękki futerał	osłona przeciwsłoneczna	osłona przeciwsłoneczna
Wymiary (DxŚ)	78x63 mm	74x63 mm	72x72 mm	73x86 mm	83x109–138 mm	77x94 mm	62x37 mm	80x81 mm
Waga	335 g	305 g	305 g	370 g	690–735 g	665 g	120 g	480 g
Funkcje	★★★★★	★★★★★	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★
Wykonania i obsługa	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★
Jakość obrazu	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★
Jakość/cena	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★½	★★★★½	★★★★½	★★★★½	★★★★½
Ocena ogólna	★★★★★	★★★★★	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★	★★★★½	★★★★★

DIGITAL PHOTOGRAPHER POLSKA POWRACA!

Po niespełna 4 latach przerwy wznawiamy wydawanie magazynu Digital Photographer Polska!

Tematem przewodnim tego wydania będzie fotografia portretowa. W wyczerpujących poradnikach podpowiadamy jak modelować światło, jak pracować z modelem czy modelką, podrzucamy kilka ustawień które zawsze się sprawdzają oraz serię pomysłów na kreatywne, wyróżniające się portrety. Całość uzupełniają zagadnienia dodatkowe: autoportret, fotografia rodzinna i noworodkowa, osobną część poświęcamy również wyborowi najlepszego sprzętu i akcesoriów.

Szukaj w salonach prasowych lub zamów na www.UlubionyKiosk.pl (przesyłka GRATIS)

Już za miesiąc...

FOTOGRAFIA KULINARNA

Grzejcie lampy! Mamy dla Was sprawdzony przepis na pomysłowe i profesjonalne zdjęcia produktowe!

PLUS!

Eric Meola – łowca burz

Wszystko o dynamice

Zwierzaki w kadrze

STREFA SPRZĘTU

Filtry polaryzacyjne

Smartfony fotograficzne

Aparaty dla vlogera

NIE PRZEGAP OKAZJI

ZAMÓW JUŻ TERAZ NASTĘPNE WYDANIE

i w przedsprzedaży **zapłać tylko 17,90 zł!**

kup online: www.ulubionykiosk.pl/dcp0320

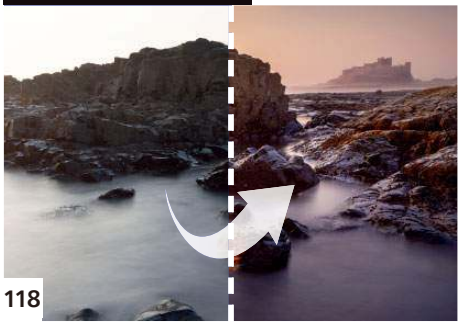
Photoshop® praktyczny

15 STRON PORAD EKSPERTÓW

116 **Krok po kroku: Przyspiesz pracę**
Wykorzystaj darmowe szablony do poprawy zdjęć pejzażu

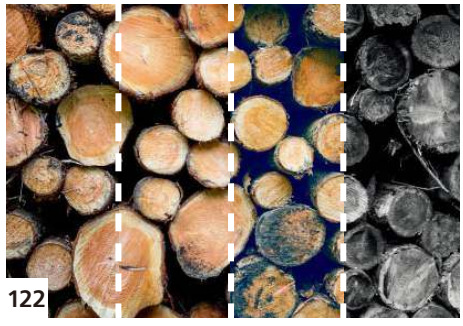
W tym wydaniu

118 **Podstawy: Selektywny retusz**
Dodaj wyrazistości zdjęciom, używając predefiniowanych ustawień

120 **Przegląd narzędzi: Zakres kolorów**
Poznaj narzędzie Zakres kolorów do precyzyjnego zaznaczania

122 **Stylizowanie zdjęć: Detale**
Użyj jednego z czterech sposobów, by podkreślić szczegóły

124 **Dla zabawy: Zmiana kompozycji**
Połącz możliwości narzędzi do przekształcania i przycinania

125 **Raw War: Krajobraz**
Dwóch ekspertów przetwarza to samo zdjęcie na swój sposób

PLUS Zestaw Scenic Enhancer

PLIKI i FILM
Szukaj na płycie

Dodaj pikanterii!

Skorzystaj z naszego bezpłatnego zestawu warstw efektowych i przekształć swoje ujęcia w dobrze dopracowane fotografie krajobrazowe

ZA DARMO
Zestaw Scenic Enhancer na płycie CD

Jon Adams

Jon jest fotografem i dziennikarzem. Organizuje warsztaty fotograficzne i kursy obsługi Photoshopa.

Jeśli dopiero zaczynasz swoją przygodę z edycją cyfrowych zdjęć, to możesz stwierdzić, że krzywa uczenia się jest bardziej stroma, niż się spodziewałeś. Niektórzy lubią się po niej „wspinać" i delektują się możliwością samodzielnego odkrywania tego, jak dostosowywać i dostrajać różne elementy, które tworzą obraz, podczas gdy inni wolą dowiadywać się o przetwarzaniu, zapisywaniu i wprowadzaniu zmian z podręczników, zdobywając przy okazji wiedzę na temat stosowania bardziej wyrafinowanych technik.

Na płycie CD dołączonej do tego numeru DCP znajdziesz zestaw o nazwie Scenic Enhancer, czyli dwa specjalnie przygotowane pliki Photoshopa, które pozwalają tworzyć świetnie wyglądające zdjęcia, a jednocześnie są wyjątkowo szybkie w użyciu. Pakiet ten umożliwia również skupienie się na elementach będących podstawą każdego obrazu i ponowne ich przemyślenie.

Ten zestaw jest przeznaczony do poprawiania wyglądu wykonywanych w plenerze kolorowych ujęć, takich jak krajobrazy i zdjęcia architektoniczne, ale nic nie stoi na przeszkodzie, aby używać go do korekty innych rodzajów fotografii. Nie ma znaczenia, czy zdjęcie zostało zrobione lustrzanką cyfrową, czy smartfonem, o ile tylko jego format jest dopasowany do szablonu.

Scenic Enhancer

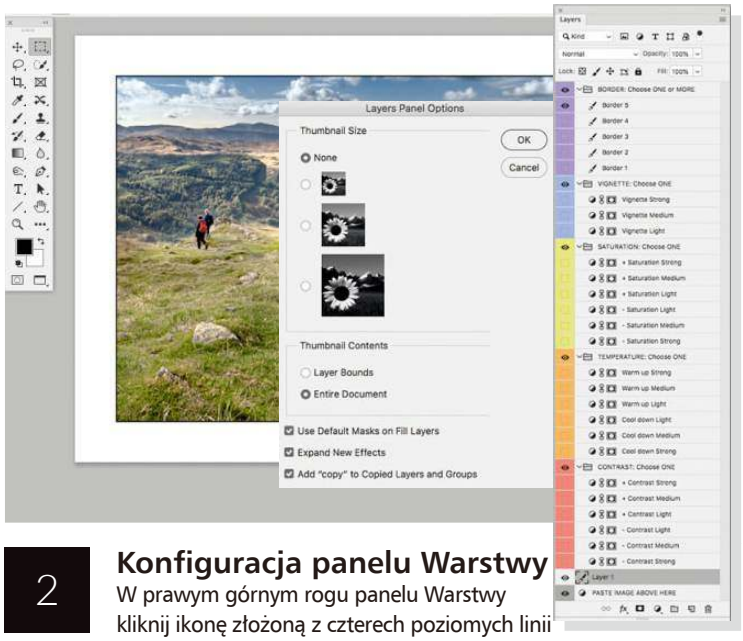
Darmowy zestaw Scenic Enhancer należy skopiować z płyty CD. Do korzystania z niego potrzebna jest najnowsza wersja programu Photoshop CC. Pakiet składa się z dwóch plików .psd: jednego przeznaczonego do modyfikowania zdjęć w formacie A3 i drugiego służącego do przygotowania wydruków w formacie A4. Po wybraniu, wystarczy przeklikać poszczególne warianty ustawień, aby móc szybko poprawić wygląd każdego zdjęcia.

1 Umieść zdjęcie w szablonie

Skopiuj zestaw Scenic Enhancer z płyty CD na dysk twardy komputera. Wybierz zdjęcie, którego wygląd chcesz poprawić, i otwórz je w Photoshopie CC. Po jego pojawieniu się naciśnij klawisze [Ctrl]/[Cmd] + [A], by zaznaczyć cały obraz, a następnie [Ctrl]/[Cmd] + [C], aby go skopiować. Teraz możesz go zamknąć za pomocą skrótu [Ctrl]/[Cmd] + [W].

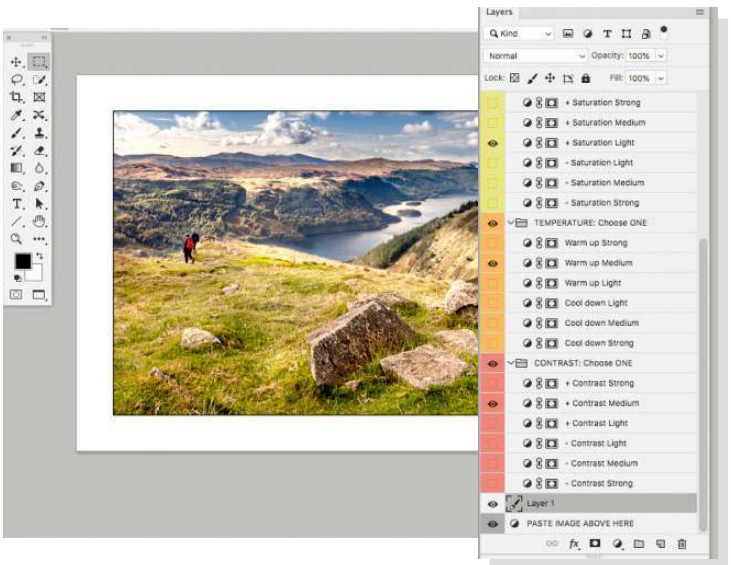
Otwórz plik Scenic Enhancer w wersji A3 lub A4; używając polecenia Obraz > Obracanie obrazu obróć dokument tak, aby pasował do orientacji zarejestrowanej fotografii. Przejdź do panelu Warstwy (Okno > Warstwy) i upewnij się, że dolna warstwa jest aktywna. Naciśnij klawisze [Ctrl]/[Cmd] + [V], aby wkleić wybrane przez siebie zdjęcie powyżej tej warstwy. Następnie naciśnij klawisze [Ctrl]/[Cmd] + [T] i poprzeciągaj narożne uchwyty, aż fotografia zostanie ładnie dopasowana do ramki. Wybierz [Enter], aby zaakceptować zmiany.

2 Konfiguracja panelu Warstwy

W prawym górnym rogu panelu Warstwy kliknij ikonę złożoną z czterech poziomych linii i wybierz z listy pozycję Opcje panelu. W nowo otwartym oknie w sekcji Rozmiar miniaturek zaznacz pole wyboru Brak, dzięki czemu warstwy będą prezentowane w bardziej zwartej postaci, co pozwoli Ci wygodniej przeglądać dostępne efekty.

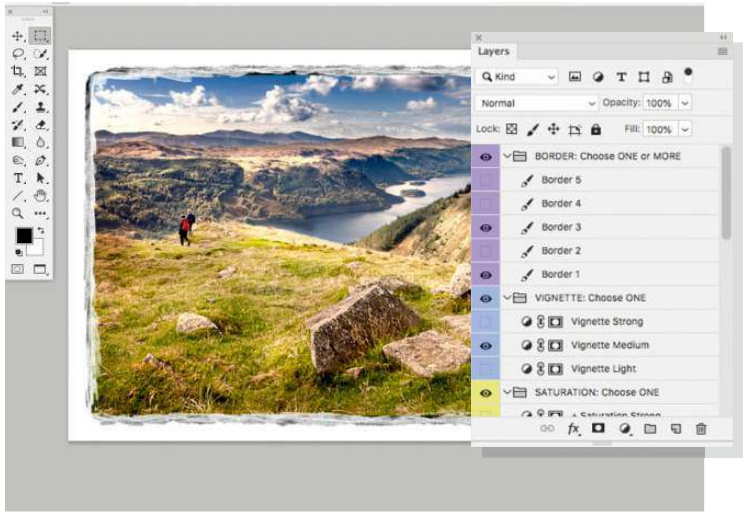
Przekonasz się wówczas, że warstwy są podzielone na pięć wyróżnionych osobnymi kolorami grup: Border, Vignette, Saturation, Temperature i Contrast. Rozwijając poszczególne grupy warstw, poprzez klikanie strzałek obok ich nazw, możesz zobaczyć zgrupowane w nich warstwy efektów. W sumie masz do dyspozycji 26 warstw, dlatego warto skorzystać z Opcji panelu i uprościć sposób wyświetlania miniatur, aby ułatwić sobie korzystanie z warstw.

3 Zwiększenie kontrastu

Po umieszczeniu obrazu w szablonie wszystko, co musisz zrobić, to wypróbować efekty z każdej grupy warstw, również ikonę „oka" widoczną obok poszczególnych pozycji. Wyłącz poprzednią warstwę przed włączeniem kolejnej, ponieważ inaczej połączysz ze sobą działanie obu efektów.

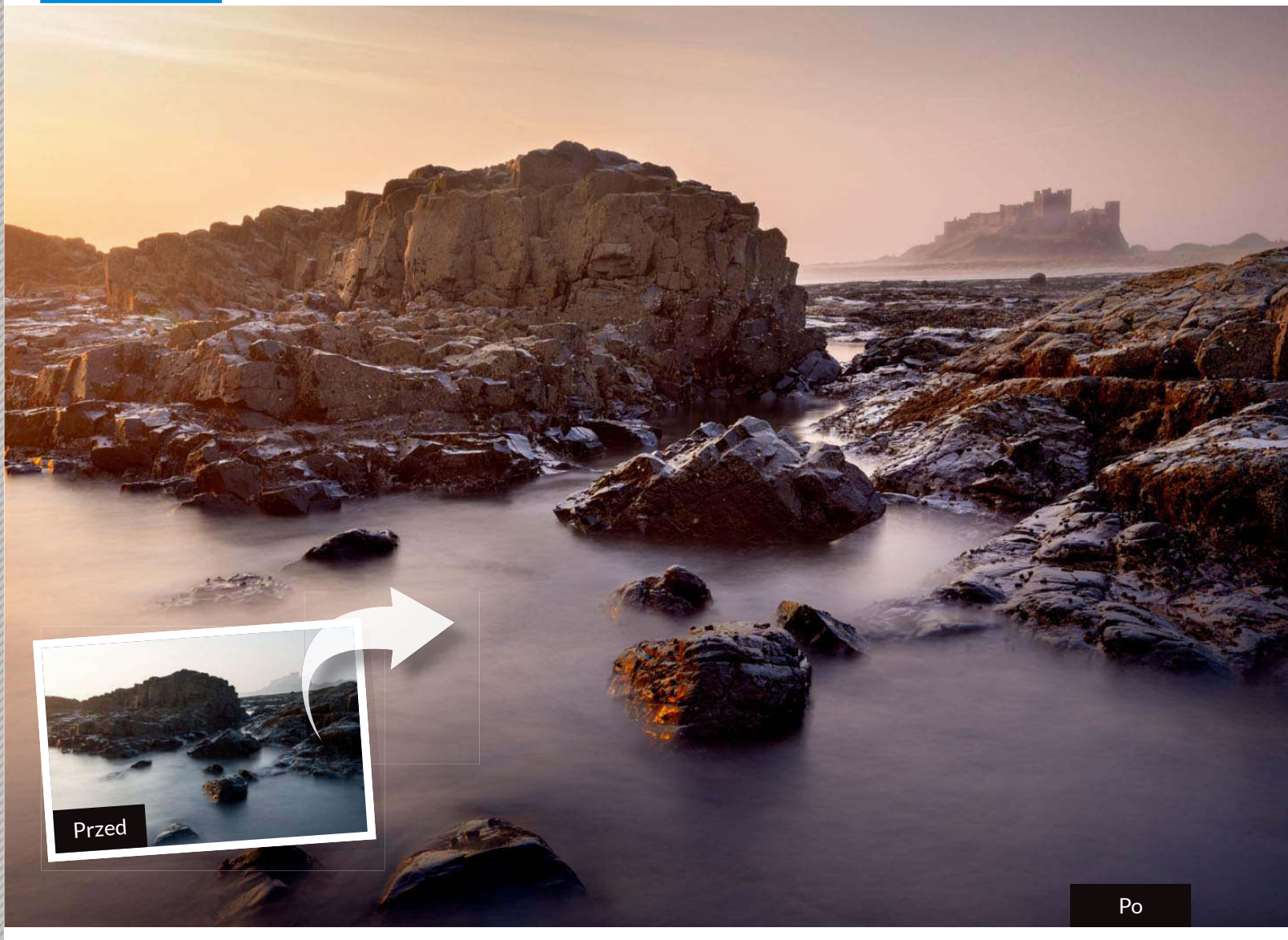
Natomiast korzystając z warstw w grupie Temperature, możesz szybko ocieplić lub ochłodzić kolorystykę obrazu w wybranym przez siebie stopniu. Z kolei grupa warstw Saturation pozwala określić poziom nasycenia barw.

4 Dodawanie ramki

W górnej części stosu warstw znajdują się efekty pozwalające przyciemnić brzegi zdjęcia za pomocą winiety. Nie zawsze trzeba korzystać z tego efektu, ale można go użyć, aby w subtelny sposób skierować uwagę na środek kadru.

Na samej górze stosu warstw znajduje się jeszcze grupa Border, która służy do dodawania obramowań. W przeciwieństwie do innych ustawień, ramki można łączyć ze sobą, więc jeśli chcesz użyć dwóch lub więcej efektów, po prostu włącz te, które chcesz. Gdy będziesz zadowolony, wywołaj Plik > Zapisz jako i zapisz dokument pod nową nazwą.

Dodaj wyrazistości zdjęciom

Użyj predefiniowanych ustawień Lightrooma wraz z dostępnymi w tym programie narzędziami korekty selektywnej, aby szybko przyciemniać, rozjaśniać i dokonywać istotnych miejscowych poprawek

James Paterson

Po ponad dziesięciu latach pracy jako dziennikarz i fotograf James wie dokładnie, które narzędzia oraz techniki pracy w Photoshopie i Lightroomie są najbardziej przydatne.

PLIK i FILM
Szukaj na płycie

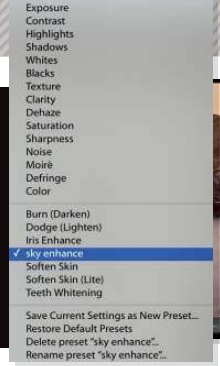
Podczas edycji obrazu możliwości jego przetworzenia są niemal nieograniczone. Ta olbrzymia swoboda wyboru może być czasami paraliżująca, ale na szczęście istnieją w Lightroomie funkcje, które mogą okazać się pomocne, zwłaszcza jeśli chodzi o przeprowadzanie miejscowych korekt w określonych częściach obrazu, co jest kluczową umiejętnością podczas edycji zdjęć krajobrazowych.

We właściwościach narzędzia ukryty jest zbiór predefiniowanych ustawień, które mogą przyspieszyć selektywne wprowadzanie poprawek. Podobnie jak normalne ustawienia, są one zapisanymi gotowymi kombinacjami parametrów, ale zamiast oddziaływać na cały obraz, wpływają one na to, jak zachowają się narzędzia korekty lokalnej, a więc Adjustment Brush, Graduated Filter i Radial Filter. Po wybraniu ustawienia predefiniowanego możemy poprawić wygląd wybranych obszarów fotografii np. nieba i pierwszego planu.

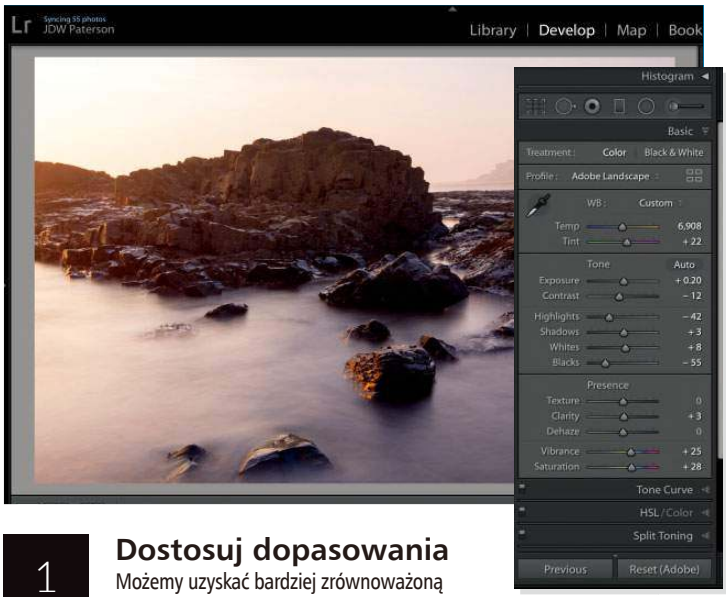
Ustawienia wstępne zdejmują z Twoich barków ciężar podejmowania decyzji, co może okazać się dla Ciebie wyzwalające.
Dzięki temu możesz zacząć ulepszać wygląd swoich zdjęć bez zagłębiania się w ustawienia suwaków. Oczywiście zawsze możesz później wyregulować ustawienia, a także zapisać własne nowe ustawienia wyjściowe do użycia podczas edycji innych ujęć.

Stwórz własne ustawienia predefiniowane

Jeśli trafisz na zestaw ustawień lokalnych, które szczególnie ci się spodobają, to warto zapisać taki ciekawy efekt w postaci nowego ustawienia predefiniowanego. Korzystając z narzędzia Adjustment Brush, Graduated lub Radial Filter, kliknij po prostu rozwijaną listę w sekcji Effect panelu właściwości narzędzia i wybierz polecenie Save Current Settings As New Preset, a następnie nadaj mu nazwę.

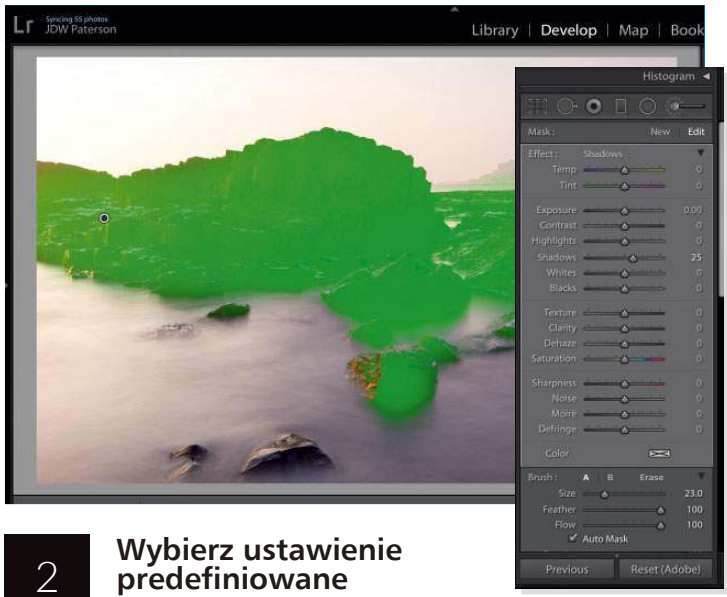

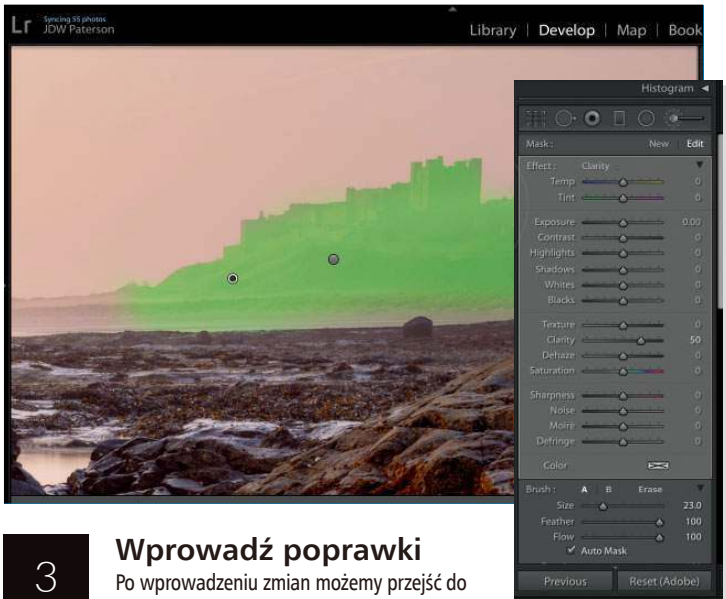
1 Dostosuj dopasowania

Możemy uzyskać bardziej zrównoważoną ekspozycję za pomocą dostępnych w Lightroomie narzędzi korekty lokalnej. Zaczniemy od użycia narzędzia Adjustment Brush, które znajduje się wśród innych narzędzi po prawej stronie okna modułu Develop Lightrooma. Przejdź w dół i zaznacz pole wyboru Auto Mask. Spowoduje to, że algorytm funkcji będzie szukał podobnych odcieni, a podczas malowania pędzel będzie przyciągany do wyraźnych krawędzi elementów zdjęcia.

2 Wybierz ustawienie predefiniowane

W górnej części właściwości Adjustment Brush w sekcji Effect znajduje się rozwijana lista. Kliknij nazwę ustawienia, aby wyświetlić zbiór efektów. Zaczniemy od rozjaśnienia skał, więc wybierz ustawienie Dodge, a następnie pomaluj skały, używając podczas tej pracy klawiszy nawiasów kwadratowych do zmiany rozmiaru końcówki pędzla. Zaznaczenie pola Auto Mask sprawia, że pędzel przyciągany jest do ostrych linii w miejscach, gdzie ziemia styka się z niebem.

3 Wprowadź poprawki

Po wprowadzeniu zmian możemy przejść do przyciemnienia nieba. Klikamy napis New w panelu właściwości narzędzia Adjustment Brush, aby dokonać nowego dopasowania miejscowego, a następnie ponownie wykorzystujemy jedno z ustawień predefiniowanych. Tym razem wybieramy Dehaze, po czym zamalowujemy niebo. Następnie ustawiamy ujemną wartość suwaka Exposure, aby nieco je przyciemnić. Po tym dodajemy kolejną nową korektę, wybierając ustawienie predefiniowane Clarity, i zamalowujemy zamek, aby zwiększyć widoczność szczegółów budowli.

4 Spróbuj dodać winietę

Naturalną rzeczą jest to, że najpierw zwracamy uwagę na jaśniejsze obszary obrazu, więc nałożenie efektu winiety za pomocą narzędzia Radial Filter pozwala subtelnie skierować uwagę na najważniejszą część kadru. Narzędzie to znajduje się na pasku narzędzi obok narzędzia Adjustment Brush. Tak jak poprzednio, możemy zacząć od wybrania jakiegoś gotowego ustawienia korekty z rozwijanej listy w sekcji Effect. Ponownie wybieramy ustawienie Burn, a następnie nakładamy okrągły filtr na zamek. Tworzy to subtelną winietę, która przyciemnia najjaśniejsze części nieba i wody, odciągając wzrok oglądających od tych obszarów i kierując go w stronę tematu.

Korzystanie z funkcji Zakres kolorów

Poznaj możliwości narzędzi do zaznaczania i dowiedz się, jak za ich pomocą dokonywać precyzyjnych zmian kolorów

PLIK i FILM
Szukaj na płycie

James Paterson

Po ponad dziesięciu latach pracy jako dziennikarz i fotograf, James wie dokładnie, które narzędzia oraz techniki pracy w Photoshopie i Lightroomie są najbardziej przydatne.

Jednym z głównych powodów używania do edycji obrazów Photoshopa, zamiast programów do przetwarzania plików RAW takich jak Lightroom, jest dostępność wielu zróżnicowanych narzędzi do zaznaczania. Możliwości jest naprawdę bardzo wiele: od prostych narzędzi do odręcznego tworzenia selekcji, aż po inteligentne funkcje, które mogą wykonać niemal całą pracę za Ciebie. Polecenie Zakres kolorów należy do tej drugiej kategorii. Jak sama nazwa wskazuje, wyszukuje na obrazie kolor o określonym zakresie odcieni. Jeśli na przykład chcesz usunąć niebieski obszar, to możesz go wyodrębnić w kilka sekund. Polecenia Zakres kolorów przypomina w działaniu Różdżkę, która również pozwala dokonywać selekcji poprzez wyszukiwanie na zdjęciu obszarów w podobnym kolorze. Jednak Zakres kolorów zapewnia dużo dokładniejszą kontrolę nad całym procesem: możesz uwzględnić lub wykluczyć dowolny kolor, przeprowadzić wyszukiwanie albo w wybranym obszarze, albo w całym kadrze, a także regulować czułość narzędzia na próbkowaną barwę.

Polecenie Zakres kolorów zapewnia precyzję, która jest trudna do osiągnięcia przy użyciu innych narzędzi – zwłaszcza jeśli, podobnie jak w przypadku tego prezentowanego tutaj, kolory, które próbujesz wyodrębnić i edytować, są chaotycznie rozłożone w całym obrazie. W tym samouczku przyjrzymy się najważniejszym funkcjom i ustawieniom tego potężnego narzędzia.

Wybór jasności

W oknie dialogowym Zakres kolorów ukryte jest przydatne ustawienie wstępne, które pozwala „wyzerować" określoną część zakresu tonalnego. W rozwijanym menu Zaznacz dostępne są pozycje Światła, Półcienie i Cienie.

Wybierz Cienie, a suwak Zakres pozwoli Ci kontrolować, które cienie mają być uwzględnione (będą to odcienie o dowolnej wartości tonalnej z lewej strony uchwytu suwaka). Wybierz Światła, a Twoim celem staną się odcienie znajdujące się na drugim końcu zakresu tonalnego. Wybierz Półcienie, a na suwaku Zakres pojawią się dwa uchwyty kontrolne, które pozwalają zwiększać lub zmniejszać wartości na obu końcach. Może to być niezwykle przydatne w przypadku chęci zmiany wyglądu obszarów obrazu o określonej jasności.

1 Zlokalizowane klastry kolorów

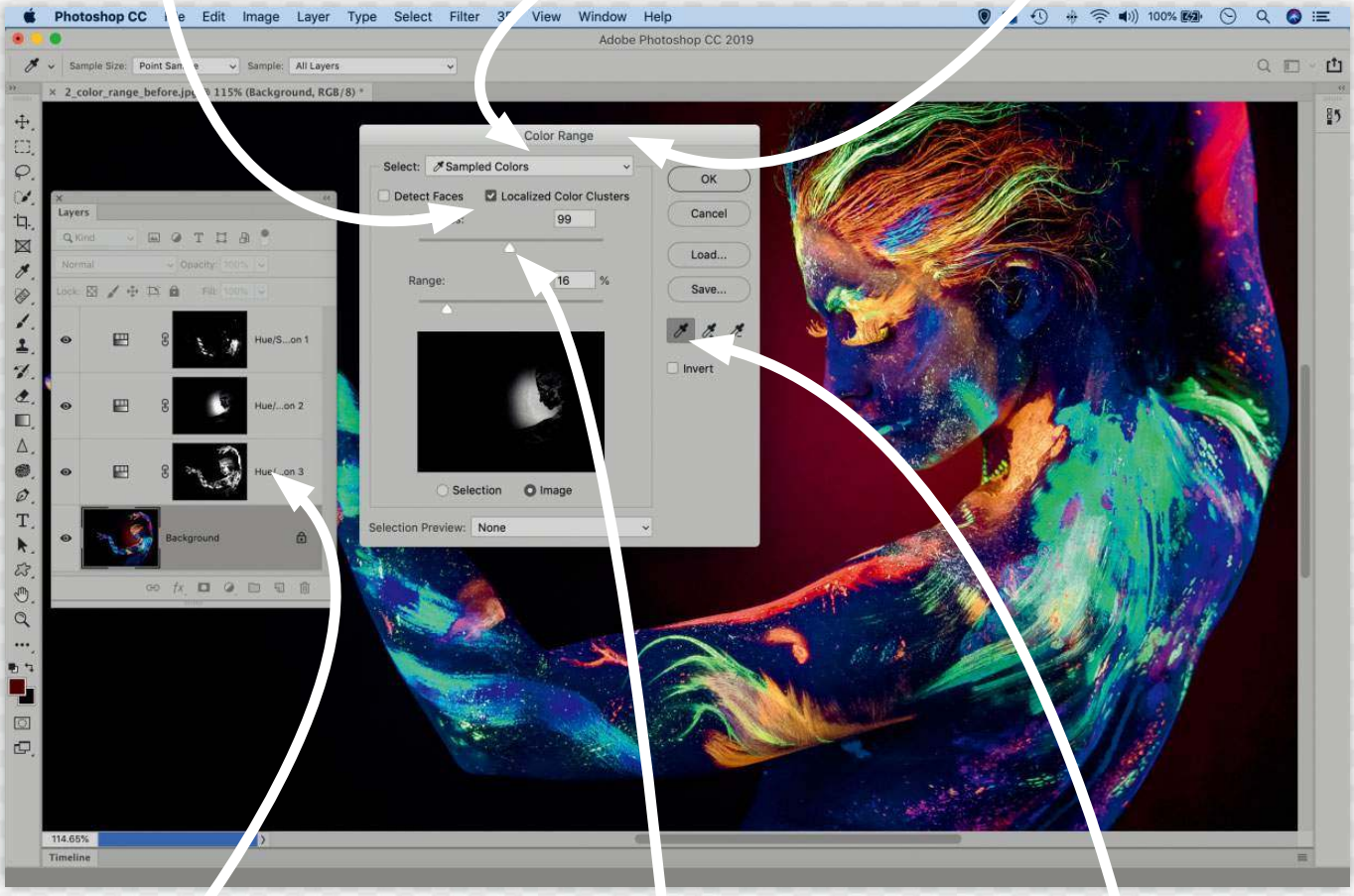
Gdy zaznaczasz to pole wyboru, selekcja tworzona jest w pobliżu punktu próbkowania. Z kolei suwak Zakres pozwala określić, jak daleko narzędzie będzie wyszukiwać podobnych kolorów. Te elementy sterujące są przydatne, jeśli chcesz ograniczyć zaznaczenie do jednego kształtu. Najłatwiejszym sposobem kontrolowania zawartości selekcji jest przeciąganie po zdjęciu kroplomierza.

2 Ustawienia predefiniowane

To menu zawiera listę wstępnie określonych zakresów tonalnych do wyboru. Oprócz kolorów podstawowych możesz również zawęzić oddziaływanie narzędzia do określonej części zakresu tonalnego. Istnieje również przydatne ustawienie wyjściowe Tony karnacji, które może być bardzo użyteczne przy retuszu portretów. Aby uzyskać lepsze wyniki, zaznacz pole wyboru Wykryj twarze.

3 Opcje podstawowe

Polecenie Zakres kolorów można znaleźć w menu Zaznaczanie > Zakres kolorów. Tutaj użyliśmy go do zmiany koloru farby na skórze i kolorów tła na naszym podświetlonym od tyłu sylwetkowym portrecie. Mały, czarno-biały podgląd zdjęcia w oknie dialogowym wskazuje, które kolory są wybierane. Możesz przełączać podgląd między trybami Obraz i Zaznaczanie lub używać do tego celu klawisza [Ctrl]/[Cmd].

4 Od zaznaczenia do maski

Po zakończeniu tworzenia selekcji kliknij przycisk OK, aby utworzyć zaznaczenie na zdjęciu. Teraz możesz edytować wyodrębniony obszar. W przypadku tego zdjęcia dodawaliśmy warstwy dopasowania Barwa/Nasycenie, aby zmienić kolory. Podczas dodawania tych warstw aktywna selekcja jest przekształcana w maskę warstwy dołączoną do warstwy Barwa/Nasycenie, co pozwoliło nam zmienić odcień określonych plam farby na ciele.

5 Nieostrość

Niska wartość ogranicza zasięg, więc zaznaczone zostaną tylko te obszary, których odcień jest ściśle dopasowany do próbkowanych punktów. Wysoka wartość oznacza, że funkcja będzie obejmować swoim działaniem szerszą gamę odcieni. Ogromną zaletą korzystania z Zakresu kolorów w porównaniu z podobnymi narzędziami, takimi jak Różdżka, jest to, że wartość suwaka można zmienić po spróbkowaniu koloru, dzięki czemu masz większą kontrolę nad selekcją.

6 Kroplomierze

Pierwszy Kroplomierz umożliwia próbkowanie jednego koloru; jest on również przydatny, jeśli chcesz wyzerować zakres próbkowania. Z kolei kroplomierz „Dodaj do próbki" pozwala próbkować tyle kolorów, ile chcesz, a kroplomierz „Odejmij od próbki" umożliwia wykluczanie kolorów. Możesz także przytrzymać [Shift], aby dodać, lub [Alt], aby odjąć wskazywaną narzędziem barwę. Często łatwiej jest przeciągać nim po obrazie niż klikać poszczególne kolory.

PRZED

PLIKI i FILM
Szukaj na płycie

Zadbaj o szczegóły

Widoczność detali istotnie wpływa na wygląd fotografii. Oto cztery subtelne efekty, które możesz zastosować, aby Twoje zdjęcia prezentowały się lepiej...

James Abbott

James jest profesjonalnym fotografem. Jest też zaawansowanym użytkownikiem programu Photoshop i stworzył setki samouczków pomagających doskonalić umiejętności obsługi tej aplikacji.

www.jamesaphoto.co.uk

Podkreślanie widoczności drobnych szczegółów nie zależy jedynie od użycia obiektywu o dużej rozdzielczości optycznej i aparatu z matrycą o odpowiednio dużej liczby pikseli. Oczywiście im lepsza optyka, tym bogatszy w szczegóły obraz można nią zarejestrować, ale z pewnością istnieje kilka sztuczek w zakresie edycji zdjęć, których można się nauczyć, aby móc jeszcze skuteczniej poprawić wygląd swoich fotografii w tym właśnie aspekcie.

Omawiając każdą z technik, pokażę, jak akcentować szczegóły, kontrolować kolorystykę, a także używać konwersji monochromatycznej do ukazywania niewidocznych szczegółów. Ogólnym celem wszystkich metod jest poprawa wyglądu różnych części obrazu, aby bardziej się one wyróżniały.

Wybrane przeze mnie zdjęcie jest bardzo bogate w szczegóły i ma głębokie cienie, co czyni je absolutnie doskonałą fotografią do zaprezentowania omawianych technik. Ale niezależnie od rodzaju wybranego przez Ciebie obrazu, uzyskiwane efekty mogą się sprawdzić w przypadku wielu rozmaitych tematów zdjęć.

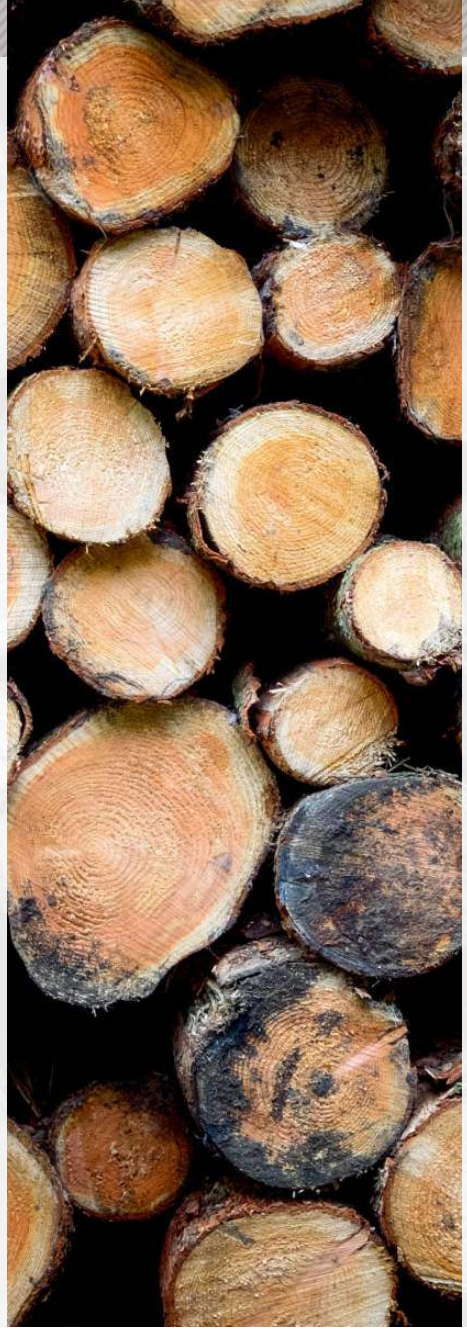
Tak naprawdę zależy to tylko od tego, jaki ostatecznie wygląd chcesz nadać swojej fotografii.

1 Uwydatnienie szczegółów

Zwiększymy szczegółowość obrazu za pomocą dwóch suwaków dostępnych w filtrze Camera Raw programu Photoshop. Wywołaj Filtr > Filtr Camera Raw; przeciągnij suwak Tekstura do +40, aby zaakcentować fakturę i szczegóły na zdjęciu.

Następnie przeciągnij suwak Przejrzystość do +30, aby zwiększyć kontrast w obrębie półtonów i jeszcze bardziej zwiększyć widoczność szczegółów. Zobaczysz, że teraz faktura pola jest znacznie wyraźniejsza.

2 Stwórz silny i naturalny kontrast

Powiel warstwę Tło. Wywołaj Filtr > Rozmycie > Rozmycie gaussowskie, a po otwarciu okna dialogowego ustaw Promień na 25 px. Zmień tryb mieszania warstwy z Normalnie na Nakładka, a następnie naciśnij klawisze [Ctrl]/[Cmd] + [Shift] + [Alt] + [E], aby scalić wszystkie widoczne warstwy w nową, która pojawi się na samej górze ich stosu. Ustaw tryb mieszania tej nowej warstwy na Jasność, a następnie przeciągnij warstwę znajdującą się poniżej do kosza, aby ją usunąć.

3 Zmień kolorystykę cieni i półcieni

Kliknij znajdującą się u dołu panelu Warstwy ikonę Utwórz nową warstwę wypełnienia lub korekcyjną i wybierz z listy opcję Kolor selektywny. Po otwarciu okna Właściwości wybierz z rozwijanego menu Kolory pozycję Czarne i ustaw suwaki Niebieskozielony na +35, a Żółty na -25, aby cienie stały się nieco chłodniejsze. Następnie wybierz z tego samego menu opcję Neutralne i ustaw suwak Żółty na +10, aby zwiększyć ilość żółci w obszarze słojów kłód i zrównoważyć nią chłodne cienie.

4 Ciemna i chłodna konwersja mono

Ostatnią z technik jest prosta konwersja do odcieni szarości, która da nam obraz ciemny i bogaty w szczegóły. Utwórz warstwę dopasowania Czarno-biały, klikając ikonę Utwórz nową warstwę wypełnienia lub korekcyjną znajdującą się u dołu panelu Warstwy. Teraz kliknij rozwijane menu Ustawienia predefiniowane i wybierz z listy Filtr niebieski wysokokontrastowy, który pozwoli uzyskać naprawdę mroczny obraz monochromatyczny.

Nadaj obrazowi nowy kształt

Połącz możliwości narzędzi do przekształcania i przycinania

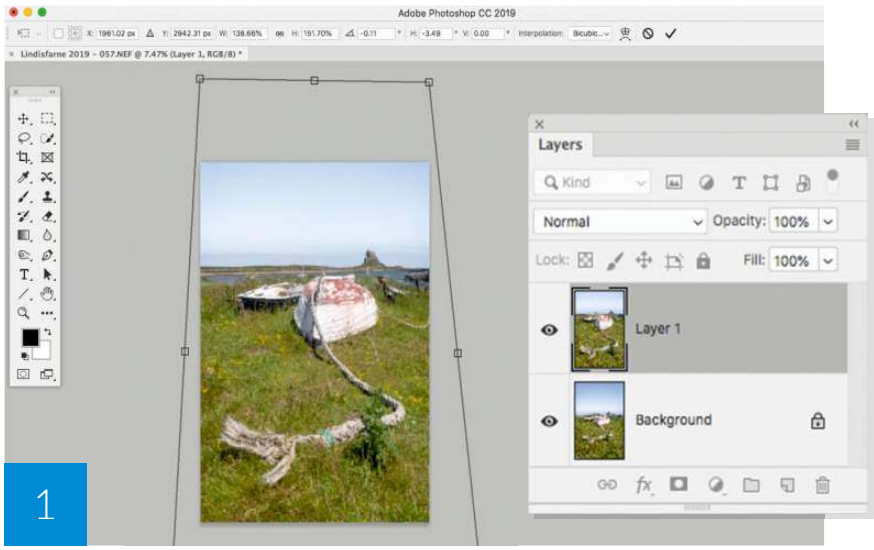

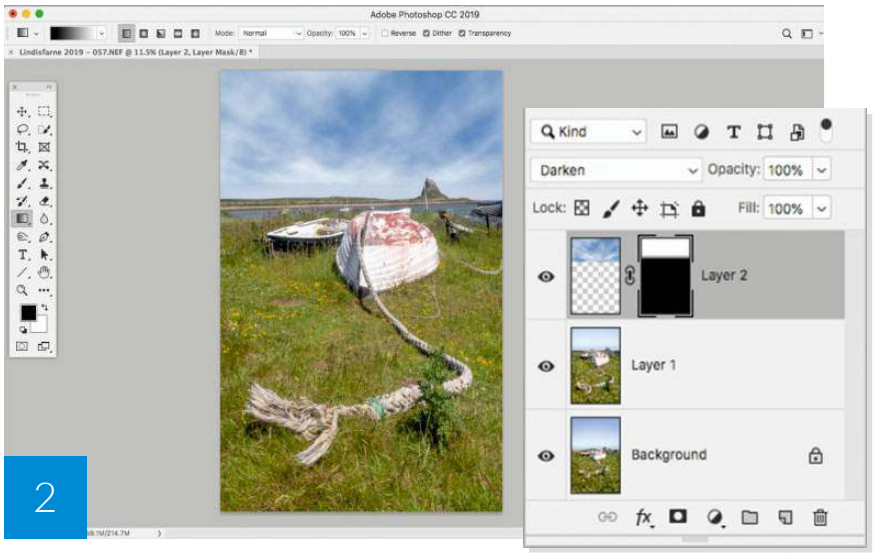
PLIKI i FILM
Szukaj na płycie

Kiedy używasz funkcji „kadrowania z przekształceniem", nie tylko zachowujesz proporcję boków i liczbę pikseli oryginalnego obrazu, lecz także możesz zmienić sposób, w jaki oddziałują na siebie najważniejsze elementy, starając się lepiej rozmieścić je w kadrze, aby zwiększyć ogólną siłę wyrazu zdjęcia. Na przykładzie tej fotografii przedstawię proces przycinania obrazu z przekształcaniem podczas zmiany kształtu zdjęcia, a potem użyję tego samego polecenia w celu dodania szczegółów do nijakiego nieba. Oryginalny obraz nie jest zbyt zachwycający, ponieważ na zdjęciu widać duże, nieciekawe obszary u góry i u dołu. Znajdująca się w połowie wysokości linia horyzontu przecina kadr na pół, zaś główny temat znajduje się w jego centrum, niemniej widoczne są także jeszcze inne ciekawe elementy: lina cumownicza, którą można wykorzystać jako linię wiodącą i zamek na horyzoncie.

Aby zmienić kształt ujęcia, stwórz kopię warstwy ze zdjęciem, a następnie naciśnij klawisze [Ctrl]/[Cmd] + [T], aby przejść do trybu Przekształcanie swobodne. Trzymając [Ctrl]/[Cmd], pociągnij dolne uchwyty obwiedni na zewnątrz, aby wypełnić liną całą szerokość kadru, a następnie pociągnij środkowy dolny uchwyt w dół, aby lina znalazła się bardzo blisko dolnej krawędzi fotografii. Spowoduje to, że łódź będzie wyglądać jakby na „zgniecioną", więc pociągnij środkowy górny uchwyt, aby to naprawić, i umieść horyzont na górnej poziomej linii trójpodziału kadru. Przeciągnij lewy górny róg, aby wypoziomować widnokrąg, a następnie naciśnij [Enter], by zatwierdzić wprowadzone zmiany. 1

Na nowej warstwie utwórz małe prostokątne zaznaczenie, gdzieś w obszarze nieba. Kliknij próbkę koloru pierwszego planu i wybierz niebieski odcień z Próbnika kolorów. Wywołaj Filtr > Renderowanie > Chmury, aby wypełnić zaznaczenie cętkowanym wzorem, i naciśnij skrót [Ctrl]/[Cmd] + [T], by ponownie przejść do trybu przekształcania swobodnego. Rozciągnij uchwyty na zewnątrz, aby wypełnić cały obszar nieba, a następnie przytrzymując [Cmd]/[Ctrl] + [Alt] + [Shift], przeciągnij jeden z górnych rogów na zewnątrz, by rozciągnąć jego górną część. Naciśnij [Enter], aby potwierdzić zmiany, a następnie skrót [Ctrl]/[Cmd] + [D], by odznaczyć selekcję. W panelu Warstwy zmień tryb mieszania z Normalnie na Ciemniej (lub Pomnóż). Teraz dodaj maskę warstwy do warstwy z niebem i zmieszaj ją z oryginalnym niebem za pomocą narzędzia Gradient. Więcej szczegółowych informacji na temat tej techniki znajdziesz na filmie. 2

RAW WAR

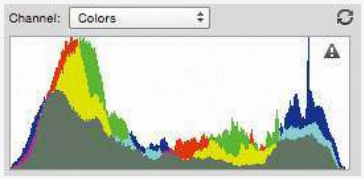
JEDEN PLIK RAW. DWÓCH ARTYSTÓW. WSZYSTKIE CHWYTY DOZWOLONE

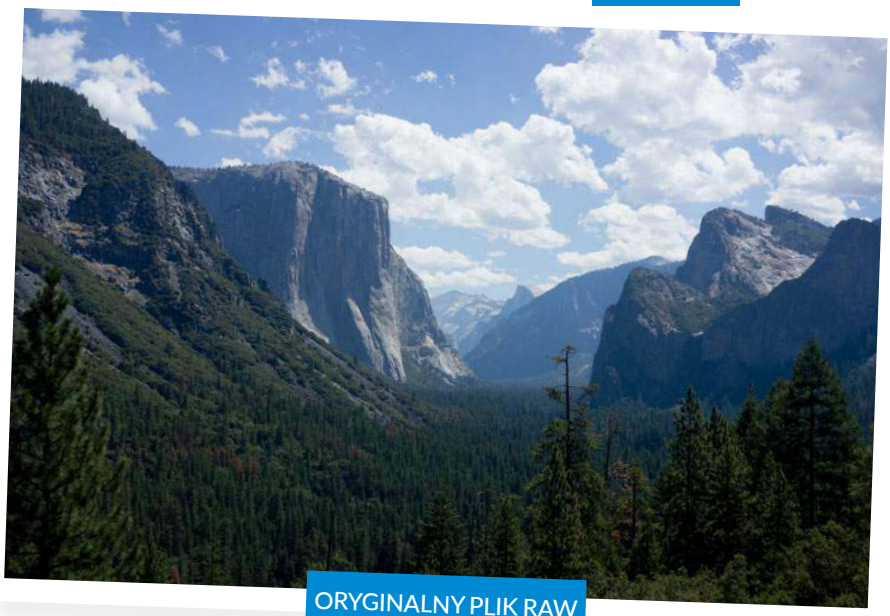
Co miesiąc prosimy dwóch naszych ekspertów o przetworzenie jednego zdjęcia w sposób, jaki uznają za najlepszy

PLIK i FILM
Szukaj na płycie!

Oryginalny plik RAW
fot. Jocelyn Gale

To zdjęcie zostało zrobione z jednego z najsłynniejszych punktów widokowych w kalifornijskim Parku Narodowym Yosemite. Przedstawiony na ujęciu krajobraz silnie nawiązuje do monochromatycznych odbitek wykonywanych przez Ansela Adamsa. Fotografię zarejestrowano kompaktowym aparatem Sony RX1 z wbudowanym obiektywem 35 mm f/2.

ORYGINALNY PLIK RAW

James Abbott
James specjalizuje się w fotografii krajobrazowej i portretowej. Jest zaawansowanym użytkownikiem Photoshopa.

Zawodnik nr 1 Chce uzyskać...
Klasyczne czarno-białe zdjęcie krajobrazowe

Jon Adams
Jon jest profesjonalnym fotografem i dziennikarzem. Prowadzi także zarówno indywidualne, jak i grupowe szkolenia z edycji zdjęć.

Zawodnik nr 2 Chce uzyskać...
Żywą, kolorową fotografię pejzażową

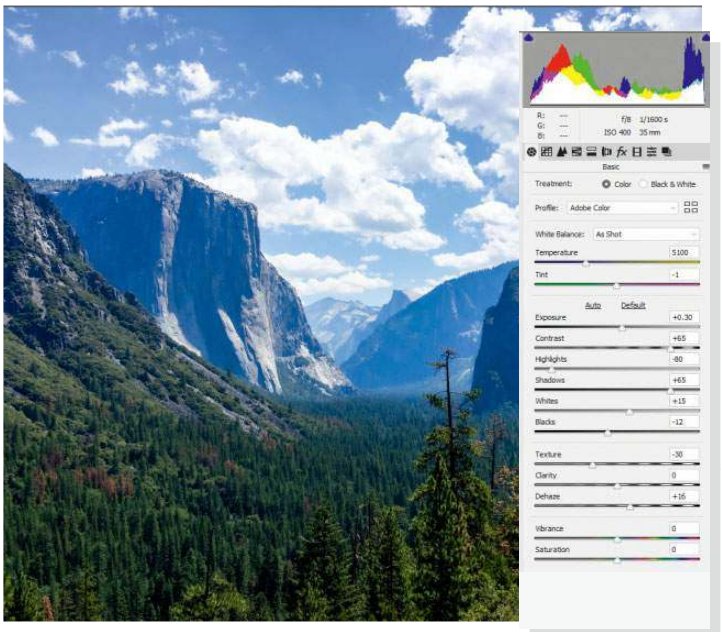
Zawodnik 1
James Abbott

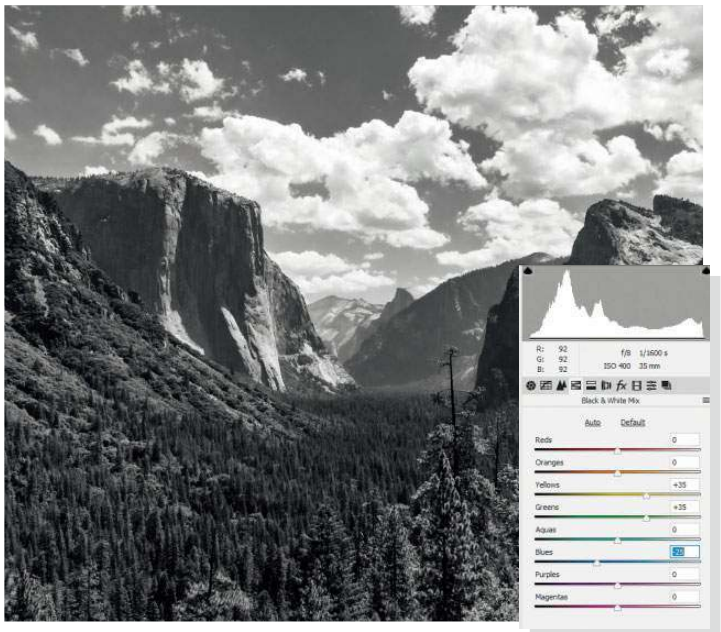

Niektóre widoki świetnie wyglądają oglądane gołym okiem, ale jeśli chodzi o ich fotografowanie, to czasami niemal niemożliwe jest znalezienie odpowiedniej kompozycji, która pozwoliłaby stworzyć obraz o dużej sile oddziaływania. Na szczęście ten krajobraz ma w sobie spory potencjał i po wprowadzeniu kilku poprawek istnieje wiele możliwości sprawienia, by zamienić go w pełne wyrazu zdjęcie.

Patrząc na scenę, odnoszę wrażenie, że będzie ona wyglądać fantastycznie w czerni i bieli, więc moim zamiarem jest przekonwertowanie tego obrazu w niestandardowy sposób do odcieni szarości w celu uzyskania nastrojowego monochromatycznego pejzażu. Ponadto poprawię wygląd pierwszego planu, aby poprowadzić wzrok oglądających w głąb kadru.

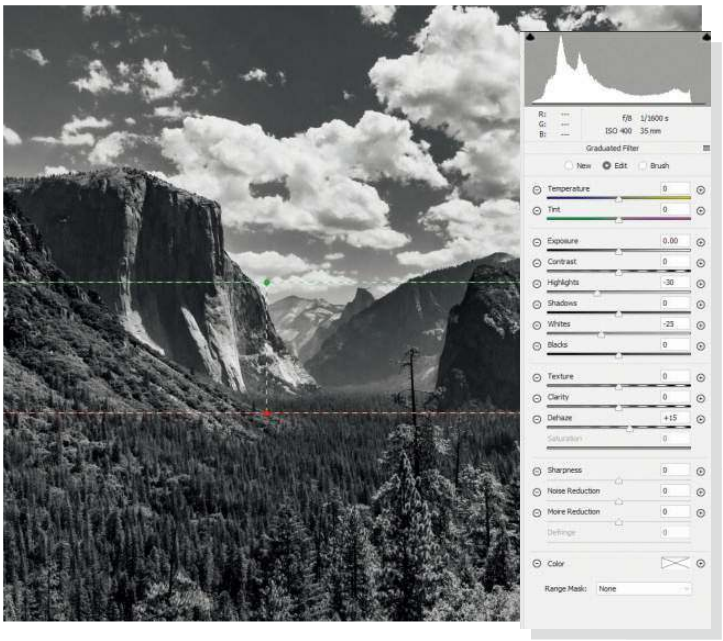
1 Wstępna korekta obrazu

Ustawiam Kontrast na +65, by uzyskać mocno kontrastowy obraz, zaś suwak Ekspozycja przeciągam do +0,30, aby nieco rozjaśnić odcienie.

Następnie ustawiam Światła na –80 i Cienie na +65, aby przywrócić widoczność szczegółów w tych obszarach, po czym przeciągam Białe i Czarne odpowiednio do +15 i –12, aby uniknąć zbytniego zmniejszenia zakresu tonalnego po zastosowaniu poprzednich ustawień. Na koniec ustawiam Tekstura na –20, aby delikatnie zmiękczyć obraz bez utraty ostrości, zaś Usuwanie zamglenia przeciągam do +15.

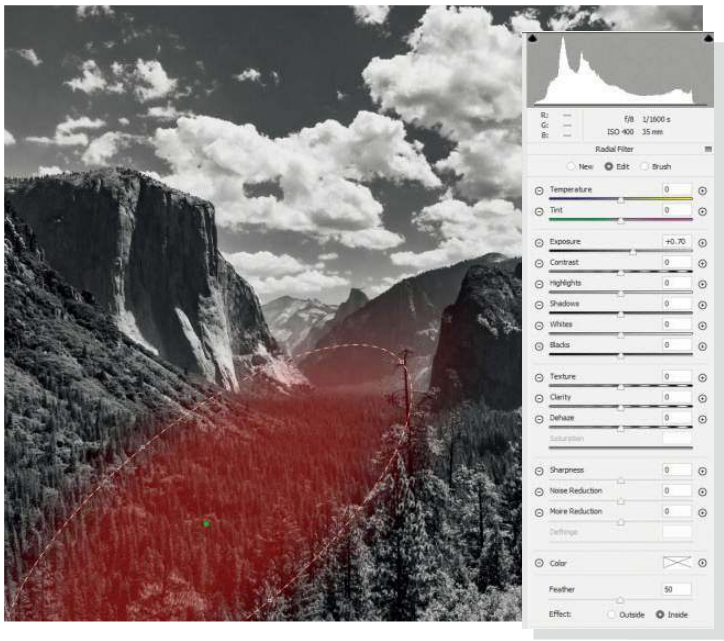
2 Konwersja do odcieni szarości

Klikam opcję wyboru Czarno-biały u góry panelu Podstawowe w sekcji Traktowanie, co pozwala mi przeprowadzić podstawową konwersję, a następnie przechodzę do panelu Mieszanie czerni i bieli, aby uzyskać większą kontrolę nad tym, jak niektóre kolory zostaną przekształcone w odcienie szarości. Najpierw zwiększam wartość suwaków Żółte i Zielone do +35, aby rozjaśnić różne obszary zieleni na scenie i ograniczyć wrażenie „szarej masy". Następnie redukuję Niebieskie do –25, aby przyciemnić błękit nieba i dodać scenie nastrojowości.

3 Odzyskanie szczegółów w obszarze nieba i poprawa jego wyglądu

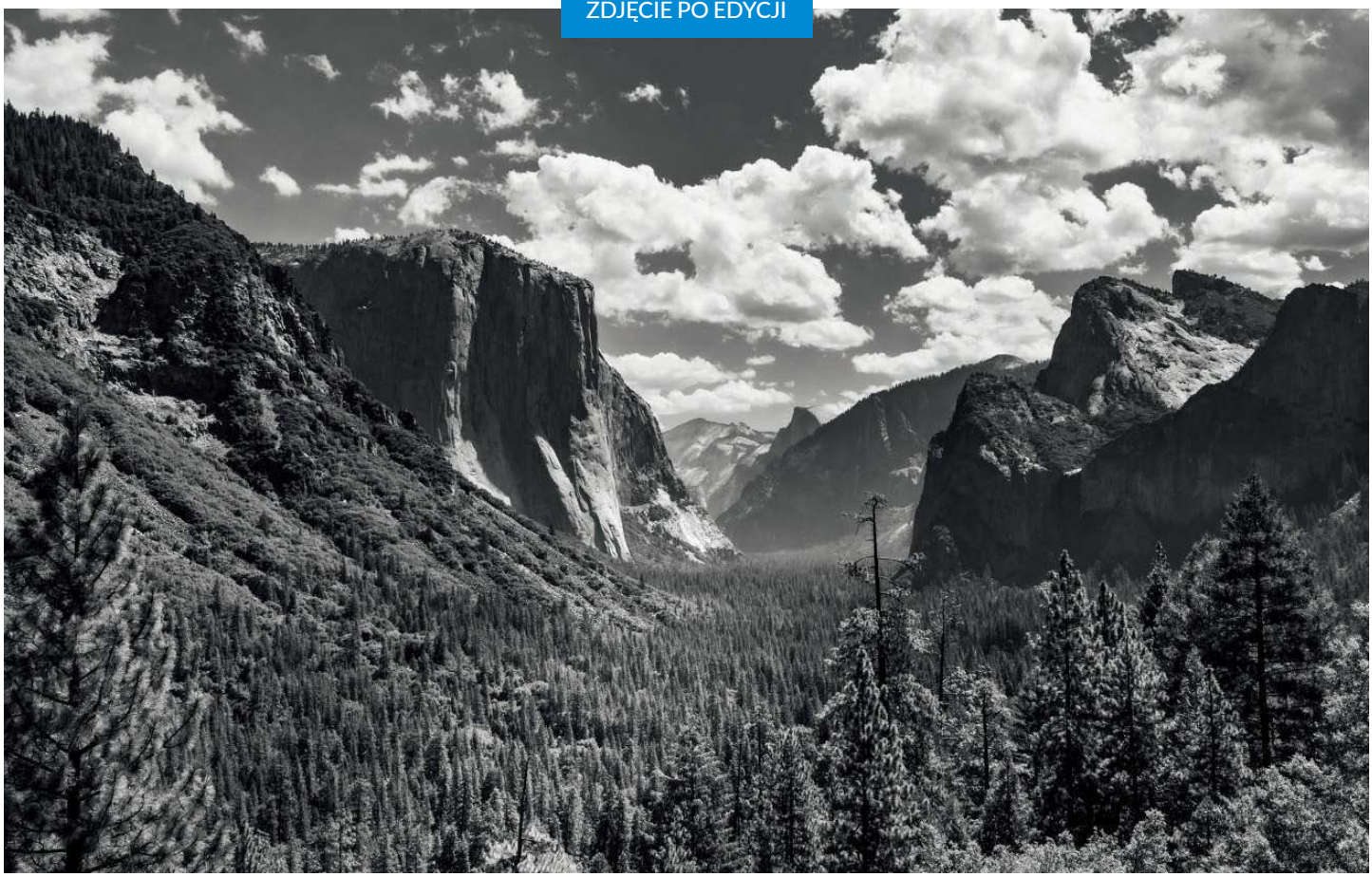
Na tym etapie światła na niebie wciąż wyglądają na zbyt jasne, więc chwytam narzędzie Stopniowy filtr. Przytrzymując wciśnięty klawisz [Shift], aby uzyskać prostopadłą do krawędzi kadru prowadnicę, przeciągam filtr ze szczytu gór do ich podstawy. Następnie ustawiam suwaki Światła na –30, Białe na -25, a Usuwanie zamglenia na +15. Powodem ponownego użycia funkcji Usuwanie zamglenia po jej zastosowaniu w kroku 1 było to, że poprzednio efekt został nałożony na cały obraz, zaś tym razem został użyty tylko w odniesieniu do najbardziej zamglonej części zdjęcia.

4 Dodatkowe rozświetlenie pierwszego planu

Ostatnim krokiem jest rozjaśnienie obszaru na pierwszym planie, aby wyglądał tak, jakby słońce oświetlało go od strony fotografa. Aby to zrobić, chwytam narzędzie Filtr promieniowy i rysuję długi owalny kształt, a następnie obracam go tak, aby elipsa znajdowała się mniej więcej pod kątem 45° do dolnej krawędzi kadru. Następnie upewniam się, że w sekcji Efekt zaznaczone jest pole wyboru Wewnątrz, zaś suwak Piórko ustawiony na 50, po czym zwiększam Ekspozycję do +0,70. Pozwala mi to stworzyć linię światła biegnącą od pierwszego planu w głąb doliny i do centrum kadru.

ZDJĘCIE PO EDYCJI

Zawodnik 2
Jon Adams

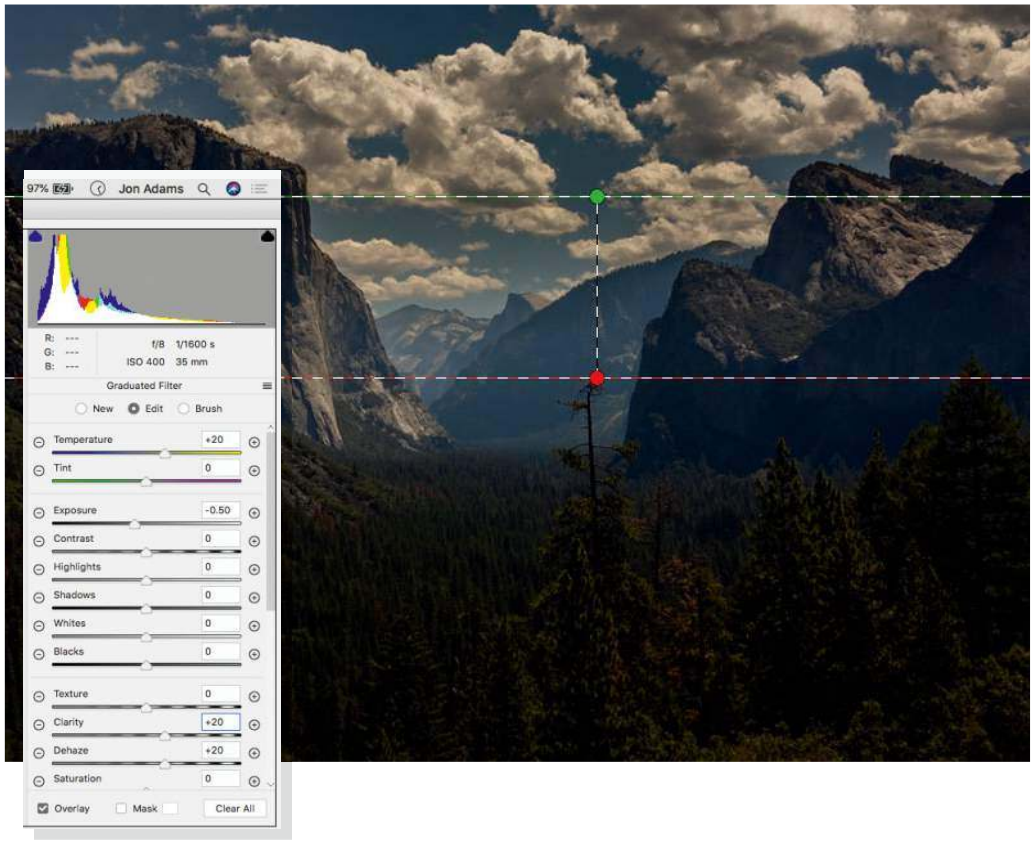
To obraz zarejestrowany ze znajdującego się w dolinie Yosemite punktu widokowego zwanego Tunnel View, rozsławionego przez legendę fotografii Ansela Adamsa. Ze względu na sławę tego miejsca i historię związaną z jego fotografowaniem, naturalnym wyborem podczas edycji byłaby konwersja przedstawiającego je zdjęcia do odcieni szarości, jak zrobił James. Ale ja zamierzam oprzeć się tej pokusie, ponieważ plik RAW kryje w sobie bardzo szeroki wachlarz kolorów.

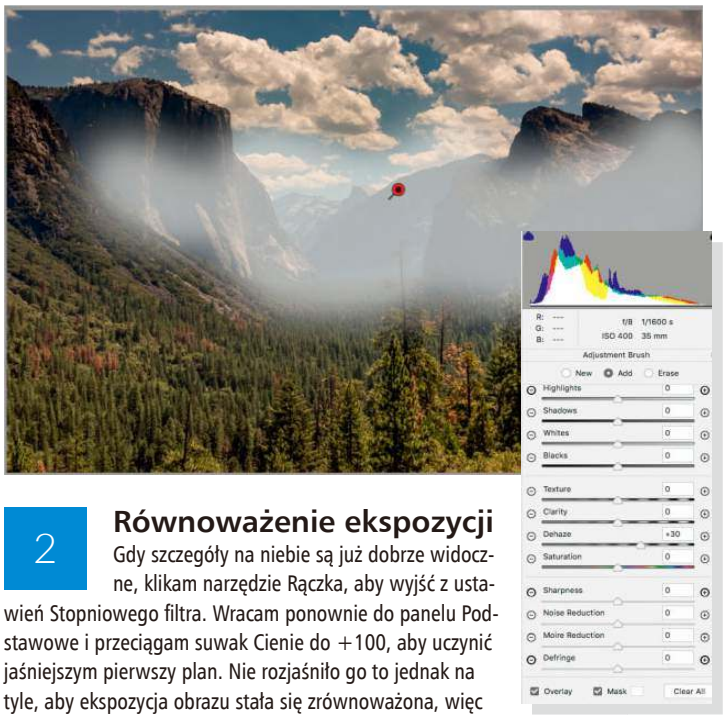
Najważniejsze kwestie w przypadku tego ujęcia to przywrócenie widoczności szczegółów w obszarze jasnych chmur i rozjaśnienie drzew na pierwszym planie. Chcę też odciąć drzewo widoczne z lewej strony i poszukać sposobu na zaakcentowanie obłoków mgły znajdującej się w centralnej części kadru. Stworzę także cieplejsze i mniej równomierne oświetlenie na najbliższych drzewach, które posłuży mi do poprowadzenia wzroku oglądających w głąb sceny.

1 Odzyskanie szczegółów w światłach

W module Camera Raw, po zaznaczeniu w panelu Korekcja obiektywu dwóch pól wyboru w celu zminimalizowania aberracji chromatycznej i zniekształcenia geometrycznego, chwytam narzędzie Kadrowanie i ustawiam proporcje na 2 do 3. Moim głównym celem jest wycięcie drzewa widocznego przy lewej krawędzi obrazu, które nie znajduje się tak naprawdę ani w kadrze, ani poza nim. W zakładce Podstawowe przeciągam suwak Światła do wartości –100, aby przywrócić widoczność szczegółów w obszarze jasnych chmur. Skupiając się jeszcze na niebie, zwiększam Temperaturę do 7000, zmniejszam Ekspozycję do –0,50 i po przejściu do panelu Dopasowania HSL w zakładce Nasycenie przeciągam w prawo Niebieskie do +35. Następnie nakładam na obraz Stopniowy filtr z Ekspozycją zmniejszoną do –0,50, zwiększając jednocześnie wartość Usuwanie zamglenia, Przejrzystość i Temperatura do +20.

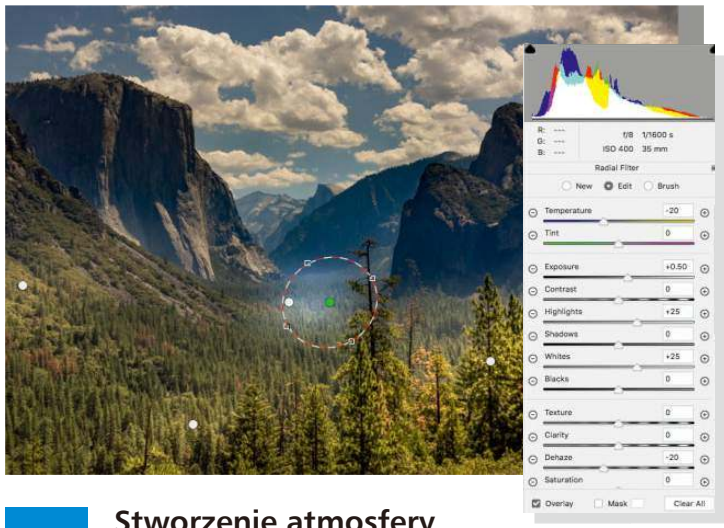

2 Równoważenie ekspozycji

Gdy szczegóły na niebie są już dobrze widoczne, klikam narzędzie Rączka, aby wyjść z ustawień Stopniowego filtra. Wracam ponownie do panelu Podstawowe i przeciągam suwak Cienie do +100, aby uczynić jaśniejszym pierwszy plan. Nie rozjaśniło go to jednak na tyle, aby ekspozycja obrazu stała się zrównoważona, więc ponownie klikam ikonę narzędzia Stopniowy filtr; nakładam go na pierwszy plan i ustawiam Ekspozycję na +0,50, Temperaturę na +20, a Przejrzystość na +30.

Zamglenie widoczne w oddali stało się teraz nieco zbyt wyraźne, więc aby to zmienić, chwytam narzędzie Pędzel korekty i ustawiam suwak Usuwanie zamglenia na +30. Maluję pędzlem po tle i ścianach formacji skalnej El Capitan (z lewej) oraz klifach Bridal Veil (po prawej), ale zostawiłem trochę mgły wiszącej nad drzewami na środku obrazu.

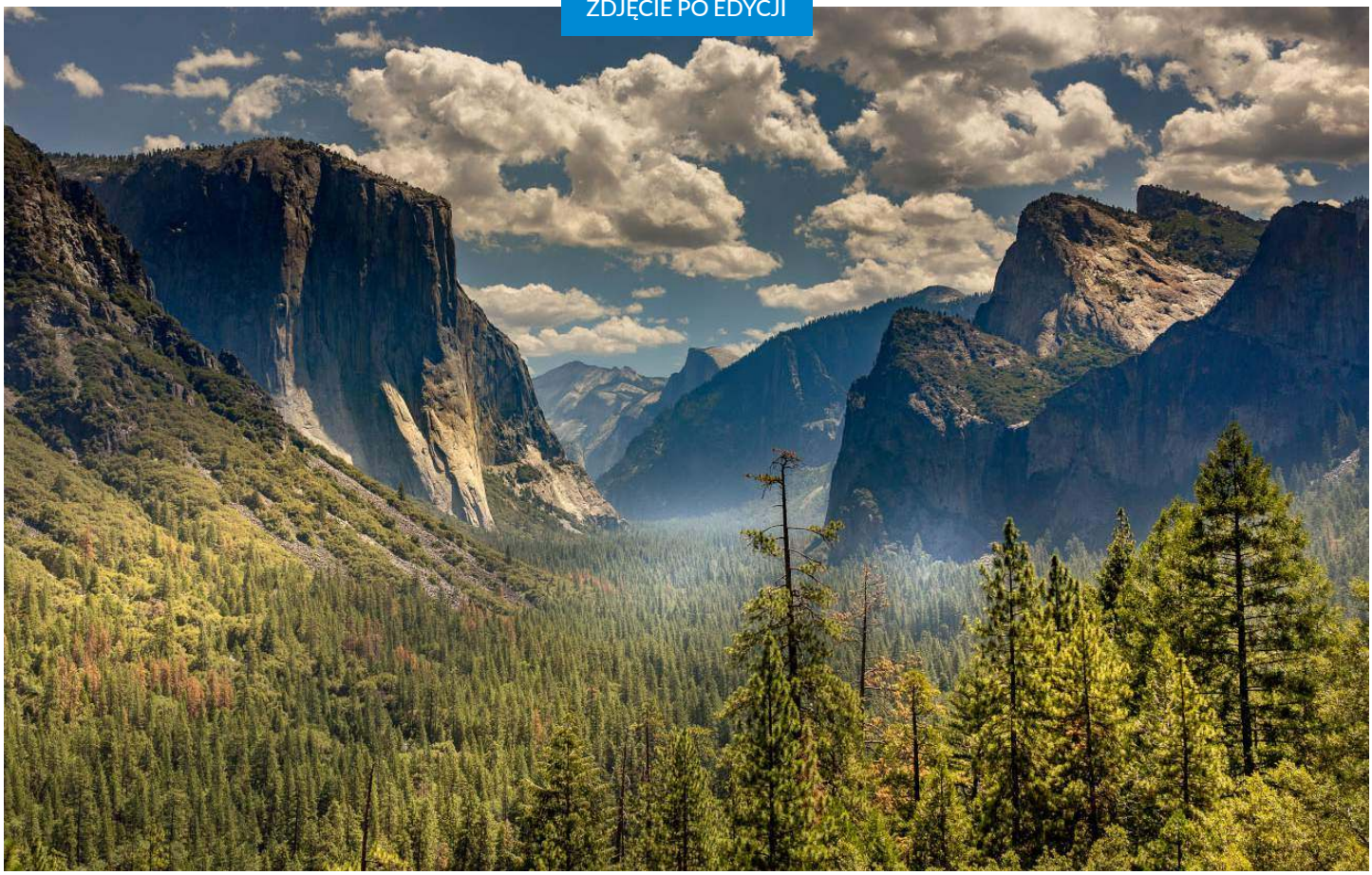

3 Stworzenie atmosfery

Zdjęcie nabrało już dużej siły wyrazu, ale aby dodać nieco gry światła i cienia w obrębie zdecydowanie zbyt jednolitego pierwszego planu, sięgam po Filtr promieniowy. Zanim jednak go nałożę, przechodzę do dolnej części panelu, aby upewnić się, że w sekcji Efekt zaznaczone jest pole wyboru Wewnątrz. Klikam ikonę + obok suwaka Temperatura, aby wyzerować pozostałe suwaki, a następnie ustawiam wartość tego parametru na +30. Przeciągam suwaki Ekspozycja do +0,70, Światła do +25, a Białe do +25.

Rysuję owalny kształt, aby „oświetlić" drzewa w prawym dolnym rogu, a następnie klikam pinezkę prawym przyciskiem myszy i wybieram polecenie Powiel, aby skopiować ów efekt. Przeciągam elipsę, żeby w podobny sposób oświetlić zbocze po lewej stronie, a potem stosując tę samą metodę, dodaję do obrazu jeszcze kilka kolejnych jasnych plam światła. Ostatni z duplikatów efektu umieszczam na środku zdjęcia nad drzewami, ale w jego przypadku obniżam wartości parametrów Temperatura i Usuwanie zamglenia do –20, aby stworzyć w dolinie subtelną niebieską mgiełkę.

ZDJĘCIE PO EDYCJI

Fotograficzny omnibus

Ile naprawdę wiesz o fotografii? Sprawdź dogłębnie swoją wiedzę w naszym comiesięcznym quizie!

1 **Jaki mnożnik ogniskowej charakteryzuje aparat Fujifilm X-T30?**

A 2x B 1,6x C 1,5x D 1,3x

2 **Która z tych osób nie jest znanym fotografem dzikiej przyrody?**

A Franz Lanting
B Art Wolfe
C Heather Angel
D Michael Kenna

3 **Kto powiedział: „Nie istnieją reguły opisujące dobrą fotografię, są tylko dobre fotografie"?**

A Martin Parr
B Ansel Adams
C Cindy Sherman
D Annie Leibovitz

4 **Jaką porę dnia fotografowie zwykli nazywać niebieską godziną?**

A Południe
B Czas tuż po świcie
C Czas tuż przed zachodem słońca
D Zmierzch

5 **Jak nazywa się standard wykorzystywany do zapisywania metadanych zdjęcia?**

A TIFF
B EXIF
C ProRes
D USM

6 **Jaki rodzaj filtra został użyty w celu stworzenia tego psychodelicznego efektu?**

A Filtr polaryzacyjny
B Gradientowy filtr tabakowy
C Pryzmat
D Filtr gwiazdkowy

7 **Jakiego obiektywu używają fotografowie architektury, aby uniknąć efektu zbiegających się pionów?**

A Obiektywu typu rybie oko
B Obiektywu tilt-shift
C Obiektywu makro
D Obiektywu typu naleśnik

8 **Jak nazywa się funkcja ostrzegająca w aparatach cyfrowych o prześwietleniu świateł?**

A Peakies
B Blinders
C Blinkies
D Flashers

9 **Który z tych fotografów nie zrobił zdjęcia zatytułowanego „Tank Man", przedstawiającego protestującego na placu Tiananmen w lipcu 1989 roku?**

A Jeff Widener
B Stuart Franklin
C Charlie Cole
D Don McCullin

10 **Kim był George Eastman?**

A Fotografem wojennym
B Założycielem firmy Kodak
C Wynalazcą pierwszej lustrzanki
D Fotografem podczas misji Apollo 11

Getty

Jak Ci poszło?

10 punktów Jesteś fotograficznym omnibusem!
8–9 punktów Fantastycznie, jesteś prawdziwym mądralą
6–7 punktów Uzyskałeś naprawdę dobry wynik
4–5 punktów Nieźle, ale nie zachwycająco
2–3 punkty Zachowamy Twój wynik w tajemnicy
0–1 punkt Kompletna porażka

ODPOWIEDZI 1 C, 2D, 3B, 4D, 5B, 6C, 7B, 8C, 9D, 10B

Getty / dimitris_k

Nowość na polskim rynku!

Wydanie specjalna „Fotografuj w STUDIO” to prawie 200 stron warsztatowych porad i branżowych wskazówek, które wprowadzą amatorów w fascynujący świat fotografii studyjnej a fotografom, którzy zdobyli już pierwsze szlify, pozwolą zamienić pasję w rokujący biznes!

Studium
Kursy
Warsztaty

akafoto.pl

Akademia FOTografii

fot. Daniel Antropik, absolwent AF

